

ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงาน
เขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

สิทธิเดช จันทรสุนทร

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตราจารย์บัณฑิต
สาขาวิชาพหุศาสนศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๐

ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงาน
เขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

สิทธิเดช จันทร์สุขศรี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

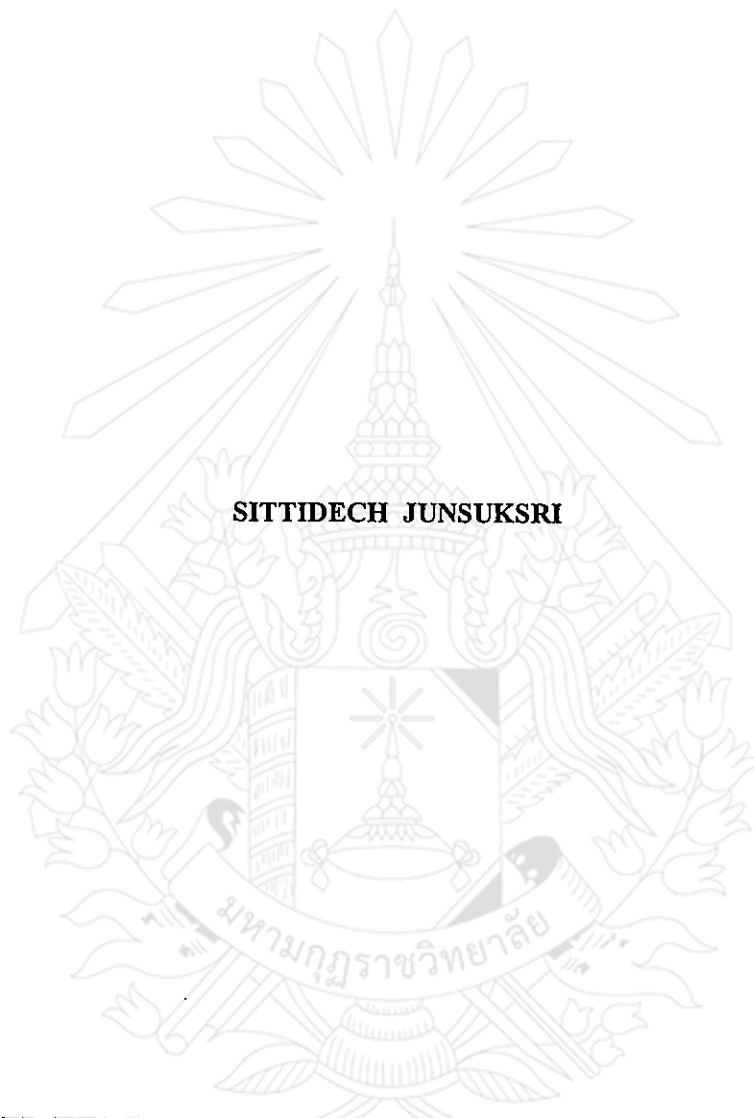
สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๑

๖ ๑๔๗๒

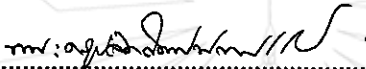
**UNDERSTANDING OF THE APĀYAMUKKHA : A CASE STUDY
OF EMPLOYEES IN BANGPOO INDUSTRIAL ESTATE,
SAMUTPRAKARN PROVINCE**

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF BUDDHIST STUDIES
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2551 (2008)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคม
อุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ
ชื่อนักศึกษา : สิทธิเดช จันทร์สุขศรี
สาขาวิชา : พุทธศาสนศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. ชีร์ตม์ แสงแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ดร. อนันต์ รัศมี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร. ชีร์ตม์ แสงแก้ว)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ดร. อนันต์ รัศมี)

..... กรรมการ
(พระมหาสุทิตย์ อากาศโร (ดร.))

..... กรรมการ
(ดร. สุวิญ รักสัตย์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : Understanding of the Apāyamukkha : A Case Study of Employees in
Bangpoo Industrial Estate, Samutprakarn Province

Student's Name : Sittidech Junsuksri

Department : Buddhist Studies

Advisor : Dr. Theerat Saengkaew

Co-Advisor : Prof. Honorary Dr. Ananta Rusmee

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Theerat S.
..... Advisor
(Dr. Theerat Saengkaew)

Ananta Rusmee
..... Co-Advisor
(Prof. Honorary Dr. Ananta Rusmee)

Suthit
..... Member
(Phramaha Suthit Aphakaro (Dr.))

D. Suvin
..... Member
(Dr. Suvin Ruksat)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ
ชื่อนักศึกษา	: สิทธิเดช จันทร์สุขศรี
สาขาวิชา	: พุทธศาสนศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร. ธีรวัฒน์ แสงแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ดร. อนันต์ รัศมี
ปีการศึกษา	: ๒๕๕๐

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจของพนักงานกับตัวแปรที่ศึกษา และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามที่สร้างโดยผู้วิจัย ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจ จำนวนค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) เท่ากับ ๐.๗๖๕๔ และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบพฤติกรรม จำนวนค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ ๐.๘๐๗๓ โดยสอบถามจากพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๕๑ คน ได้รับแบบสอบถามคืนและสมบูรณ์จำนวน ๓๒๐ ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าไคสแควร์

ผลการวิจัย พบว่า

พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก และและพนักงานจำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขไม่ขึ้นอยู่กับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องในด้านดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คือ เสนอให้รัฐมีการจัดการศึกษาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอบายมุข ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้นจนถึงชั้นอุดมศึกษา มีการจัดอบรมและส่งเสริมให้พนักงานในโรงงานในด้านคุณธรรมและจริยธรรมแบบยั่งยืน เพื่อให้พนักงานมีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้เสนอให้สื่อต่างๆ โฆษณาเชิญชวนให้ลด ละ เลิกอบายมุข โดยผู้บริหารระดับประเทศ ควรหันมาเอาใจใส่เรื่องอบายมุขให้มากขึ้น

Thematic Title : **Understanding of the Apāyamukkha : A Case Study of Employees in Bangpoo Industrial Estate, Samutprakarn Province**

Student's Name : **Sittidech Junsuksri**

Department : **Buddhist Studies**

Advisor : **Dr. Theerat Saengkaew**

Co-Advisor : **Prof. Honorary Dr. Ananta Rasmee**

Academic Year : **B.E. 2550 (2007)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were to study the understanding of the Apāyamukkha : a case study of employees in Bangpoo Industrial Estate, Samutprakarn Province as well as the factors relating to employees's understanding and the studied variables, and to study suggestions towards understanding of the Apāyamukkha of employees. Research instrument was a questionnaire. The reliability of knowledge and understanding tested by Kuder-Richardson's coefficient was 0.7654 and the reliability of behavior tested by Cronbach's Alpha Coefficient was 0.8073. 351 forms distributed to the sample group employees, of which 320 forms were completed correctly. The used statistic for data analysis was percentage value, maximum value, minimum value, standard deviation value and Chi-Square Test.

The results were as follows:

The majority of the employees in the sample group, as high as 273 or 85.3%, were at an average to a high level on the issue of knowledge and understanding of the Apāyamukkha. Meanwhile, 47 employees or 14.7% shown their knowledge and understanding of the Apāyamukkha at a low level. The employees in the sample group showed that their knowledge and understanding of the Apāyamukkha did not depend on sex, age, marital status, educational degree, working status, at a statistical significance level of 0.05. The level of knowledge and understanding of the Apāyamukkha of employees in the sample group was not related to their behavior on Apāyamukkha at a statistical significance level of 0.05.

The suggestions based on this research was to submit proposal to government regarding the incorporation of Apāyamukkha topic into the education subject of primary school, secondary school and university. Conduct sustainable training on moral and ethic to employees in factory set in order to built or enhance knowledge and understanding. This would bring happiness to them both in work and personal life. Moreover all types of presses should advertise on reducing and stopping from Apāyamukkha. The government leader should pay more attention to this portion as well in order to deploy this concept effectively nationwide.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จและสมบูรณ์ลงได้ด้วยความรู้และการอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีอุปการะคุณหลายท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยและคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แห่งปัญญาที่ถูกต้องและงดงาม ผู้วิจัยได้นำประสบการณ์และความรู้เหล่านั้นมาเป็นแนวทางของการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย หอสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักหอสมุดและห้องสมุดวิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร และห้องสมุดวัดอโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ ที่อำนวยความสะดวกในด้านบริการต่างๆ และการสืบค้นข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่กรุณาใช้เวลาอันเป็นประโยชน์ในการสอบครั้งนี้ กราบขอบพระคุณพระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (สุเทพ ปสฺวิโก) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก ดร.สุวิญ รัตตชัย อาจารย์สุจินต์ ธรรมชาติ ที่กรุณาใช้เวลารับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูลและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้วิจัย รวมถึง ดร.ธีรวัฒน์ แสงแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัศมี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ตลอดจนได้กรุณาตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องและให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ เป็นผลให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้บริหารและพนักงานบริษัท บี.เอส. อินเตอร์เนชันแนล จำกัด, บริษัท สยาม พีวีเอส เคมิคอลส์ จำกัด, บริษัท เฉียวเป่า เมททัล จำกัด, บริษัท เอส ไอ เค (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท ตะวันออก ซินเทต จำกัด, บริษัท ศรีไทย มียากาวา จำกัด, บริษัท ไทย-โกเบเวลคิง จำกัด, บริษัท ไอ.พี. แมนูแฟคเจอร์ จำกัด, บริษัท มูราคามิ แอมพาส(ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท โอเซียนกลาส จำกัด(มหาชน) ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตอบแบบสอบถาม รวมถึงคุณประทีป เอ่งฉ้วน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมบางปู ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกเรื่องข้อมูลของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

หากว่าคุณงามความดีอันใด ที่จะพึงเกิดมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบน้อม บูชาคุณพระศรีรัตนตรัย บิคา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนญาติพี่น้องและมิตรทุกๆท่าน ที่ส่งเสริมสนับสนุนในการศึกษาและให้กำลังใจมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในที่สุด

สิทธิเดช จันทร์สุขศรี

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

สารบัญคำย่อ

พระไตรปิฎกที่ผู้วิจัยใช้เป็นหลักในการศึกษาค้นคว้าหลักคำสอนในพระพุทธศาสนาเถรวาท สำหรับเขียนสารนิพนธ์ในครั้งนี้ คือ พระไตรปิฎก (ภาษาไทย) ฉบับของมหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พิมพ์เนื่องในวโรกาสครบ ๒๐๐ ปี แห่งพระราชวงศ์จักรีกรุงรัตนโกสินทร์ พุทธศักราช ๒๕๒๕ และพระไตรปิฎก (ภาษาบาลี) ฉบับสยามรัฐ ของมหาวิทยาลัยพิมพ์ครั้งที่ ๔ พุทธศักราช ๒๕๓๘ โดยมีคำย่อและคำเต็มชื่อคัมภีร์ในการอ้างอิงซึ่งคำย่อและคำเต็มชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎกเหล่านั้น มีดังต่อไปนี้

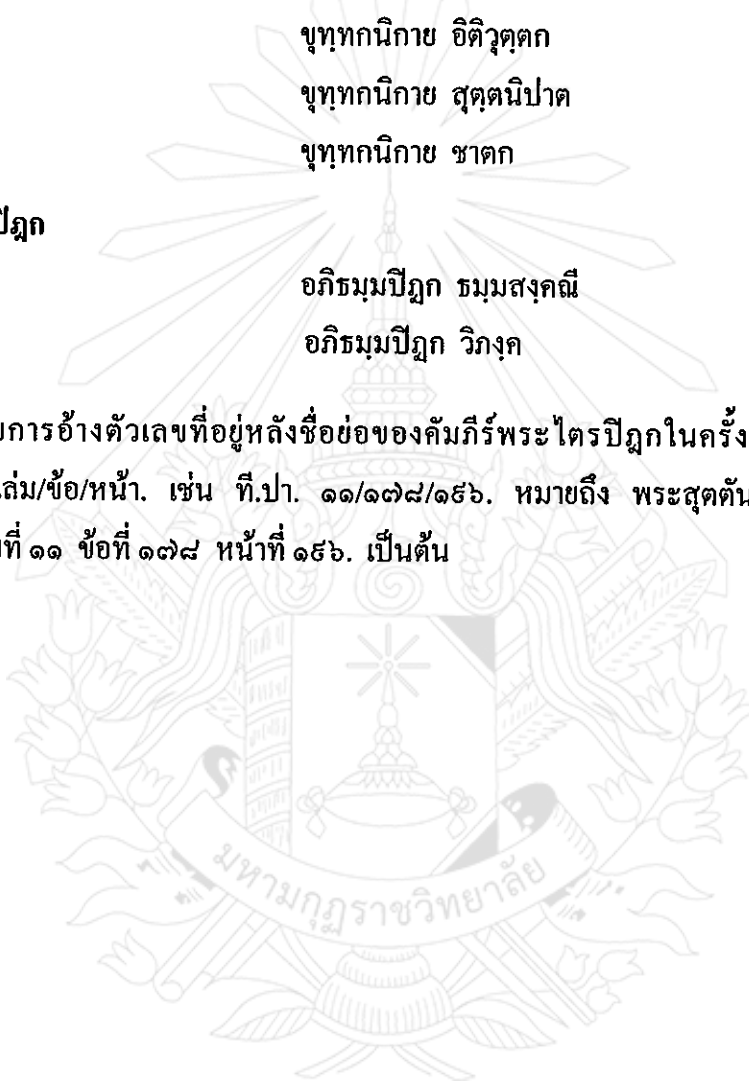
คำย่อ	คำเต็ม
พระวินัยปิฎก	
วิ.มหา.	วินยปิฎก มหาวิภงฺค
วิ.ม.	วินยปิฎก มหาวคฺค
พระสุตตันตปิฎก	
ที.ม.	ทีฆนิกาย มหาวคฺค
ที.ปา.	ทีฆนิกาย ปาฎิกวคฺค
ม.มู.	มชฺฉิมนิกาย มูลปณฺณาสก
ม.ม.	มชฺฉิมนิกาย มชฺฉิมปณฺณาสก
ม.อุ.	มชฺฉิมนิกาย อุปริปณฺณาสก
สั.ส.	สัยฺยุตตนิคาย สกถาวคฺค
สั.นิ.	สัยฺยุตตนิคาย นิทานวคฺค
สั.ข.	สัยฺยุตตนิคาย ขนฺธวารวคฺค
สั.ม.	สัยฺยุตตนิคาย มหาวารวคฺค
อง.เอก.	องฺคฺคฺตรนิคาย เอกนิปาต
อง.ทุก.	องฺคฺคฺตรนิคาย ทุกนิปาต
อง.ติก.	องฺคฺคฺตรนิคาย ติกนิปาต
อง.จตุกก.	องฺคฺคฺตรนิคาย จตุกกนิปาต
อง.ปญจก.	องฺคฺคฺตรนิคาย ปญจกนิปาต
อง.ฉก.	องฺคฺคฺตรนิคาย ฉกนิปาต
อง.สตตก.	องฺคฺคฺตรนิคาย สตตกนิปาต

คำย่อ	คำเต็ม
อง.อฎจก.	องคฺตุตฺรณิกาย อฎจกนินิปาต
อง.นวก.	องคฺตุตฺรณิกาย นวกนินิปาต
อง.ทสก.	องคฺตุตฺรณิกาย ทสกนินิปาต
บุ.บุ.	บุทฺททณิกาย บุทฺททปาท
บุ.ธ.	บุทฺททณิกาย ธมฺมปท
บุ.อิตฺติ.	บุทฺททณิกาย อิตฺติวคฺค
บุ.สุ.	บุทฺททณิกาย สุตฺตนินิปาต
บุ.ชา.	บุทฺททณิกาย ชาตค

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สงฺ.	อภิธมฺมปิฎก ธมฺมสงฺคณี
อภิ.วิ.	อภิธมฺมปิฎก วิภงฺค

สำหรับการอ้างตัวเลขที่อยู่หลังชื่อของคัมภีร์พระไตรปิฎกในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบ ๓ ตอน คือ เล่ม/ชื่อ/หน้า. เช่น ที.ปา. ๑๑/๑๗๘/๑๕๖. หมายถึง พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค เล่มที่ ๑๑ ข้อที่ ๑๗๘ หน้าที่ ๑๕๖. เป็นต้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญคำย่อ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ฎ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๔ สมมติฐานการวิจัย	๔
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔
๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๑ แนวคิดเรื่องความรู้ความเข้าใจ	๖
๒.๒ แนวคิดเรื่องอบายมุข	๒๔
๒.๓ สภาพนิคมอุตสาหกรรมบางปู	๔๕
๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๑
๒.๕ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๖๐
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๖๑
๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๖๑
๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๔
๓.๓ การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๕
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๘
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัย	๖๙

บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๗๒
๔.๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	๗๒
๔.๒ ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข	๗๔
๔.๓ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	๗๘
๔.๔ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่อง อบายมุขกับตัวแปรที่ศึกษา	๘๕
๔.๕ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจ กับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	๙๑
๔.๖ ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม	๙๒
บทที่ ๕ บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๙๔
๕.๑ บทสรุป	๙๔
๕.๒ อภิปรายผล	๙๗
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๐๓
๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๐๓
๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	๑๐๔
บรรณานุกรม	๑๐๕
ภาคผนวก	๑๑๐
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๑๑๑
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	๑๑๘
ภาคผนวก ค ตารางค่าความสอดคล้องแบบ IOC	๑๒๓
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล	๑๒๕
ภาคผนวก จ ที่ตั้งและเส้นทางเดินทางมานิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ	๑๓๖
ประวัติผู้วิจัย	๑๓๘

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง

ตารางที่ ๑	แสดงลักษณะผู้ถือหุ้น ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู	๕๐
ตารางที่ ๒	แสดงจำนวนและประเภทอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู	๕๑
ตารางที่ ๓	แสดงรายชื่อสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ที่เป็นประชากรตัวอย่าง	๖๒
ตารางที่ ๔	แสดงกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคม อุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ	๖๓
ตารางที่ ๕	แสดงจำนวนแบบสอบถามที่นำส่งแล้วรับกลับคืนจำแนกตามบริษัท ที่ดำเนินการวิจัย	๖๕
ตารางที่ ๖	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม เพศ	๗๒
ตารางที่ ๗	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม อายุ	๗๓
ตารางที่ ๘	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม สถานภาพสมรส	๗๓
ตารางที่ ๙	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม วุฒิการศึกษา	๗๔
ตารางที่ ๑๐	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม ระดับการปฏิบัติงาน	๗๔
ตารางที่ ๑๑	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข	๗๕
ตารางที่ ๑๒	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข	๗๘
ตารางที่ ๑๓	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๗๙
ตารางที่ ๑๔	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืน	๘๐
ตารางที่ ๑๕	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวดูการละเล่น	๘๑
ตารางที่ ๑๖	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน	๘๒

ตาราง

ตารางที่ ๑๗	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคบคนชั่วเป็นมิตร	๘๓
ตารางที่ ๑๘	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกียจคร้านการทำงาน	๘๔
ตารางที่ ๑๙	แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	๘๕
ตารางที่ ๒๐	แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรเพศ	๘๖
ตารางที่ ๒๑	แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรอายุ	๘๗
ตารางที่ ๒๒	แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรสถานภาพสมรส	๘๘
ตารางที่ ๒๓	แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรวุฒิการศึกษา	๘๙
ตารางที่ ๒๔	แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรระดับการปฏิบัติงาน	๙๐
ตารางที่ ๒๕	แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	๙๑
ตารางที่ ๒๖	แสดงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข	๙๒

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิ

แผนภูมิที่ ๑	แสดงสิ่งที่กำหนดพฤติกรรม	๑๘
แผนภูมิที่ ๒	แสดงกระบวนการเกิดความรู้	๒๓
แผนภูมิที่ ๓	แสดงสาเหตุการตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ตามทฤษฎีลดความตึงเครียด (Tension Reduction Theory)	๓๕
แผนภูมิที่ ๔	แสดงสาเหตุการตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ของทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory)	๓๖
แผนภูมิที่ ๕	แสดงสาเหตุการตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactional Theory)	๓๗
แผนภูมิที่ ๖	แสดงลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need Theory)	๓๙
แผนภูมิที่ ๗	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย “เรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ”	๖๐

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมยุคปัจจุบัน การทำงานเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์รองลงมาจาก การพักผ่อน นอนหลับ เพราะเวลาหนึ่งในสามของช่วงชีวิตวัยทำงานย่อมหนีไม่พ้นที่จะต้องทำงาน ทั้งที่บ้าน ในสถานที่ทำงาน ไม่ว่าจะเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ร้านค้า โรงพยาบาล โรงแรม ธนาคาร หรือแม้แต่ในสำนักงานทั่วไป โดยปกติคนทั่วไปใช้เวลาในการทำงาน ๘ ชั่วโมงต่อวัน ในขณะที่บางคนอาจใช้เวลาถึง ๑๖ ชั่วโมงต่อวันเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ยิ่งกว่านั้นบางคน ต้องทำงานสัปดาห์ละ ๗ วันโดยไม่มีวันหยุด สภาพสังคมที่ทำให้คนต้องดิ้นรนทำงานเพื่อการอยู่รอด ขาดความสนใจในด้านจิตใจ ขาดการยับยั้งใจไม่ให้เกิดอยู่ภายใต้อำนาจความต้องการ เป็นเหตุให้สังคมเราทุกวันนี้ ขาดซึ่งจริยธรรมและคุณธรรม มุ่งแต่จะแสวงหาความเจริญจากวัตถุ ภายนอกแต่จิตใจนั้นไม่ได้รับการพัฒนาให้ทัดเทียมกับความเจริญ คนเห็นห่างจากศาสนา นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ จากเศรษฐกิจการเกษตรมาสู่ เศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นเหตุให้สังคมไทยเริ่มเปลี่ยนจากสังคมชนบทมาสู่สังคมเมืองมากขึ้น ทำให้วิถีชีวิตและความเป็นอยู่แบบไทยดั้งเดิมต้องปรับเปลี่ยนเป็นการดำเนินชีวิตในรูปแบบใหม่ อันส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่โดยรวม

การมุ่งเน้นการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่งคั่งในด้านรายได้ ทำให้คนไทยและสังคมไทย มีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมของคนในสังคม คือ การข่มขู่อนในศีลธรรม จริยธรรม ขาดระเบียบวินัย การเอารัดเอาเปรียบ ส่งผลให้วิถีชีวิตและค่านิยมดั้งเดิมที่ดีงามของไทยเริ่มจางหายไปพร้อม ๆ กับการล่มสลายของสถาบันครอบครัว ชุมชน และวัฒนธรรม ท้องถิ่น นอกจากนี้ วิกฤตปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาเด็กและเยาวชนถูกล่วงละเมิดทางเพศ ปัญหาโสเภณี ปัญหาการใช้แรงงานเด็ก ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาการจราจรในเมืองหลวง ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาครอบครัวแตกแยก และปัญหาการฆ่าตัวตาย เป็นต้น ทำให้สังคมเสื่อมโทรมลงทุกขณะ ในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงสิ่งที่จะนำมาซึ่งปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมไว้เช่นกัน นั่นคืออบายมุขซึ่งหมายถึงทางแห่งความเสื่อม อันได้แก่ การค้ำน้ำเมา การเที่ยวกลางคืน การดูการละเล่น การเล่นการพนัน การคบคนชั่วเป็นมิตรและเกียจคร้านการทำงาน ซึ่งสาเหตุของ

ปัญหาส่วนหนึ่ง อาจเนื่องมาจากประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมขาดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับอบายมุขและโทษของอบายมุข

อบายมุข เป็นปัญหาที่อยู่คู่กับสังคมทั่วไป โดยเฉพาะสังคมไทยในปัจจุบัน ที่พบว่ากำลังเป็นปัญหาใหญ่ที่สำคัญและน่าเป็นห่วง ดังกรณี การค้ำน้ำเมาทำให้ขาดสติ ถ้าขับรถก็อาจชนผู้อื่นให้บาดเจ็บ พิการ เสียชีวิต เสี่ยงทรัพย์สิน ฯลฯ ถ้าชอบเล่นการพนัน ก็เสี่ยงทรัพย์สิน หรืออาจนำไปสู่พฤติกรรมการลักขโมย ฯลฯ ดังนั้น ถ้าคนในสังคมสามารถงดเว้นอบายมุขดังกล่าวได้ ก็จะมีส่วนทำให้ลดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม ที่กล่าวมาแล้วได้ระดับหนึ่ง

จังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๐๐๔.๑ ตารางกิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่ตั้งอยู่หนาแน่นในเขตอำเภอเมือง พระประแดง และบางพลี ประชากรในจังหวัด รวบรวมเมื่อ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีจำนวน ๑,๑๐๗,๖๒๖ คน แบ่งเป็นเพศชาย ๕๓๘,๖๓๘ คน เพศหญิง ๕๖๘,๙๘๘ คน ในจำนวนประชากรในจังหวัดนี้มีจำนวนประชากรที่มีงานทำ ๘๑๘,๑๐๕ คน* แบ่งเป็นเพศชายประมาณ ๔๔๐,๘๑๒ คน และเพศหญิงประมาณ ๓๗๗,๒๙๓ คน

นิคมอุตสาหกรรมบางปู เป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่งแรกของประเทศไทย ที่เป็นการร่วมทุนดำเนินงานระหว่างภาครัฐบาลกับภาคเอกชน โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.) และบริษัทพัฒนาที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมประเทศไทยจำกัด ได้ลงนามในสัญญาร่วมดำเนินการและก่อสร้างเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ มีเพียงระบบสาธารณูปโภคบางระบบเท่านั้นที่การนิคมอุตสาหกรรมได้รับมอบ และในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบัน บริษัทพัฒนาที่ดินมีการขยายพื้นที่โครงการจาก ๓,๙๑๗ ไร่ เพิ่มอีกประมาณ ๑,๕๕๑ ไร่ รวมกันเป็นประมาณ ๕,๔๖๘ ไร่

ที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมบางปูอยู่ที่กิโลเมตรที่ ๓๔ - ๓๗ ถนนสุขุมวิท โดยครอบคลุมพื้นที่ของสองตำบลคือตำบลบางปูใหม่และตำบลแพรกษา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๓๔ กิโลเมตร การเดินทางเข้าสู่พื้นที่โครงการสามารถกระทำได้ทั้งทางด้านถนนสุขุมวิทและถนนพุทธรักษา(หรือถนนแพรกษา) ปัจจุบันนิคมอุตสาหกรรมบางปูมีสถานประกอบการอุตสาหกรรมเขตอุตสาหกรรมทั่วไป

---

*บริษัท อัลฟา รีเสิร์ช จำกัด, ตัวเลขต้องรู้ของเมืองไทย ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑, (นนทบุรี : อัลฟา รีเสิร์ช, ๒๕๕๐), หน้า ๓๘๑ - ๓๘๒.

จำนวน ๓๒๖ โรงงานและเขตประกอบการเสรี จำนวน ๔๖ โรงงาน ส่วนจำนวนพนักงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมทั้ง ๒ เขต มีจำนวน ๖๖,๒๐๑ คน^๒

อนึ่ง การที่โรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ก่อตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่งแรกของประเทศไทยและมีพนักงานเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาถึงความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าว ว่าเป็นอย่างไรและมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่มีผลทำให้ความเข้าใจมีความแตกต่างกัน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาด้านอบายมุขและส่งเสริมด้านคุณธรรม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม ก่อให้เกิดความสุขแก่ตน ครอบครัว ตลอดจนสังคมที่ทำงานและสังคมโดยทั่วไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาถึงความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ กับตัวแปรอิสระ

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย ๒ ส่วน ดังนี้ คือ

ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรที่เป็นเหตุของความเข้าใจเรื่องอบายมุข ที่เกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงาน มีทั้งหมด ๕ ข้อ

ตัวแปรตาม คือ ตัวแปรที่เป็นผลของความเข้าใจเรื่องอบายมุข ๖ ข้อ คือ การดื่มน้ำเมา การเที่ยวกลางคืน เที่ยวดูการละเล่น การเล่นการพนัน การคบคนชั่วเป็นมิตรและการเกียจคร้านการทำงาน มีทั้งหมด ๕๕ ข้อ

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ พนักงานที่ทำงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓๕๑ คน

^๒สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมบางปู, ข้อมูลสถานภาพนิคมอุตสาหกรรมบางปู, (สมุทรปราการ : นิคมอุตสาหกรรมบางปู, ๒๕๕๑), หน้า ๒ - ๓.

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่ ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมบางปู ถนน สุขุมวิท โดยครอบคลุมพื้นที่ของสองตำบลคือตำบลบางปูใหม่และตำบลแพรกษา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๑๐ บริษัท

๑.๔ สมมติฐานในการวิจัย

๑.๔.๑ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๑.๔.๒ ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๕.๑ ความเข้าใจ หมายถึง ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่บุคคลนั้นได้รับ จากการศึกษาเรียนรู้ การสังเกตหรือประสบการณ์แล้วเก็บรวบรวมเอาไว้และนำไปปฏิบัติ

๑.๕.๒ อบายมุข หมายถึง หลักปฏิบัติที่พุทธศาสนิกชนและคนทั่วไปควรงดเว้นหรือ ควรหลีกเลี่ยง ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะจะก่อให้เกิดผลร้ายและความเสื่อมเสียแก่ตนเองและ สังคม ๖ ประการ ที่ปรากฏในพระไตรปิฎก อันได้แก่ การดื่มน้ำเมา การเที่ยวกลางคืน เที่ยวดู การละเล่น การเล่นการพนัน การคบคนชั่วเป็นมิตรและ การเกียจคร้านการทำงาน

การดื่มน้ำเมา ซึ่งในคัมภีร์มังคลัตถปิณี เล่ม ๓ กล่าวถึงคำว่า “น้ำเมา” ในวิภังค์แห่ง สุราปานสิกขาบท ได้แก่ สุรา ๕ อย่าง และ เมรัย ๕ อย่าง ซึ่ง สุรา ๕ อย่าง ได้แก่ สุราเป้ง สุราขนม สุราข้าวสุก สุราใส่เชื้อ สุราผสมเครื่องปรุง และเมรัย ๕ อย่าง ได้แก่ น้ำดองดอกไม้ น้ำดองผลไม้ น้ำดองน้ำหวาน น้ำดองน้ำอ้อย น้ำดองผสมเครื่องปรุง โดยผู้ที่ดื่มจนติดเป็นนิสัย ทำให้เกิดความ อึกเหิม หรือเกิดความกล้ามากขึ้น หรือทำลายสติก็เพราะดื่มเข้าไปแล้ว จะทำให้สติอ่อน ขาดสติ ทำอะไรไม่ดีไม่งาม ผิดศีลทั้งทางกาย วาจา ใจ ได้หมด อีกชื่อคือเป็น น้านรก ทั้งนี้หมายความว่า เมื่อใครดื่มจนเมาขาดสติแล้ว ก็นำไปทำไม่ดี เมื่อทำไม่ดี ทำบาป ก็มีนรกเป็นทางไป มีทุกขภูมิ คือ ภพภูมิที่มีแต่ความทุกข์ เป็นที่ไป นอกจากนี้ การดื่มน้ำเมายังทำให้เสียทรัพย์และบั่นทอน สุขภาพอีกด้วย

การเที่ยวกลางคืน หมายถึง การเตร็ดเตร่หาความสำราญในเวลากลางคืน ตามแหล่ง บริการ ที่ส่งเสริมให้เกิดคณหาราคะ ความกำหนัด และกามารมณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย, มังคลัตถปิณี แปลเล่ม ๓, พิมพ์ครั้งที่ ๒๑, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย, ๒๕๔๕), หน้า ๑๗๕.

การเที่ยวดูการละเล่น หมายถึง การฟ้อนรำ การขับร้อง ดิดสีตีเป่า การขับเสภา การเล่น เถิดเทิงและมหรสพต่างๆ โดยผู้ที่ชอบเที่ยวดูการละเล่นกลางคืน ทำให้เสียทรัพย์และทำให้เกิดการ ทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว การเที่ยวดูการละเล่นหรือดูมหรสพต่างๆ พึงเข้าใจว่าพระพุทธรองค์ มิได้ทรงห้าม เรื่องนี้โดยเด็ดขาด อาจจะไปดูบ้างเป็นครั้งคราว เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ก็ไม่ถือ เป็นเรื่องเสียหาย

การเล่นการพนัน หมายถึง การเล่นเอาเงินหรือสิ่งอื่นด้วยการเสี่ยงโชคหรือฝีมือ แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ การเล่นที่ห้ามขาดและการพนันที่อนุญาตให้เล่นได้ การเล่นการพนันทำให้เสียทรัพย์ เสียสุขภาพ การพนันไม่เคยทำให้ใครร่ำรวย มั่งมีเงินทองได้เลย แต่เนื่องด้วยความมั่งหวังในความชนะ และความมั่งคั่งในชีวิต จึงเป็นสิ่งช่วยวนใจ ให้นักพนันกล้าที่จะเล่นพนัน

การคบคนชั่วเป็นมิตร หมายถึง การคบคนไม่ดีหรือคนชั่ว คนชั่วมักชักชวนให้ทำใน สิ่งที่ไม่ถูกต้อง ใต้แก่ ชักชวนให้ป็นนักเลงพนัน นักเลงเจ้าชู้ นักเลงเหี้ย ชักชวนให้ป็นคนโกง ผู้อื่นด้วยของปลอม ชักชวนให้ป็นคนโกงเขาซึ่งหน้าและชักชวนให้ป็นคนหัวไม้ ซึ่งอาจนำความ เดือดร้อนมาสู่ตนเองและครอบครัว ดังนั้น ใครก็ตามที่คบคนชั่วเป็นมิตร ย่อมจะถูกชักนำให้ทำชั่ว ได้โดยง่าย

การเกียจคร้านการทำงาน หมายถึง ผู้ที่ไม่ชอบทำงาน จี้เกียจ ไม่ขยันขันแข็ง มักอ้าง โนนนี่ ปล่อยให้เวลาล่วงไปๆ โดยเปล่าประโยชน์

๑.๕.๓ พนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติงานในโรงงาน อุตสาหกรรม ในตำแหน่งผู้บริหาร ผู้จัดการ วิศวกร หัวหน้าส่วน หัวหน้างาน และผู้ปฏิบัติงาน

๑.๕.๔ โรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง อาคาร สถานที่หรือยานพาหนะ ที่ใช้เครื่องจักร มีกำลังรวมกันตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือมีผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่เจ็ดคน ขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม เพื่อเพื่อใช้สำหรับผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพหรือทำลาย กำล้าง เก็บรักษา หรือทำงานสิ่งใด ๆ โดยใช้วัตถุดิบ ในกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวง

๑.๕.๕ โรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู หมายถึง โรงงานที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ในครั้งนี้ ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จำนวน ๑๐ บริษัท

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้คือ

๑.๖.๑ ทำให้ทราบถึงระดับความแตกต่างของความเข้าใจและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ อบรมของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๑.๖.๒ ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานใน
โรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ กับตัวแปรอิสระ

๑.๖.๓ ทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานใน
โรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๑.๖.๔ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อเสนอแนะหรือปรับปรุง
แก้ไขด้านความเข้าใจเรื่องอบายมุขให้แก่พนักงานใน โรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปูและ
เขตนิคมอุตสาหกรรมอื่นๆ ต่อไป

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความเข้าใจด้านอบายมุข ของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐาน และเป็นแนวทางในการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น

- ๒.๑ แนวคิดเรื่องความรู้ความเข้าใจ
- ๒.๒ แนวคิดเรื่องอบายมุข
- ๒.๓ สภาพนิคมอุตสาหกรรมบางปู
- ๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๕ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ แนวคิดเรื่องความรู้ความเข้าใจ

๒.๑.๑ ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

พลาโบ เอ เลนนอน (Pablo A. Lannone) ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้ มีความหมาย สอดคล้องทั้งในด้านการบรรยาย (Descriptive) และการปฏิบัติ (Practical) การบรรยายมีความหมาย ในด้านความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ส่วนการปฏิบัติมีความหมายในด้านความเข้าใจในการกระทำ บางสิ่งบางอย่าง^๑

เดวิด จี ชวาร์ตซ์ (David G. Schwartz) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า ความรู้ เป็นการแปลความหมายโดยเฉพาะบุคคล ของข้อเท็จจริง (Facts) และกระบวนการต่างๆ (Processes)^๒

---

^๑Lannone, A. Pablo, *Dictionary of World Philosophy*, (New York : Talor & Francis Book, 2001), p. 295.

^๒Schwartz, David G, *Encyclopedia of Knowledge Management*, (Hershey PA : Idea Group Inc, 2006), p. 881.

แดนท์ (Dant) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างชุดของสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งใช้แทนค่าโลกแห่งประสบการณ์ของมนุษย์ และมนุษย์สามารถแลกเปลี่ยนแบ่งปันสิ่งนี้ โดยผ่านการติดต่อสื่อสาร มนุษย์สามารถนำสิ่งนี้มาใช้ทำความเข้าใจประสบการณ์ของมนุษย์ที่มีต่อโลก ตลอดจนนำมาเป็นแนวทางซึ่งนำการกระทำของมนุษย์^๓

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของความรู้ว่าเป็นสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ^๔

บุญธรรม กิจปริคาปริสุทธิ ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า เป็นข้อเท็จจริงที่มีถูก มีผิด ซึ่งถูกหรือผิดเป็นไปตามหลักวิชาและเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ที่สามารถพิสูจน์หรือตรวจสอบได้^๕

ฮอร์นบี (Hornby AS) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจไว้ว่า อำนาจที่จะเข้าใจความเข้าใจเป็นผลจากการเรียนรู้^๖

สุนันท์ สลโกสม ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจว่า เป็นความสามารถในการเก็บรวบรวมความรู้ แล้วขยายความรู้ความจำนั้นให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ดังนั้นผู้ที่จะมีความสามารถในด้านนี้ได้ต้องรู้ความหมายและรายละเอียดของเรื่องนั้นมาก่อน พร้อมกับต้องรู้ความเกี่ยวข้องของความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนที่เคยเรียนรู้มาแล้ว โดยใช้ภาษาของตนเอง^๗

^๓Dant T., Knowledge ideology and discourse : A sociology perspective, อังใน รศ.ดร. กิติพัฒน์ นนทปัทมะคุลย์, การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม : แนวคิดและวิธีวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐), หน้า ๔.

^๔ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์ จำกัด, ๒๕๔๖), หน้า ๒๓๒.

^๕ศ. เกียรติคุณ บุญธรรม กิจปริคาปริสุทธิ, เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จามจรีโปรดักท์, ๒๕๔๘), หน้า ๕๕.

^๖Hornby AS, Oxford Advance Learner's Dictionary of Current English, อังใน พระมหาวิจิต นาชัยสินธุ์, “ความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในจังหวัดกาฬสินธุ์”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), ๒๕๔๖, หน้า ๑๓.

^๗สุนันท์ สลโกสม, การประเมินผลทางการศึกษา, เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕.

อคุศลย์ พูลเจริญ ได้กล่าวถึงความเข้าใจว่า หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็น

๑. การแปลความ (Translation) หมายถึง การแปลความหมายถึงสิ่งที่สื่อความหมายได้ถูกต้องหรือเรียกว่าจับใจความได้ถูกต้อง

๒. การตีความ (Interpretation) หมายถึงการเก็บใจความเรียบเรียงใหม่ แต่ความหมายยังคงเหมือนเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง

๓. การขยายความ (Extrapolation) หมายถึง การนำข้อเท็จจริงในปัจจุบันไปทำนาย เหตุการณ์ในอนาคต หรือนำไปขยายให้กว้างหรือลึกลงไป

สรุป ความหมายของความรู้^๒ได้ว่า หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่างๆ ที่บุคคลเคยมีประสบการณ์มาแล้ว มีพฤติกรรมคือ จำเรื่องราวนั้นได้และระลึกเรื่องราวนั้นออกมา ความรู้เป็นการแสดงออกของสมรรถภาพสมองด้านความจำ และวัดความรู้ได้โดยใช้วิธีให้ระลึกออกมาเป็นหลัก ส่วนความเข้าใจนั้น หมายถึง ความสามารถในการตัดแปลงแล้วแปลย่อและย้อนย่อรวมกัน จึงประกอบด้วย การแปลความการตีความ การขยายความ

จากความหมายดังกล่าว ผู้วิจัยจึงให้ความหมายของความรู้ความเข้าใจด้านอบายมุขในงานวิจัยนี้ไว้ว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข ที่บุคคลนั้นได้รับจากการศึกษาเรียนรู้ การสังเกต การจำหรือประสบการณ์แล้วเก็บสะสมไว้ในขอบเขตด้านปัญญาและนำความรู้ไปใช้ในการพิจารณาถึงประโยชน์และโทษในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในชีวิตประจำวัน

๒.๑.๒ ประเภทของความรู้

บลูม และคณะ (Bloom and et.al.) ได้จำแนกความรู้ออกเป็น ๓ ชั้นตอนดังนี้

๑. ความรู้เฉพาะสิ่ง (Knowledge of Specifics) คือ การระลึกถึงสิ่งเฉพาะของสารหรือวัตถุโดยเน้นอยู่ที่สัญลักษณ์ที่มีความหมายเชิงรูปธรรม การระลึกถึงสิ่งเฉพาะนี้จัดอยู่ในระดับต่ำสุดของความเป็นนามธรรม หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นหน่วยของสิ่งที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมของความรู้ที่สร้างขึ้น ได้แก่

๑.๑ ความรู้เกี่ยวกับคำเฉพาะ (Knowledge of Terminology) เป็นความรู้ในเรื่องสัญลักษณ์จำเพาะบางอย่าง (ทั้งภาษาไทยและไม่ใช่ภาษาไทย) รวมทั้งความรู้ทางสัญลักษณ์ที่

---

^๒อคุศลย์ พูลเจริญ, “ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับชาบี”, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), ๒๕๔๐, หน้า ๑๐.

ยอมรับกันแล้ว ความรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์ประเภทต่างๆซึ่งอาจเคยใช้เพียงครั้งเดียวหรือความรู้ในเรื่องที่ เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ของสัญลักษณ์นั้น ๆ

๑.๒ ความรู้ในข้อเท็จจริง (Knowledge of Specific Facts) เป็นความรู้ในเรื่องวันที่ เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ ฯลฯ ซึ่งอาจรวมสาระที่ถูกต้องและเฉพาะเจาะจง เช่น วันที่แน่นอนหรือ ปรากฏการณ์ที่มากหรือน้อยอย่างชัดเจน อาจรวมสาระเชิงปริมาณ เช่น ช่วงเวลาโดยประมาณ หรือลำดับความมากน้อยโดยทั่วไปของปรากฏการณ์

๒. ความรู้เรื่องวิถีและวิธีการจัดการกระทำกับสิ่งเฉพาะ (Knowledge of Ways and Means of Dealing with Specifics) คือ ความรู้ในเรื่องวิถีทางในการจัดระเบียบในการศึกษาในการตัดสินใจ และในการวิจารณ์ รวมทั้ง วิธีค้นคว้า ลำดับผลที่ได้ตามเวลาในปฏิทินและมาตรฐานของการตัดสินใจในแต่ละสาขาและรูปแบบของการจัดระเบียบตามสาขาที่กำหนดและการดำเนินการ ความรู้นี้จัดอยู่ในระดับกลางของความเป็นนามธรรมอยู่ระหว่างความรู้เฉพาะสิ่งกับความรู้ทั่วไปไม่ต้องให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ต้องอาศัยเนื้อหา แต่ต้องการให้นักเรียนเกิดความสำนึกอย่างเจียบๆ ซึ่งได้แก่

๒.๑ ความรู้แบบแผนนิยม (Knowledge of Conventions) เป็นความรู้ในเรื่องลักษณะของวิถีทางในการจัดกระทำ และการนำเสนอความคิดและปรากฏการณ์เพื่อการสื่อความหมายและความสอดคล้อง ผู้ทำงานในสาขาใช้ประโยชน์ แบบฉบับการปฏิบัติและรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดกับวัตถุประสงค์ และหรือซึ่งมองดูเหมาะสมที่สุดกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้อง ควรสังเกตว่า แม้รูปแบบและประเพณีนิยมจะเป็นสิ่งที่สมมุติขึ้น หรือเกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจหรือมีฐานมาจากอำนาจทั้งหลายก็ตาม รูปแบบและประเพณีนิยมก็ยังคงพอมืออยู่เพราะเป็นผลงานของการตกลงของกลุ่มคนส่วนใหญ่ หรือเกิดจากที่แต่ละคนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องราวปรากฏการณ์หรือปัญหา

๒.๒ ความรู้เรื่องแนวโน้มและลำดับเหตุการณ์ (Knowledge of Trends and Sequences) เป็นความรู้เรื่องกระบวนการ ทิศทาง และการเคลื่อนที่ของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวกับเวลา

๒.๓ ความรู้เรื่องการจัดจำพวกและประเภท (Knowledge of Classifications and Categories) เป็นความรู้เรื่องชั้นต่าง ๆ ชุดส่วนและการจัดเรียบเรียง ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานของสาขาวิชาที่กำหนดจุดมุ่งหมายของการโต้แย้งหรือของปัญหาที่ให้มา

๒.๔ ความรู้เรื่องเกณฑ์ (Knowledge of Criteria) เป็นความรู้เรื่องเกณฑ์ตามข้อเท็จจริง หลักการ ความคิดเห็นและพฤติกรรมที่ได้รับการทดสอบหรือได้รับการตัดสินใจ

๒.๕ ความรู้เรื่องระเบียบวิธี (Knowledge of Methodology) เป็นความรู้เรื่องวิธีการสอบสวน เทคนิคและกระบวนการที่ใช้ในบางสาขา และที่ซึ่งใช้สอบสวนปัญหาและ

ปรากฏการณ์บางอย่าง การเน้นความรู้ของแต่ละบุคคลในเรื่องวิธีการมากกว่าความสามารถในการใช้วิธีการ

๓. ความรู้เรื่องสากลและนามธรรมในสาขาต่างๆ (Knowledge of the Universals and Abstractions in a Field) คือ ความรู้เรื่องแผนและรูปแบบที่สำคัญๆ ที่ปรากฏการณ์และความคิดได้จัดรวบรวมไว้ โครงสร้าง ทฤษฎี และข้อสรุปจำนวนมากที่มีอิทธิพลต่อสาขาวิชา หรือซึ่งนำมาใช้ศึกษาปรากฏการณ์หรือแก้ปัญหาในระดับนี้ จัดเป็นระดับที่สูงสุดของความเป็นนามธรรมและความซับซ้อน ได้แก่

๓.๑ ความรู้เรื่องหลักเกณฑ์และข้อสรุปทั่วไป (Knowledge of Principles and Generalizations) เป็นความรู้เรื่องนามธรรมบางอย่าง ซึ่งสรุปข้อสังเกตปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรมซึ่งมีคุณค่าในการอธิบาย ทำนาย หรือกำหนดการกระทำหรือทิศทางที่เหมาะสมและสอดคล้องที่สุดเท่าที่กระทำได้

๓.๒. ความรู้เรื่องทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theories and Structures) เป็นความรู้เรื่องตัวหลักการและข้อสรุปทั่วไป รวมทั้งความสัมพันธ์ของมันซึ่งแสดงให้เห็นภาพพจน์ของเหตุการณ์ ปัญหาหรือสาขาที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนครอบคลุมและเป็นระบบ ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นนามธรรมมากที่สุด และได้รับการนำมาใช้แสดงความสัมพันธ์ และการจัดระเบียบของสิ่งจำเพาะต่างๆ จำนวนมาก^๕

๒.๑.๓ ระดับของความรู้

บลูมและคณะ (Bloom and et.al.) ได้แบ่งระดับความรู้เป็น ๖ ระดับ ได้แก่ รู้จำ เข้าใจ ประยุกต์ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน

๑. รู้จำ (Knowledge) ได้แก่ ความสามารถในการจำหรือระลึกเรื่องราวที่เคยเรียนรู้ เคยมีประสบการณ์มาก่อน ประกอบด้วย

๑.๑ รู้จำเฉพาะเรื่อง เป็นการระลึกข้อมูลในส่วนย่อยๆ ที่เฉพาะเรื่องและที่แยกเป็นส่วนย่อยโดดๆ (Isolable bits) ได้ เช่น รู้จำบุคคล วัน เดือน ปี สถานที่ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต รู้จำความหมายของคำศัพท์ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย

๑.๒ รู้จำวิถีทางและวิธีดำเนินการเฉพาะเรื่อง เป็นการระลึกหรือจำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระเบียบ แบบแผน ประเพณี แนวโน้มและลำดับก่อนหลัง การแยกประเภทและการจัด

^๕รศ.ดร. อุทุมพร ทองอุไทย, สารบบจำแนกจุดมุ่งหมายทางการศึกษา การจัดจำพวกวัตถุประสงค์ทางการศึกษา คู่มือ เล่ม ๑ : พุทธิปริเขต, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓), หน้า ๑๕๑-๑๕๔.

หมวดหมู่ เกณฑ์ตัดสินเฉพาะเรื่อง รวมทั้งระลึกหรือจำข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ เทคนิค และกระบวนการของเรื่องราวต่างๆ ได้

๑.๓ รู้จำเรื่องสากลและนามธรรม (Universals and Abstracts) เป็นการระลึกหรือจำข้อมูลเกี่ยวกับหลักการ ข้อสรุปทั่วไป ทฤษฎีและโครงสร้าง

๒. เข้าใจ (Comprehension) ได้แก่ ความสามารถในการอธิบาย สื่อความหมาย และขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยคำพูดหรือเขียนด้วยภาษาของตนเองได้ ประกอบด้วย

๒.๑ การแปลความ เป็นการให้ความหมาย จับใจความให้ถูกต้องตรงตามความจริงของสิ่งหรือเรื่องราวต่างๆ ที่ต้องการสื่อความหมายรวมทั้งการแปลใจความของภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง

๒.๒ การตีความ เป็นการอธิบายความหมายหรือสรุปเรื่องราว ด้วยการจัดระเบียบหรือเรียบเรียงเนื้อหาใหม่

๒.๓ การขยายความ เป็นการขยายเนื้อหาที่เหนือไปกว่าขอบเขตที่รู้ เป็นการขยายขีดการอ้างอิง หรือแนวโน้มที่เกินจากข้อมูลหรือเรื่องราวที่มี

๓. ประยุกต์ (Application) เป็นความสามารถที่ต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ในวิธีการ ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือนามธรรมของเรื่องนั้นๆ แล้วนำวิธีการ ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือนามธรรมของเรื่องนั้นไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ที่แตกต่างจากสถานการณ์เดิมได้

๔. วิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยก แยกเป็นชิ้นส่วนย่อยๆ จัดเรียงเป็นลำดับของส่วนย่อยๆ นั้น ให้เห็นความสำคัญ เห็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ประกอบด้วย

๔.๑ การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นการแยก แยกสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายให้เป็นส่วนย่อยๆ ให้เห็นเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้เห็นและทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

๔.๒ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการแยก แยกสิ่งที่ต้องการที่จะสื่อความหมาย ให้เป็นส่วนย่อยๆ ที่ประสาน หรือสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันของส่วนย่อยๆ นั้น

๔.๓ การวิเคราะห์หลักดำเนินการ เป็นการแยก แยกสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายให้เห็นระบบดำเนินการ หรือจัดการที่รวบรวมส่วนย่อยๆ เข้าด้วยกัน

๕. สังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวม ผสมผสานส่วนย่อยๆ เข้าด้วยกันให้เป็นเรื่องเดียวกัน ในลักษณะการจัดเรียงหรือรวบรวมที่มีแบบแผนหรือโครงสร้างใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ประกอบด้วย

๕.๑ การสังเคราะห์ข้อความ เป็นการผูกข้อความ หรือเขียนเรียบเรียงจาก ความรู้ความเข้าใจ เพื่อสื่อความรู้ และประสบการณ์ให้ผู้อื่นทราบ

๕.๒ การสังเคราะห์แผนงาน เป็นการพัฒนาหรือเสนอแผนการทำงาน รวมถึง เสนอแนวความคิดใหม่ๆ ที่เกิดจากความรู้และประสบการณ์จากแหล่งต่างๆ เข้าด้วยกัน

๕.๓ การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการพัฒนาหรือสร้างชุด โดยสร้าง เครื่องถ่ายที่แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวข้องของส่วนย่อย ให้รวมกันเป็นเรื่องหนึ่งเรื่องเดียว

๖. ประเมิน (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ทั้งเนื้อหาและวิธีการ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะกำหนดขึ้นเองจากความรู้ และประสบการณ์ หรืออาศัยแนวความคิดของผู้อื่นก็ได้ ประกอบด้วย

๖.๑ การประเมินตามเกณฑ์ภายใน เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ โดย พิจารณาหรืออ้างอิงจากลักษณะ คุณสมบัติภายในของสิ่งนั้นๆ เป็นหลัก

๖.๒ การประเมินตามเกณฑ์ภายนอก เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ โดยพิจารณาหรืออ้างอิงจากลักษณะคุณสมบัติภายนอกของสิ่งนั้นๆ เป็นหลัก^{๑๑}

๒.๑.๔ การวัดความรู้

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ กล่าวไว้ว่า การวัดความรู้ต้องวัดความสามารถที่ ให้ แสดงออกเชิงพฤติกรรมทางสมอง ด้วยการใช้คำถามที่เป็นเนื้อหาไปกระตุ้นให้ตอบ คำถามจึงเป็น สิ่งเร็ว ซึ่งเป็นเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะถาม คำถามหรือสิ่งเร้านอกจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหา แล้ว ยังต้องบอกลักษณะหรืออาการของความรู้ในระดับต่างๆ ด้วย ซึ่งการวัดความรู้แต่ละครั้ง จะวัดทั้งระดับรู้จำ เข้าใจ ประยุกต์ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน หรือวัดเพียงระดับใด ระดับหนึ่ง หรือบางระดับก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวัด แต่อย่าลืมว่า ถ้าคำถามวัดระดับ ประเมิน คำถามนั้นจะวัดทุกระดับรวมอยู่ด้วย ถ้าวัดประยุกต์ ก็ต้องวัดรู้จำและเข้าใจรวมอยู่ด้วย การวัดความรู้ทำได้หลายวิธีทั้งใช้สังเกต สัมภาษณ์ และใช้แบบวัดส่งให้ตอบ ซึ่งส่วนมากใน การวัดจะสร้างเป็นเครื่องมือที่รู้จักกันทั่วไปว่า แบบวัดหรือแบบทดสอบ (Test) ซึ่งเป็นชุดคำถามที่ จัดทำขึ้นไว้อย่างมีระบบ ระเบียบ เพื่อวัดความสามารถเชิงพฤติกรรมทางสมองของบุคคล^{๑๒}

อนึ่ง ความรู้ความเข้าใจ เป็นปัจจัยนำที่สำคัญในการที่จะส่งผลต่อการแสดง พฤติกรรม แต่การเพิ่มความรู้ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเสมอไป ถึงแม้ว่าความรู้จะมี

^{๑๑}ศ. เกียรติคุณ บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๖, อ่างแล้ว, หน้า ๕๖-๕๘.

^{๑๒}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๘.

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรม และความรู้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรม แต่ความรู้เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านอบายมุขได้ จะต้องมียังปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยส่วนที่เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เป็นคำถามแบบปลายปิด ที่ถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านอบายมุข ของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๒.๑.๕ แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

๒.๑.๕.๑ ความหมายของพฤติกรรม

เบม และคณะ (Bem and et.al.) ได้นิยามว่าพฤติกรรม หมายถึง กิจกรรม หรือการกระทำต่างๆของสิ่งมีชีวิตที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถสังเกตได้โดยสิ่งมีชีวิตอื่นๆ หรือโดยการใช้เครื่องมือในการทดลอง รวมถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับประสบการณ์ด้านความรู้สึกร่างกายใน^{๑๒}

เวย์นี่ (Wayne) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า เป็นการกระทำหรือการตอบสนองการกระทำของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายนอก^{๑๓}

ฉวีวรรณ สัตยธรรม ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาของสิ่งมีชีวิตที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกร่างกาย ปฏิกริยาตอบสนอง หมายถึง การเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง อาจเกิดภายในร่างกายซึ่งบุคคลอื่นมองไม่เห็นถ้าไม่สังเกต (Covert) หรือมีการแสดงออกอย่างเด่นชัด หรือสังเกตเห็นง่าย (Overt)^{๑๔}

ลักขณา สรวิวัฒน์ ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก นึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจสังเกต

^{๑๒}Bem, Darly J and others, **Hilgard's Introduction to Psychology**, 13th ed.,(Orlando FL : Harcourt Brace College Publishers, 2000), p. 692.

^{๑๓}Wayne Weiten, **Psychology : Themes and Variations**, 7th ed., (Belmont CA : Thomson Learning, Inc, 2007), p. G-1.

^{๑๔}ฉวีวรรณ สัตยธรรม, **การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต**, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (นนทบุรี : โครงการสวัสดิการวิชาการ สถาบันพระบรมราชชนก, ๒๕๔๕), หน้า ๓๑.

เห็นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม บางลักษณะอาจสังเกตเห็นได้โดยไม่ใช่เครื่องมือช่วยหรือต้องใช้เครื่องมือช่วย^{๔๕}

คำรงค์ศักดิ์ ชัยสนิทธิ และสุณี เลิศแสงวงกิจ ให้ความหมายของพฤติกรรม คือ กิริยา อาการ บทบาท ลีลา ท่าที การประพฤติปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาททางใดทางหนึ่งใน ๕ ทวาร คือ โสตสัมผัส จักษุสัมผัส ชิวหาสัมผัส ฆานสัมผัส และทางผิวหนังหรือมิฉะนั้นก็วัดได้ด้วยเครื่องมือ^{๔๖}

สิทธิโชค วรานุสันติกุล ให้ความหมายของพฤติกรรม หมายถึง การกระทำของอินทรีย์ (Organism) หรือสิ่งมีชีวิต การกระทำที่ว่านี้รวมทั้งการกระทำที่เกิดขึ้นทั้งที่ผู้กระทำรู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัวในขณะที่กระทำ และยังหมายรวมทั้งการกระทำที่สามารถสังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ก็ตาม^{๔๗}

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมใดๆก็ตาม ที่บุคคลได้แสดงออกมาในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็นการกระทำที่บุคคลอื่นอาจจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ได้ก็ตาม ส่วนการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่แสดงออกทั้งทางกาย ความรู้สึกนึกคิดที่สังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่าหรือต้องใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกตของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๒.๑.๕.๒ ประเภทของพฤติกรรม

ลักษณะ สรวิวัฒน์ ได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น ๒ ประเภท โดยแบ่งออกเป็น

๑. พฤติกรรมภายนอก หรือพฤติกรรมเปิดเผย (Overt Behavior) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกที่บุคคลอื่นนอกเหนือจากเจ้าของพฤติกรรมรู้ สำหรับพฤติกรรมภายนอกนี้บุคคลอื่นต้องอาศัยการสังเกต (Observation) ไม่ว่าจะใช้ประสาทสัมผัสโดยตรงหรือใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกตเพื่อได้ข้อมูล จึงมีการจำแนกพฤติกรรมภายนอกได้อีก ๒ ประเภทย่อยๆ คือ

^{๔๕}รศ.ดร. ลักษณะ สรวิวัฒน์, จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๕๐), หน้า ๑๗.

^{๔๖}คำรงค์ศักดิ์ ชัยสนิทธิ และสุณี เลิศแสงวงกิจ, มนุษย์สัมพันธ์, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์รอฟเซต, ๒๕๔๕), หน้า ๒๔.

^{๔๗}รศ.ดร. สิทธิโชค วรานุสันติกุล, จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดบุ๊คซัน, ๒๕๔๕), หน้า ๑๔.

๑.๑ พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior) ได้แก่พฤติกรรมที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตได้โดยใช้ตาสังเกตเพียงอย่างเดียวก็รับรู้ได้อย่างมีความหมาย ต่อกระบวนการคิดมากกว่าประสาทสัมผัสอื่น เพราะตาสามารถส่งต่อไปยังประสาทสัมผัสอื่นๆ ได้ ทั้งหู จมูก เป็นต้น เช่น เราเห็นหนุ่มสาวคู่อื่นเดินคุยกันผ่านมาทางเรา และเราอยากจะทราบว่าคู่นี้เขาคุยอะไรกัน เราก็ตั้งใจเงี่ยหูฟังในขณะที่เขาเดินผ่านเรา แถมยังได้กลิ่นอะไรบางอย่างโชยผ่านเข้าจมูกเราไปด้วย เป็นต้น

๑.๒ พฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior) พฤติกรรมที่บุคคลอื่นต้องใช้เครื่องมือเพื่อช่วยในการสังเกตจึงจะเห็นได้และทำให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำ เช่น การเดินของหัวใจ กลิ่นสมอง เป็นต้น

๒. พฤติกรรมภายในหรือพฤติกรรมปกปิด (Covert Behavior) หมายถึงพฤติกรรมหรือการกระทำที่บุคคลอื่นไม่สามารถมองเห็นได้หรืออาจสังเกตเห็นได้ยาก เพราะเป็นการกระทำของอวัยวะที่อยู่ภายในร่างกาย เช่น ความคิด (Idea) อารมณ์ (Emotion) ความรู้สึก (Feeling) เป็นต้น^{๑๔}

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาทั้งพฤติกรรมภายในและภายนอกของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับอบายมุข

๒.๑.๕.๓ องค์ประกอบของพฤติกรรม

ครอนแบช (L.J Cronbach) กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์มีองค์ประกอบ ๗ ประการ คือ

๑. เป้าหมาย หรือความมุ่งหมาย (Goal) คือ วัตถุประสงค์หรือความต้องการซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรม เช่น ความต้องการมีหน้ามีตาในสังคม

๒. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะและความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

๓. สถานการณ์ (Situation) หมายถึง ลู่ทางหรือโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

๔. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นการพิจารณาลู่ทางหรือสถานการณ์เพื่อเลือกหาวิธีที่คิดว่าจะสนองความต้องการเป็นที่พอใจมากที่สุด

๕. การตอบสนอง (Response) คือ การดำเนินการทำกิจกรรมตามที่ตัดสินใจเลือกสรรแล้ว

^{๑๔}รศ.ดร. ถักขณา สรวัดน์, จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน, พิมพ์ครั้งที่ ๒, อ้างแล้ว, หน้า ๑๗.

๖. ผลลัพธ์ที่ตามมา (Consequence) คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำกิจกรรมนั้น ซึ่งอาจได้ผลตรงกับที่คาดไว้ (Confirm) หรือตรงข้ามกับที่คาดหวังไว้ (Contradict) ก็ได้

๗. ปฏิกริยาต่อความคาดหวัง (Reaction to Thwarting) เป็นปฏิกริยาที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการ จึงต้องกลับไปแปลความหมายใหม่เพื่อเลือกหาวิธีที่จะตอบสนองความต้องการได้ แต่ถ้าเห็นว่าเป้าประสงค์นั้นมันเกินความสามารถก็ต้องยอมละเลิกความต้องการนั้นเสีย^{๑๙}

๒.๑.๕.๔ กระบวนการทางพฤติกรรม

วิลลิสทรี ทรายางกูร ได้จำแนกขั้นตอนของกระบวนการทางพฤติกรรมออกเป็น ๓ กระบวนการย่อย ดังนี้คือ

๑. กระบวนการรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการที่รับข่าวสารจากสภาพแวดล้อมโดยผ่านทางระบบประสาทสัมผัส กระบวนการรับรู้จึงรวมถึงความรู้สึก (Sensation) ด้วย

๒. กระบวนการรู้ (Cognition) คือ กระบวนการที่เกี่ยวกับกระบวนการทางจิตที่รวมการเรียนรู้ การจำ การคิด กระบวนการทางจิตดังกล่าวย่อมรวมถึงการพัฒนาด้วย กระบวนการรู้จึงเป็นกระบวนการทางปัญญา

ทั้งกระบวนการรับรู้ และกระบวนการรู้จะเกิดการตอบสนองทางด้านอารมณ์ เกิดกระบวนการทางด้านอารมณ์ (Affect) ทั้งกระบวนการรับรู้ และกระบวนการทางอารมณ์ จัดเป็นพฤติกรรมภายใน (Covert behavior)

๓. กระบวนการเกิดพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม (Spatial behavior) คือ กระบวนการที่บุคคลมีพฤติกรรมต่างๆเกิดขึ้นตามแต่ละสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมโดยผ่านทางกระทำ สามารถสังเกตได้จากภายนอกเป็นพฤติกรรมภายนอก (Overt behavior)^{๒๐}

๒.๑.๕.๕ สิ่งกำหนดพฤติกรรม

ฌรงค์ สินส์วัสดี ได้กล่าวถึงสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์มีหลายประการ ซึ่งแยกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๑. ลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์แต่ละคน ได้แก่

^{๑๙}ดำรงศักดิ์ ชัยสนิท และสุณี เลิศแสวงกิจ, มนุษย์สัมพันธ์, อ่างแก้ว, หน้า ๒๕.

^{๒๐}ศ.ดร. วิลลิสทรี ทรายางกูร, พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕), หน้า ๖.

๑.๑ ความเชื่อ (Belief) หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งคิดถึงอะไรก็ได้ ในแง่ของข้อเท็จจริง คือ คิดว่าความจริงเป็นเช่นนั้น ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงก็ได้ ความเชื่ออาจได้มาโดยการเห็น การบอกเล่า การอ่าน และการคิดขึ้นมาเอง

๑.๒ ค่านิยม (Value) หมายถึง สิ่งที่คนนิยมยึดถือประจำใจ ช่วยตัดสินใจในการเลือก

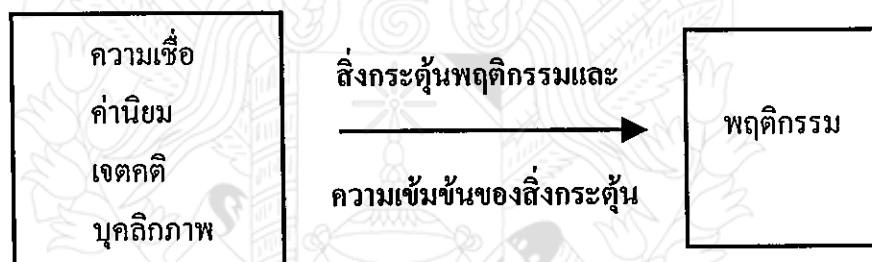
๑.๓ ทักษะคติหรือเจตคติ (Attitude) เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นแกนกลางของจิตวิทยาของสังคมปัจจุบัน ทักษะคติเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ซับซ้อน ต้องอาศัยการตอบสนองออกมาเป็นถ้อยคำหรือพฤติกรรมภายนอก

๑.๔ บุคลิกภาพ (Personality) เป็นส่วนหนึ่งของลักษณะนิสัยและเป็นเครื่องมือในการกำหนดพฤติกรรม

๒. สิ่งที่ไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยของมนุษย์ ได้แก่

๒.๑ สิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus object) และความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม เป็นสิ่งที่ทำให้เราแสดงพฤติกรรมออกมา เช่น ความกลัว เป็นต้น

๒.๒ สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่บุคคลซึ่งอยู่ในสภาพที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม เช่น การเข้าคิวขึ้นรถเมล์ เป็นต้น^{๒๐}

แผนภูมิที่ ๑ แสดงสิ่งที่กำหนดพฤติกรรม

๒.๑.๕.๖ การวัดพฤติกรรม

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ ได้กล่าวถึงวิธีการศึกษาถึงพฤติกรรมมี ๒ วิธี คือ

๑. การศึกษาพฤติกรรมโดยทางตรง ทำได้ ๒ แบบ ดังนี้

^{๒๐}ณรงค์ สินสวัสดิ์, พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๘), หน้า ๒๐.

๑.๑ การสังเกตแบบให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว (Direct Observation) เช่น ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในห้องเรียน โดยบอกให้นักเรียนทั้งชั้นได้ทราบว่าครูจะสังเกตดูว่าใครทำกิจกรรมอะไรบ้างในห้องเรียน การสังเกตแบบนี้บางคนอาจไม่แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงได้

๑.๒ การสังเกตแบบธรรมชาติ (Naturalistic Observation) คือ การที่บุคคลต้องการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่ได้กระทำตนเป็นที่รบกวนพฤติกรรมของบุคคลผู้ถูกสังเกต และเป็นไปในลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกสังเกตไม่ทราบว่าถูกสังเกตพฤติกรรม การสังเกตแบบนี้จะได้พฤติกรรมที่แท้จริงมากและสามารถนำผลที่ได้ไปอธิบายพฤติกรรมในสถานที่ใกล้เคียงกัน ข้อจำกัดของวิธีสังเกตนี้ต้องทำเป็นเวลาดิตต่อกันเป็นจำนวนหลายครั้ง

กล่าวได้ว่า การสังเกตพฤติกรรมทั้งที่ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ผู้สังเกตจะต้องมีความละเอียดอ่อน สังเกตให้เป็นระบบและมีการบันทึกเมื่อมีการสังเกตพฤติกรรมได้แล้ว นอกจากนี้ ผู้สังเกตต้องไม่มีอคติต่อผู้ถูกสังเกต ซึ่งจะทำได้ผลการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

๒. การศึกษาพฤติกรรมโดยทางอ้อม แบ่งออกได้หลายวิธี ได้แก่

๒.๑ การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาต้องการซักถามข้อมูลจากบุคคลหรือกลุ่มของบุคคล ซึ่งทำได้โดยการซักถาม เสนอหน้ากันโดยตรง หรือมีคนกลางทำหน้าที่ซักถามให้ก็ได้ เช่น ใช้สัมภาษณ์คนที่พูดกันคนละภาษา การสัมภาษณ์เพื่อต้องการทราบถึงพฤติกรรมของบุคคลแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ การสัมภาษณ์โดยตรง ทำได้โดยผู้สัมภาษณ์ซักถามผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นเรื่อยๆ ไปตามที่ได้ ตั้งจุดหมายเอาไว้ อีกประเภทหนึ่งคือ การสัมภาษณ์โดยอ้อมหรือไม่เป็นทางการ ผู้ถูกสัมภาษณ์ จะไม่ทราบว่าผู้สัมภาษณ์ต้องการทราบอะไร ผู้สัมภาษณ์จะพูดคุยไปเรื่อยๆ โดยสอดแทรกเรื่องที่จะสัมภาษณ์เมื่อมีโอกาส ซึ่งผู้ตอบจะไม่รู้ตัวว่าเป็นสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์เจาะจงที่จะทราบถึงพฤติกรรม วิธีการสัมภาษณ์ทำให้ได้ข้อมูลมากมาย แต่ก็มีข้อจำกัดคือบางเรื่องผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ต้องการเปิดเผย

๒.๒ การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลเป็นจำนวนมาก และเป็นผู้อ่านออกเขียนได้ หรือสอบถามกับบุคคลที่อยู่ต้องการทราบแนวโน้ม พฤติกรรมในอนาคตได้ ข้อดีอีกประการหนึ่งคือ ผู้ถูกศึกษาสามารถที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปกปิดหรือพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่ยอมแสดงให้บุคคลอื่นทราบได้โดยวิธีอื่น ซึ่งผู้ถูกศึกษาแน่ใจว่าเป็นความลับและการใช้แบบสอบถามจะใช้เวลาศึกษาเวลาใดก็ได้

๒.๓ การทดลอง เป็นการศึกษาพฤติกรรมโดยผู้ถูกศึกษาจะอยู่ในสภาพการควบคุม ตามที่จะศึกษาต้องการ โดยสภาพแท้จริงแล้วการควบคุมจะทำได้ในห้องทดลอง แต่ในชุมชน การศึกษาพฤติกรรมของชุมชนโดยควบคุมตัวแปรต่างๆคงเป็นไปได้น้อยมาก การทดลองใน

ห้องปฏิบัติการจะให้ข้อมูลมีขีดจำกัด ซึ่งบางครั้งอาจนำไปใช้ในสภาพความเป็นจริงได้ไม่เสมอไป แต่วิธีนี้มีประโยชน์มากในการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลทางด้านการแพทย์

๒.๔ การทำบันทึก วิธีนี้ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของบุคคล โดยให้บุคคลแต่ละคน ทำบันทึกพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งอาจเป็นบันทึกประจำวันหรือศึกษาพฤติกรรมแต่ละประเภทเช่น พฤติกรรม การกิน พฤติกรรมทำงาน พฤติกรรมทางสุขภาพ พฤติกรรมทางสิ่งแวดล้อม เป็นต้น^{๒๒}

๒.๑.๖ ความรู้ความเข้าใจทางพระพุทธศาสนา

พุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งปัญญา คือ สอนว่าอวิชชาเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดผลร้ายหรือความเสียหาย อวิชชา แปลว่า ความไม่รู้ ความไม่รู้ทำให้เกิดความหลง ความหลงทำให้เกิดความเห็นผิด ความเห็นผิดทำให้เกิดคิดผิด พุทธคิดและทำผิด ฉะนั้นความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องตามหลักพระพุทธศาสนา คือ ความรู้ที่มุ่งกำจัดอวิชชา เช่น เรารู้จักความหมายของอริยสัจ ๔ และรายละเอียดทั้งหมด แต่ทำไมเราไม่สามารถตรัสรู้ได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะเราไม่มีความเข้าใจในอริยสัจที่แท้จริงนั่นเอง

๒.๑.๖.๑ ระดับของความรู้ความเข้าใจ

พระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาอเทวนิยมศาสนาหนึ่ง ได้จำแนกความรู้ของมนุษย์ออกเป็น ๖ ชั้น ดังต่อไปนี้

๑. ความรู้ระดับวิญญาณ (Consciousness) หมายถึง การรับรู้ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสและมโนภาพ ด้วยตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ แบบง่าย ๆ ผิวเผินและชั่วระยะเวลาสั้นๆ เช่น เห็นรูปก็รู้ว่า เป็นรูปเท่านั้น ยังไม่รู้ว่า เป็นรูปอะไร

๒. ความรู้ระดับสติปัญญา (Perception) หมายถึง การรับรู้คุณภาพและรายละเอียดต่างๆ ของ รูป เสียง กลิ่น รส ฯลฯ นั้นๆ เช่น พอเห็นรูปก็รู้ว่าเป็นรูปคน เป็นชาย เป็นคนอายุมาก เป็นต้น คุณภาพเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เรารู้มาก่อน เมื่อเราเห็นรูปความรู้เก่าเหล่านั้นก็ทยอยเกิดขึ้น มีลักษณะการจำได้ เพราะฉะนั้นท่านจึงแปลสติปัญญาว่า “ความจำได้หมายรู้”

๓. ความรู้ระดับอภิปัญญา (Extrasensory Perception) หมายถึง การรับรู้อารมณ์ต่างๆ และคุณลักษณะต่างๆ ของมัน โดยอาศัยพลังจิตโดยตรงไม่ต้องอาศัย ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง เช่น หลับตาแล้ว แต่อาจมองเห็นรูปได้หรือมองเห็นวัตถุหรือเหตุการณ์ซึ่งอยู่ในที่ไกลเกินวิสัยของตาได้ ความรู้นี้เกิดจากการพัฒนาพลังจิตตามหลักสมาธิ

^{๒๒} สมจิตต์ สุพรรณทัศน์, พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลง เอกสารการสอนชุดวิชาสุขภาพศึกษา เล่มที่ ๑, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๓๔), หน้า ๑๓๑-๑๓๖.

หลับตาแล้ว แต่อาจมองเห็นรูปได้หรือมองเห็นวัตถุหรือเหตุการณ์ซึ่งอยู่ในที่ไกลเกินวิสัยของตาได้ ความรู้นี้เกิดจากการพัฒนาพลังจิตตามหลักสมาธิ

๔. ความรู้ระดับทิวหรือความเห็น (Conception) หมายถึง การเห็น การเข้าใจถึงความจริง รวบรวมอยู่เบื้องหลังหลักสภาวะธรรม หรือการเห็นลักษณะร่วม (The universal) ที่อยู่เบื้องหลัง สิ่งเฉพาะต่างๆ ความรู้ระดับทิวเกิดจากการฟังและการคิดตามหลักเหตุผลหรือตามหลักตรรกวิทยา (Logic) ทั้งแบบนิรนัย (Deduction) และแบบอุปนัย (Induction) เช่น เจ้าชายสิทธัตถะ ทรงเห็น คนแก่ คนเจ็บ คนตายและคนเกิดแล้ว ทรงคิดจนพบความจริงรวบยอดที่อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ นั้น คือ “ความทุกข์” (Induction) หรือทรงทราบความจริงหลักว่า ทุกสิ่งที่มีอยู่ย่อมมีคู่ของมัน ทุกข์เป็นสิ่งที่อยู่ ฉะนั้นทุกข์จะต้องมีคู่ของมัน นั่นคือภาวะที่ไม่มีทุกข์หรือนิโรธ (Deduction)

๕. ความรู้ระดับวิชชญาณ (Intuitive Insight) ความรู้คล้ายทิวและรู้สังขารเช่นเดียวกับ ทิว แต่มีลักษณะแตกต่างกัน คือ ในระดับทิวความเห็นเกิดจากการคิดตามหลักเหตุผล และเป็นความรู้ อย่างเลื่อนๆ ว่างๆ ยังไม่แจ่มแจ้งชัดเจน แต่ความรู้ระดับวิชชญาณไม่ได้เกิดจากความคิดตามหลัก เหตุผล แต่เกิดจากการทำจิตให้สงบอย่างสมบูรณ์ตามหลักสมาธิอันถูกต้องแล้วนำจิตนั้นไปเพ่งดู ส่วนต่างๆ ของกายหรือพฤติกรรมของกายโดยไม่ต้องคิด เมื่อเพ่งไปจนถึงจุดหนึ่งแล้ว ความรู้ ระดับวิชชญาณก็จะเกิดขึ้นเอง

๖. สัมโพธิญาณ (Enlightenment) หรือการตรัสรู้ขึ้นมา คือรู้ว่าคนหลุดพ้นสภาวะธรรม ฝ่ายสังขตะ(วิมุตติญาณทัสนะ) แล้วและอยู่ในภาวะธรรมฝ่ายสังขตะแล้ว เสร็จกิจที่ควรทำทุกอย่าง แล้วประกาศอิสรภาพจากธรรมฝ่ายสังขตะได้เต็มที่แล้วหากจะย่นย่อต่อไปอีก ความรู้คงมีแค่ ๒ อย่าง ได้แก่

๑. ความรู้ระดับสุดตะ

๒. ความรู้ระดับปัญญา

ความรู้ระดับสุดตะ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความรู้ระดับสัญญาอาศัยประสาทสัมผัส ๕ เป็นอุปกรณ์ในการแสวงหาความรู้ สัญญาในที่นี้หมายถึง สัญญาในขั้น ๕ คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ คำว่าสัญญา แปลว่า ความจำได้หมายรู้ ความรู้ในระดับสัญญานี้จัดเป็นความรู้ เพียงผิวเผิน และเป็นความรู้ที่ไม่เที่ยงแท้ ซึ่งอาจทำให้ได้มาซึ่งความรู้ที่ผิดๆ ได้ เพราะผัสสะหลอก นั้นเอง เช่น เรามองทางรถไฟไปจนสุดสายตา เราจะเห็นทางรถไฟทั้งสองเส้นที่ขนานกันประจบกัน ที่สุดสายตา หากเราจะสรุปตามสายตาที่เห็น เราจะบอกว่าทางรถไฟประจบกัน ซึ่งตามความเป็นจริง แล้วทางรถไฟไม่ได้ประจบกัน ตรงกันข้าม ขนานกันไปโดยตลอด

ความรู้ระดับปัญญา คำว่า “ปัญญา” แปลว่า รอบรู้ มี ๒ ความหมาย คือ รู้ออบ และ รู้ลึก “รู้ออบ” คือ เป็นความรู้ที่ไม่แยกส่วน เป็นความรู้ที่เป็นระบบหรือบูรณาการ เป็นปัญญาที่รู้ภาพรวม

ครบถ้วน ส่วน “รู้สึก” คือ ความรู้ที่มองเห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นหน้าจากสามารถโยงไปถึง
หลังจากของสิ่งผิวเผินที่ปรากฏ^{๒๐}

๒.๑.๖.๒ การได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจ

พระพุทธศาสนากล่าวถึงการได้มาซึ่งความรู้ในหลักสัทธรรม ๓ ประการ ดังนี้

๑. ปริยัติสัทธรรม คือ คำสั่งสอนอันจะต้องศึกษาเล่าเรียนเทียบกับ ความรู้
(Knowledge)

๒. ปฏิบัติสัทธรรม สัทธรรมคือปฏิบัติอันจะต้องปฏิบัติตาม ในเรื่องการปฏิบัติที่จะ
กำหนดให้เกิดความเข้าใจ หรือ ปฏิเวธ

๓. ปฏิเวธสัทธรรม สัทธรรมอันจะพึงบรรลุด้วยการปฏิบัติตาม เทียบกับ ความเข้าใจ
ซึ่งต้องผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างรอบคอบจนเกิดความชำนาญแล้ว

ในทางพระพุทธศาสนากระบวนการที่จะทำให้เกิด ปฏิเวธนั้น เรียกว่า ปัญญา แปลว่า
ความรู้รอบ รู้ทั่ว เข้าใจ รู้ซึ่ง มี ๓ อย่าง ได้แก่

๑. จินตมยปัญญา ปัญญาเกิดแต่การจินตนาการหาเหตุผล

๒. สุตมยปัญญา ปัญญาเกิดแต่การสดับรับฟัง

๓. ภวานมยปัญญา ปัญญาเกิดแต่การฝึกฝน อบรมลงมือปฏิบัติ

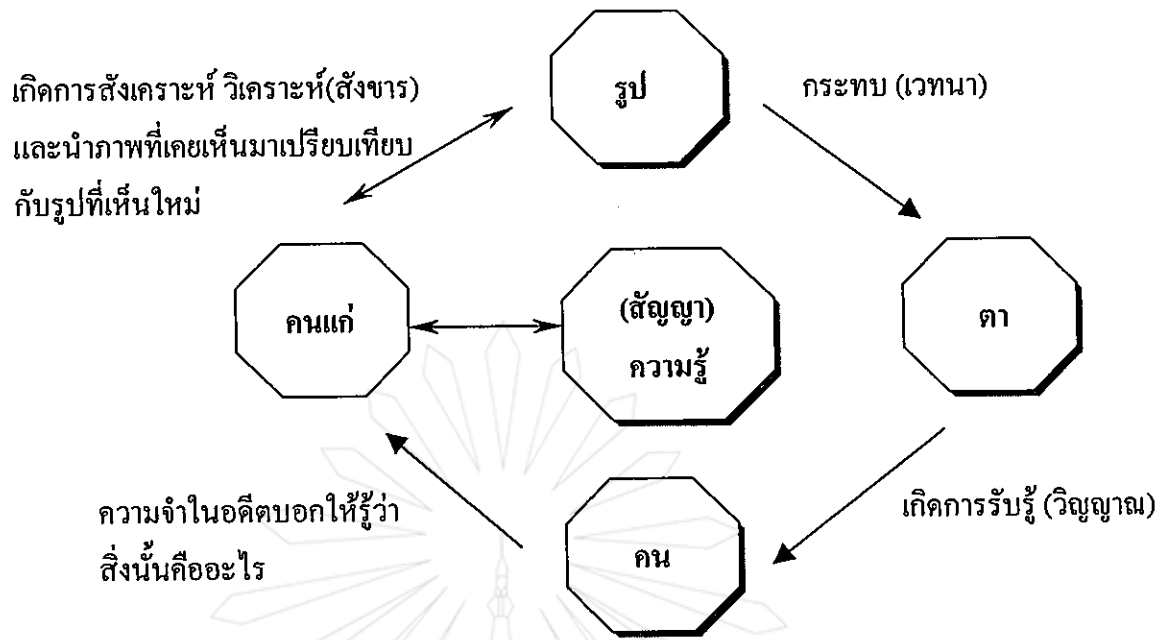
จินตมยปัญญา และ สุตมยปัญญา หากจะสรุปลงในระดับความรู้ ๒ ประการข้างต้น
จัดเป็นความรู้ในระดับสัญญา ซึ่งกระบวนการเกิดความรู้ระดับสัญญามีดังต่อไปนี้

๑. เมื่อรูปมากระทบเข้ากับอวัยวะของคนเรา เราก็จะเกิดความรู้ทางสัมผัสหรือเรามี
มโนภาพ เรียกว่า วิญญาณ

๒. เมื่อเกิดวิญญาณขึ้นแล้ว ปรากฏการณ์ทางจิตจะเกิดขึ้น กล่าวคือ จิตจะจดจำเอา
มโนภาพจากผัสสะนั้นเข้าไปและจะหวนระลึกถึงมโนภาพอย่างเดียวกันที่เคยรับมาก่อนแล้ว
(หากเราไม่มีมโนภาพในสิ่งที่เรารับรู้ เราก็บอกไม่ได้ว่าสิ่งนั้นมันคืออะไร) ปรากฏการณ์นี้เรียกว่า
สัญญา

๓. เมื่อเกิดสัญญาแล้ว จิตจะทำหน้าที่ในการระลึกถึงสิ่งที่เคยเห็นมาก่อน เปรียบเทียบ
มโนภาพหวนระลึกมา เป็นต้น กระบวนการเกิดความรู้ สามารถแสดงดังแผนภูมิต่อไปนี้

^{๒๐}พระมหาวิจิต นาชัยสินธุ์, “ความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธ
ศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในจังหวัดกาฬสินธุ์”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, อ่างแก้ว, หน้า ๑๕-๑๘.

แผนภูมิที่ ๒ แสดงกระบวนการเกิดความรู้

ภาวนามยปัญญาจัดเป็นความรู้ในระดับปัญญา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เรียกว่า ปัญญาวุฒิ คือ วิธีการพัฒนาปัญญา ๔ ขั้นตอน คือ

๑. สัมปยุตสังเสวะ การคบคนดีหรือมีแหล่งข้อมูลที่ดี
๒. สัทธัมมัสสวนะ การศึกษาคำสอนของคนดีหรือศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่ดี
๓. โยนิโสมนสิกา การพิจารณาแยกคายหรือคิดเป็น
๔. ธัมมานุวัตรปฏิบัติ การปฏิบัติธรรมน้อยให้คล้อยตามธรรมใหญ่ นั่นคือ การฝึกทักษะ

สำหรับพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งการพ้นทุกข์ คือ สอนวิธีการให้เกิดปัญญาเพื่อดับทุกข์ นั่นก็หมายความว่า ใช้ปัญญาในการกำจัดทุกข์ ดังนั้นกิจอันยิ่งใหญ่ในชีวิตที่ต้องกำหนดให้รู้และเข้าใจ คือ “กิจในอริยสัจ ๔” ได้แก่

๑. ทุกข์ ต้องกำหนดรู้ เป็นขั้นที่ต้องแถลงปัญหาจะต้องทำความเข้าใจและรู้ขอบเขต (ปริญญา)
๒. สมุทัย เป็นขั้นที่ต้องวิเคราะห์ และวินิจฉัยมูลเหตุของปัญหา ซึ่งจะต้องกำจัดให้หมดสิ้นไป (ปหานะ)
๓. นิโรธ เป็นขั้นที่บอกภาวะปราศจากปัญหา อันเป็นจุดหมายที่ต้องการให้เห็นว่า การแก้ปัญหานั้นไปได้ และจุดหมายนั้นควรเข้าถึง ซึ่งจะต้องทำให้เสร็จ (สังคิกิริยา)
๔. มรรค เป็นขั้นที่กำหนดวิธีการ ขั้นตอน และรายละเอียดที่จะต้องปฏิบัติในการลงมือแก้ปัญห (ภาวนา)

๒.๒ แนวคิดเรื่องอบายมุข

๒.๒.๑ ความหมายของอบายมุข

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า “อบายมุข” ไว้ว่า เป็นคำนาม (น.) หมายถึง ทางแห่งความฉิบหาย, เหตุแห่งความฉิบหาย ซึ่งมี ๒ หมวด คือ อบายมุข ๔ ได้แก่ ๑. เป็นนักร้องหญิง ๒. เป็นนักร้องสุรา ๓. เป็นนักร้องเล่นการพนัน ๔. คบคนชั่วเป็นมิตร และ อบายมุข ๖ ได้แก่ ๑. คมน์น้ำเมา ๒. เที้ยวกลางคืน ๓. เที้ยวดูการละเล่น ๔. เล่นการพนัน ๕. คบคนชั่วเป็นมิตร ๖. เกียจคร้านการทำงาน^{๒๔}

พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับสยามรัฐ เล่ม ๑๑ ได้กล่าวถึง อบายมุข ๖ คือ เหตุแห่งความฉิบหาย ๖ ประการ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. สุราเมรยมชฺชุปมาทฏฐานานุโยโค	คิมน์น้ำเมา
๒. วิกาลวิลิษาจริยานุโยโค	เที้ยวกลางคืน
๓. สมชฺชาภิจรณิ	เที้ยวดูการละเล่น
๔. ชุตปฺปมาทฏฐานานุโยโค	เล่นการพนัน
๕. ปาปมิตฺตานุโยโค	คบคนชั่วเป็นมิตร
๖. อาลศฺसानุโยโค	เกียจคร้านการทำงาน ^{๒๕}

คิมน์น้ำมามีโทษ ๖ ประการ

๑. ธนชานิ	ความเสื่อมทรัพย์
๒. กลหปฺปวฑฺฒนินิ	ก่อการทะเลาะวิวาท
๓. โรคนัน อายตนินิ	เป็นบ่อเกิดแห่งโรค
๔. อภิกฺคิสฺสณฺชนินิ	เป็นเหตุเสียชื่อเสียง
๕. หิริโกปินนิทุทฺสนินิ	เป็นเหตุไม่รู้จักอาย
๖. ปญฺญาช พุพฺพลีกรณินิ	เป็นเหตุทอนกำลังปัญญา ^{๒๖}

เที้ยวกลางคืนมีโทษ ๖ ประการ

๑. อตุตฺตปิสุตฺต อตุตฺโต อรฺกฺขิโต	ชื่อว่าไม่คุ้มครอง ไม่รักษาตัว
๒. ปตุตฺตทาโรปิสุตฺต อตุตฺโต อรฺกฺขิโต	ชื่อว่าไม่คุ้มครอง ไม่รักษานุตรภรรยา

^{๒๔}ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, อ้างแล้ว, หน้า ๑๓๒๕.

^{๒๕}ที.ปา. ๑๑/๑๗๘/๑๕๖.

^{๒๖}ที.ปา. ๑๑/๑๗๙/๑๕๖.

๓. สาปเตชยปีสุส อคฺคตฺ อรฺกฺขิตํ
๔. สงฺกฺโข
๕. อภฺตวณฺณญ
๖. ทุกฺขรฺมฺมานํ ปฺรฺกฺขิตํ

ชื่อว่าไม่คุ้มครอง ไม่รักษาทรัพย์สมบัติ
เป็นที่ระแวงของคนอื่น
คำพูดไม่เป็นจริง ย่อมปรากฏในผู้นั้น
ทำให้เกิดความลำบากมาก^{๒๗}

เที่ยวดูการละเล่นมีโทษตามวัตถุที่ไปดู ๖ ประการ

๑. กว นจฺจํ
๒. กว คีตํ
๓. กว วาทิตํ
๔. กว อกฺขานํ
๕. กว ปาณิสฺสริ
๖. กว กุมภกฺขนฺนติ

รำที่ไหนไปทีนั้น
ขับร้องที่ไหนไปทีนั้น
ประโคมที่ไหนไปทีนั้น
เสกษาที่ไหนไปทีนั้น
เพลงที่ไหนไปทีนั้น
เถิดเทิงที่ไหนไปทีนั้น^{๒๘}

เล่นการพนันมีโทษ ๖ ประการ

๑. ชยฺ เวรี ปสวติ
๒. ชฺโน วิตฺตมฺนุ โสจติ
๓. สนฺทิกฺขจิกา ธนฺชานิ
๔. สภาคตฺสฺส วณฺณํ น รุหติ
๕. มิตฺตตามจฺจานํ ปรีกฺขิตํ
๖. อาวาทวิวาทกานํ อปฺปตฺถิตํ

ผู้ชนะย่อมก่อเวร
ผู้แพ้ย่อมเสียดายทรัพย์ที่เสียไป
ความเสื่อมทรัพย์ในปัจจุบัน
ไม่มีใครเชื่อถือถ้อยคำ
ถูกมิตรอำมาตย์หมิ่นประมาท
ไม่มีใครประสงค์จะแต่งงานด้วย^{๒๙}

คบคนชั่วเป็นมิตร มีโทษตามบุคคลที่คบ ๖ ประการ

๑. ฐุตฺตา
๒. โสณฺฑา
๓. ปิปาสา
๔. เนกคิกกา
๕. วณฺณนิกกา

นำให้เป็นนักเลงการพนัน
นำให้เป็นนักเลงเจ้าชู้
นำให้เป็นนักเลงเหล้า
นำให้เป็นคนหลงผู้อื่นด้วยของปลอม
นำให้เป็นคนโกงเขาซึ่งหน้า

^{๒๗}ที่.ปา. ๑๑/๑๘๐/๑๕๗.

^{๒๘}ที่.ปา. ๑๑/๑๘๑/๑๕๗.

^{๒๙}ที่.ปา. ๑๑/๑๘๒/๑๕๗.

๖. สาหสิกขา

นำไปเป็นคนหัวไม้^{๓๐}

เกียจคร้านการทำงานมีโทษ ๖ ประการ

๑. อติศีลตี	มักอ้างว่า หนาวนัก แล้วไม่ทำงาน
๒. อติอุณห์	มักอ้างว่า ร้อนนัก แล้วไม่ทำงาน
๓. อติสาขุหน	มักอ้างว่า เสรินแล้ว แล้วไม่ทำงาน
๔. อติปาโต	มักอ้างว่า เข้าอยู่ แล้วไม่ทำงาน
๕. อติจุกาโต	มักอ้างว่า หิวนัก แล้วไม่ทำงาน
๖. อติปิปาสิโต	มักอ้างว่า กระจายนักแล้วไม่ทำงาน ^{๓๑}

ในทางพระพุทธศาสนาถือว่า อบายมุข เป็นความเสื่อม ความเสียหาย เพราะอบายแปลว่า ความเสื่อม มุข แปลว่า ปาก ทาง ฉะนั้น อบายมุข จึงแปลรวมกันว่า ปากแห่งความเสื่อมหรือ ทางแห่งความเสื่อม^{๓๒} แท้ที่จริงนั้นอบายมุขแต่อย่างใดหาคุณไม่ได้เลย มีแต่จะก่อให้เกิดโทษภัยมากมายแก่คนเรา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแสดงโทษของอบายมุขที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่เสพคุ้นหรือเกี่ยวข้องไว้ประเภทละ ๖ ประการ ดังนี้

๑. โทษของการเสพน้ำเมา คือสุราเมรัย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงโทษของการเสพน้ำเมา อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท มี ๖ ประการ คือ

- ๑.๑ ความเสื่อมทรัพย์ อันผู้เสพพึงเห็นเอง
- ๑.๒ ก่อการทะเลาะวิวาท คนอารมณ์เสียเนื่องจากความมึนเมาย่อมชอบก่อการทะเลาะวิวาท ซึ่งในที่สุดก็จะหนีไม่พ้นปัญหาที่ทำให้เสียทรัพย์ตามมา
- ๑.๓ เป็นบ่อเกิดแห่งโรค เมื่อสุขภาพเสีย ผู้เสพก็จำเป็นต้องเสียทรัพย์รักษาโรคต่างๆ อย่างไม่น่าจะต้องเสีย
- ๑.๔ เป็นเหตุเสียชื่อเสียง ผู้เสพน้ำเมา ย่อมควบคุมสติสัมปชัญญะไม่ได้ ย่อมทำกรรมกิลเลส ๔ ได้เสมอ ซึ่งนอกจากจะเป็นเหตุให้เสียชื่อเสียงแล้ว ก็ยังจะต้องเสียทรัพย์เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่ก่อเอาไว้

^{๓๐}ที่.ปา. ๑๑/๑๘๓/๑๕๗.

^{๓๑}ที่.ปา. ๑๑/๑๘๔/๑๕๗-๘.

^{๓๒}พระภิกษุวิริยคุณ (เผด็จ ทัดตชีโว), คัมภีร์ปฏิรูปมโนญ ๒, (กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, ๒๕๔๗), หน้า ๒๕๖.

๑.๕ เป็นเหตุไม่รู้จักอาย ผู้เสพน้ามาที่ก่อกรรมกิเลส ๔ นอกจากจะเสียชื่อเสียงและทรัพย์สิน เพื่อแก้ปัญหาที่ตนก่อไว้แล้ว ยังอาจต้องกลายเป็นคนหมกมุ่นคิด เสียผู้เสียคน

๑.๖ เป็นเหตุทอนกำลังปัญญา^{๓๓} ฤทธิ์ของน้ำเมาและยาเสพติดทุกประเภท ย่อมทำลายสติ ปัญญาของผู้เสพ ดังที่ปรากฏให้เห็นกันโดยทั่วไป พอน้าเมาเข้าปากก็กลายเป็นเสมือนคนปัญญาอ่อน ถ้า เสพไปนานๆ นอกจากจะมีผลให้ปัญญาเสื่อมทรามลงเรื่อยๆ แล้วก็จำเป็นต้องเสียทรัพย์สินบำบัดรักษา

จากโทษทั้ง ๖ ประการที่ยกมากล่าวนี้ ย่อมเห็นแล้วว่าโทษแต่ละประการจะก่อให้เกิดปัญหา กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจของผู้เสพทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒. โทษของการเที่ยวกลางคืน

การเที่ยวกลางคืน หมายถึง การเตร็ดเตร่หาความสำราญในเวลากลางคืน ตามแหล่งบริการ ที่ส่งเสริมให้เกิดคึกคักหรรษา ความกำหนัดและกามารมณ์ ปัจจุบันมีแหล่งบริการประเภทนี้อยู่ มากมาย ทั้งในเมืองใหญ่และในชนบท เช่น บาร์ ผับ อาบอบนวด ดิสโก้เธค ในตัวกลับ เป็นต้น

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงโทษของการเที่ยวกลางคืน ๖ ประการ คือ

๒.๑ ชื่อว่าไม่คุ้มครอง ไม่รักษาตัว สถานที่เที่ยวกลางคืน คือแหล่งรวมคนมิชฌาภิภูฏิ คนพาล คนขาดสติ อันตรายต่างๆ ย่อมเกิดขึ้นได้เสมอในหมู่คนเหล่านี้ ดังนั้นผู้ชอบเที่ยวกลางคืน จึงชื่อว่าเป็นการเสี่ยงภัยโดยไม่จำเป็น เพราะนอกจากจะเสียทรัพย์สิน เสียเวลาสำหรับทำความดีแล้ว ยังอาจเสียชีวิตได้ง่ายๆ

๒.๒ ชื่อว่าไม่คุ้มครอง ไม่รักษานูตรภรรยา บุรุษซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ชอบ เที่ยวกลางคืน ย่อมเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้นูตรภรรยาเอาอย่างบ้าง นอกจากเขาจะชื่อว่าไม่คุ้มครอง รักษาตนแล้ว ยังชื่อว่าไม่คุ้มครองรักษานูตรภรรยาของตนอีกด้วย

๒.๓ ชื่อว่าไม่คุ้มครอง ไม่รักษาทรัพย์สมบัติ บ้านใดก็ตามที่สมาชิกออกเที่ยวกลางคืนแล้ว ปิดบ้านทิ้งไว้ ย่อมตกเป็นเหยื่อให้เหล่าโจรผู้ร้ายเข้าไปปล้นขโมยทรัพย์สมบัติได้ง่าย

๒.๔ เป็นที่ระแวงของคนอื่น บรรดา มิชฌาภิภูฏิ และเหล่าโจรผู้ร้ายส่วนมาก ย่อมก่อกรรมชั่ว ในเวลากลางคืน บุคคลที่ไม่อยู่ในเคหสถานในยามดึกคืนค่ำคืน แม้จะไม่ใช่โจรผู้ร้ายก็อาจเป็นที่ระแวง สงสัยของคนอื่น

๒.๕ คำพูดอันไม่เป็นจริงในที่นั้นๆ ย่อมปรากฏในผู้นั้น เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่า คนไม่ดีเท่านั้นที่ชอบเที่ยวกลางคืน ดังนั้นใครก็ตามที่ชอบเที่ยวกลางคืน แม้ยังไม่ได้ทำความผิด หรือทำชั่ว ก็มักจะถูกระแวง ถูกใส่ร้ายป้ายสีด้วยเรื่องไม่จริงได้โดยง่าย เพราะภาพลักษณ์ของตน ไม่ดีอยู่แล้ว

^{๓๓}ที่.ปา. ๓/๑๗๕/๘๐.

๒.๖ ทำให้เกิดความลำบากมาก^{๓๔} จากสาเหตุทั้ง ๕ ข้อที่ผ่านมา ย่อมก่อให้เกิดทุกข์และปัญหาความเดือดร้อนเป็นอันมาก แก่ผู้ชอบเที่ยวกลางคืน

ปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้ที่ชอบเที่ยวกลางคืนก็คือ การเสียทรัพย์เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามเพราะเหตุนี้ผู้ชอบเที่ยวกลางคืน นอกจากจะเก็บออมทรัพย์ไม่ได้แล้ว ยังอาจจะกลายเป็นคนมีหนี้สินติดตามมา โดยสรุปก็คือปัญหาเศรษฐกิจจะเกิดขึ้นกับนักเที่ยวกลางคืนเสมอ

๓. โทษของการเที่ยวดูการละเล่น

การเที่ยวดูการละเล่น หมายถึง การดูมหรสพต่างๆ พึงเข้าใจว่าพระพุทธองค์ไม่ได้ทรงห้ามเรื่องนี้โดยเด็ดขาด อาจจะไปดูบ้างเป็นครั้งคราว เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ก็ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหาย สิ่งที่พระพุทธองค์ทรงชี้โทษ คือการหมกมุ่นกับสิ่งบันเทิงเรีงรมย์ ชนิดที่เรียกว่าการเสพติดดังที่ตรัสแสดงไว้ ๖ ประการ คือ

- ๓.๑ ราที่ไหน ไปที่นั่น
- ๓.๒ ขับร้องที่ไหน ไปที่นั่น
- ๓.๓ ประโคมที่ไหน ไปที่นั่น
- ๓.๔ เสภาที่ไหน ไปที่นั่น
- ๓.๕ เพลงที่ไหน ไปที่นั่น
- ๓.๖ เถิดเทิงที่ไหน ไปที่นั่น^{๓๕}

ผู้ที่มีพฤติกรรมในทำนองเดียวกับตัวอย่างทั้ง ๖ ประการนี้ ย่อมหมกมุ่นอยู่กับสิ่งบันเทิงเรีงรมย์ จนทำให้เสียเวลาในการทำมาหากิน วิธีชีวิตเช่นนี้ ในที่สุดก็จะประสบกับปัญหาเศรษฐกิจ

๔. โทษของการเล่นการพนัน

ขึ้นชื่อว่าการเล่นการพนันย่อมมีแต่โทษประการเดียว หากคุณไม่ได้เลย ผู้เข้าไปสู่วงการพนันทุกคนล้วนเตรียมตัวเตรียมใจไป “ได้” ทั้งสิ้น ไม่มีใครคิดจะไป “เสีย” นั่นคือเตรียมไปทำให้คนอื่นสูญเสีย นั่นเอง แต่โดยทั่วไปความสูญเสียก็ย้อนกลับมาสู่ตนเองอย่างหนีไม่พ้น

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงชี้โทษของการเล่นการพนัน อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท ๖ ประการ คือ

๔.๑ ผู้ชนะยอมก่อเวร ในวงการพนัน ผู้ชนะยอมได้ทรัพย์จากผู้แพ้ ฝ่ายผู้แพ้ยอมเสียขายเสียใจ หรือถึงขั้นสิ้นเนื้อประดาตัว จึงคิดแก้แค้นเอาเงินคืน นั่นคือผู้ชนะได้ก่อเวรไว้กับตนเองแล้ว

^{๓๔}ที่.ปา. ๓/๑๘๐/๘๐.

^{๓๕}ที่.ปา. ๓/๑๘๑/๘๑.

๔.๒ ผู้เพี้ย่อมเสียค้ายทรัพย์ที่เสียไป ความคิดของผู้เพี้ย่อมอยู่เรื่องเดียวคือ การแก้แค้น เพื่อเอาเงินคืน ถ้าไม่สามารถแก้แค้นด้วยเกมการพนัน ก็อาจใช้วิธีอย่างอื่นที่ร้ายแรงได้ นั่นคือ การจ้องเวรของผู้แพ้การพนัน

๔.๓ ความเสื่อมทรัพย์ในปัจจุบัน ผู้ที่ติดการพนันในบางครั้งอาจจะมีเงินทองใช้จ่าย ฟุ่มเฟือยเมื่อเป็นผู้ชนะ เมื่อเป็นผู้แพ้ก็หมดตัว เป็นหนี้เป็นสิน แต่ในที่สุดแล้วนักพนันส่วนใหญ่ ล้วนอยู่ในสภาพสิ้นเนื้อประดาตัว

๔.๔ ถ้อยคำของคนเล่นการพนัน ซึ่งไปพูดในที่ประชุมฟังไม่ขึ้น ไม่มีใครเชื่อถ้อยคำ ความสิ้นเนื้อประดาตัวทำให้คนเรามีหนี้สินมากมาย จึงกลายเป็นคน โทก เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า บางครั้งแม้พูดจริงก็ไม่มีใครเชื่อถ้อยคำ

๔.๕ ถูกมิตรอำมาตย์หมิ่นประมาท สภาพและพฤติกรรมชั่วร้ายต่างๆ ของนักการพนัน ย่อมเป็นที่ดูหมิ่นดูแคลนของเพื่อนฝูงและญาติมิตร

๔.๖ ไม่มีใครประสงค์จะแต่งงานด้วย^{๖๖} เพราะเห็นว่าชายนักเลงเล่นการพนัน ไม่สามารถจะ เลี้ยงภรรยา ผู้คนโดยทั่วไปย่อมรู้ดีว่าคนติดการพนัน นอกจากเป็นคนดีไม่ได้แล้ว ยังเป็นคนที่ไม่รับผิดชอบ ต่อครอบครัวอีก จึงไม่มีใครคิดจะแต่งงานด้วย

จากโทษของการติดการพนันทั้ง ๖ ประการนี้ พอจะเห็นแล้วว่าผู้ติดการพนันย่อมจะ ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่เสมอ สภาพเช่นนี้ย่อมฟ้องว่า เขาเป็นผู้ที่ขาดความสำนึกรับผิดชอบ ต่อศีลธรรมทางเศรษฐกิจ

๕. โทษของการคบคนชั่วเป็นมิตร

จิตใจของคนเรานั้นซึมซับความชั่วได้ง่ายกว่าความดี เพราะมีลักษณะตามกระแส ดังนั้น ใครก็ตามที่คบคนชั่วเป็นมิตร ย่อมจะถูกชักนำให้ทำชั่วได้โดยง่าย พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสชี้ โทษของการคบคนชั่วเป็นมิตรไว้ ๖ ประการ คือ

- ๕.๑ นำให้เป็นนักเลงการพนัน
- ๕.๒ นำให้เป็นนักเลงเจ้าชู้
- ๕.๓ นำให้เป็นนักเลงเหล้า
- ๕.๔ นำให้เป็นคนหลงใหลในตัวของป่ลอม
- ๕.๕ นำให้เป็นคน โกงเขาซึ่งหน้า
- ๕.๖ นำให้เป็นคนหัวไม้^{๖๗}

^{๖๖}ที่.ปา. ๓/๑๘๒/๘๑.

^{๖๗}ที่.ปา. ๓/๑๘๓/๘๑.

จากโทษทั้ง ๖ ประการนี้ ย่อมเห็นได้ว่าคนชั่วนั้นมีวิจฉาภิภูมิจึงฝังแน่นอยู่ในจิตใจ มีใจ มีคบอดเป็นประจำ ย่อมไม่สนใจหรือไม่เชื่อกฎแห่งกรรม กล่าวทำกรรมกิเลส ๔ ได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขได้ทุกประเภท คนประเภทนี้ย่อมมีอคติ จะหาความเป็นธรรมและความรับผิดชอบจากคนประเภทนี้ได้ยาก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่รู้กันในหมู่ทั่วไปว่า สุดยอดแห่งอบายมุข คือ การคบคนชั่วเป็นมิตร

๖. โทษของการเกียจคร้านการทำงาน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสชี้โทษของการเกียจคร้านการทำงานไว้ ๖ ประการ คือ

- ๖.๑ มักอ้างว่าหนาวนัก แล้วไม่ทำงาน
- ๖.๒ มักอ้างว่าร้อนนัก แล้วไม่ทำงาน
- ๖.๓ มักอ้างว่าเย็นแล้ว แล้วไม่ทำงาน
- ๖.๔ มักอ้างว่ายังเช้ายู่ แล้วไม่ทำงาน
- ๖.๕ มักอ้างว่าหิวนัก แล้วไม่ทำงาน
- ๖.๖ มักอ้างว่ากระหายน้ำ แล้วไม่ทำงาน^{๓๔}

การทำงานและการประกอบอาชีพเป็นหน้าที่ของทุกคนเนื่องจากทุกคนมีชีวิตอยู่ได้ด้วยปัจจัย ๔ การทำงานประกอบอาชีพ ก็เพื่อหาทรัพย์ขึ้นมาเป็นเครื่องแลกเปลี่ยนปัจจัย ๔ เพื่อสงเคราะห์ญาติมิตรเพื่อนฝูง ตลอดจนเพื่อบริจจาคเป็นทานกุศล สังสมบุญไว้ในภพเบื้องหน้าต่อไป คนที่เกียจคร้านการทำงาน หรือทำงานคั่งค้าง เกียจคร้านในการทำมาหากิน ปล่อยให้เวลาล่วงไปๆ โดยเปล่าประโยชน์ ถือว่าเป็นคนที่ตายแล้วทางด้านความคิดและความดี คนเกียจคร้านการทำมาหากิน ทั้ๆที่ยากจน ย่อมหาวิธีเอาตัวรอดด้วยการเอาเปรียบ เบียดเบียนผู้อื่นด้วยวิธีการต่างๆ ด้วยการทำตัวเป็นกาฝากของสังคม ด้วยการทำลายสิ่งแวดล้อม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้ได้ทรัพย์มาใช้จ่าย ส่วนบางคนที่มีมรดกมากมายจึงเกียจคร้านการทำงาน ย่อมจะปล่อยให้เวลาล่วงไปกับอบายมุขต่างๆ เหล่านี้คือที่มาแห่งความเสื่อมโทรมด้านศีลธรรมในสังคมและศีลธรรมทางเศรษฐกิจ ด้วยเหตุนี้ความเกียจคร้านการทำงาน จึงเป็นทางแห่งความเสื่อมอย่างหนึ่ง

ในทางพระพุทธศาสนาแล้ว อบายมุข เป็นทางขัดขวางการพัฒนาศักยภาพของคน เป็นการขัดขวางพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ตั้งแต่ระดับส่วนตัว จนกระทั่งระดับประเทศชาติ อันจะทำให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนสร้างสังคมให้เป็นสังคมที่ไร้สันติสุขปราศจากศีลธรรมอันดีของพระพุทธศาสนา และเกิดการสูญเสียในหลายด้าน มีดังต่อไปนี้

^{๓๔}ที.ปา. ๓/๑๘๔/๘๑ - ๘๒.

๒.๒.๒ อบายมุข และการสูญเสียด้านเศรษฐกิจ

ในทางพระพุทธศาสนา กล่าวไว้ว่า ผู้หวังความเจริญด้วยโภคทรัพย์ พึงเว้นเหตุแห่งความเสื่อม ๖ ประการนี้ เป็นสิ่งให้โทษ เป็นภัยต่อเศรษฐกิจ เป็นทางเสื่อมแห่งเศรษฐกิจ ผู้ใดสังคมิใด มั่วสุม มั่วเมาในอบายมุข จะเป็นอย่างไรอย่างหนึ่งก็ตาม หรือ ทุกข้อ คนนั้น สังคมนั้น จะหาความเจริญทางเศรษฐกิจไม่ได้ เศรษฐกิจที่ดีอยู่แล้วก็จะตกต่ำทรุดลงทุกที ดังนั้น ในการพัฒนาเศรษฐกิจจึงควร พัฒนาคมนในสังคมให้เห็นโทษของอบายมุขเหล่านี้ และควรใช้มาตรการควบคุมคนในสังคม ให้จงดเว้น ละ เลิก และลด อบายมุขเหล่านี้

๒.๒.๓ อบายมุขข้อ การดื่มน้ำเมา และ การสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคม

การดื่มน้ำเมา หรือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ถือเป็นอบายมุขอย่างหนึ่ง ของทางพระพุทธศาสนา ที่เป็นเหตุแห่งความเสียหายด้านชีวิตและทรัพย์สิน อุบัติเหตุที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือที่เรียกว่า เมาแล้วขับเพิ่มขึ้นทุกๆ ปีในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

การดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์ทำให้ครองสติไม่อยู่ จากสถิติในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ระบุว่าคนไทยเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร ๑๒,๕๔๔ คน บาดเจ็บ ๕๖๔,๕๐๐ คน สร้างความสูญเสียทางเศรษฐกิจประมาณ ๑๒๒,๔๐๐-๑๘๕,๐๔๐ ล้านบาท มีหน่วยจัดการความรู้เพื่อถนนปลอดภัย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ทำการศึกษาว่าทำไมคนดื่มสุราถึงทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่ายและเพิ่มขึ้น โดยพบว่ายังมีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดเข้มข้นมากเท่าไร ก็ยิ่งเพิ่มโอกาสการเกิดอุบัติเหตุสูงขึ้นเท่านั้น ตัวอย่างเช่นระดับแอลกอฮอล์ ๒๐-๔๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ (ประมาณไม่เกิน ๑ ชั่วโมง หลังการดื่มเบียร์ ๑ ขวด) จะเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุมากกว่า คนที่ไม่ได้ดื่ม ๓-๕ เท่า ระดับแอลกอฮอล์ ๕๐-๗๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ (แอลกอฮอล์ ๕๐-๗๐ มิลลิกรัมในเลือด ๑๐๐ มิลลิลิตร) จะเสี่ยงต่อการเสียชีวิต เพิ่มขึ้น ๖-๑๗ เท่า สรุปได้ว่ายิ่งดื่มมากเท่าไร โอกาสการเสี่ยงต่อความตายจากอุบัติเหตุจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ เนื่องจากการดื่มทำให้กรมองเห็นแคบลง มัวลง เห็นภาพซ้อน ในสภาพเช่นนี้ ผู้ขับขี่จึงรับรู้ต่อความเคลื่อนไหวรอบตัวได้น้อยลง ทำให้การสั่งการของสมองไปยังกล้ามเนื้อช้าลง เมื่อดับขันทันทีอาจเตะเบรกได้ช้ากว่าปกติ และหักรถหลบหลีกได้ช้ากว่าปกติ ทำให้ลำพองใจในลักษณะ “เห็นสปีดเป็นรถอีแต่นหรือชาเล้งได้” เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่น่าจะมีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุ พบว่า การเกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่ เป็นรถจักรยานยนต์ที่ไม่สวมหมวกกันน็อกและรถยนต์ส่วนบุคคลที่ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ผู้ขับขี่มีการดื่มสุราในระหว่างหรือก่อนการขับขี่^{๑๕}

^{๑๕} วัลลภ ดังคณานุรักษ์, “สถิติร้ายเกี่ยวกับเหล้า” , ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐,

<<http://www.stopdrink.com/?content=ViewNews&id=671&type=5>>(15 August 2007)

๒.๒.๔ การดื่มสุราและปริมาณการนำเข้าสุราต่างประเทศ

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า คนไทยดื่มสุราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๒๖๐,๐๐๐ คน และมีอัตราการบริโภคแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยใน ๑๐ ปีที่ผ่านมา จาก พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๔๕ มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จาก ๘๘๒ ล้านลิตร เป็น ๑,๘๒๖ ล้านลิตร อัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจาก ๒๕๒ ลิตร ในปี ๒๕๓๕ เป็น ๔๑๖ ลิตร ในปี ๒๕๔๕ โดยเฉพาะเบียร์ มีการบริโภคเพิ่มขึ้นถึง ๔ เท่า จาก ๓๒๐ ล้านลิตร เป็น ๑,๒๒๒ ล้านลิตร คิดเป็น ๘.๑ ลิตรต่อคน เพิ่มเป็น ๒๔.๘ ลิตรต่อคน นอกจากนี้ยังพบว่า อายุของผู้เริ่มดื่มสุราครั้งแรก มีแนวโน้มน้อยลง ขณะที่กลุ่มผู้เริ่มดื่มสุราที่ใหญ่ที่สุด คือ กลุ่มวัยรุ่นอายุ ๑๕-๑๙ ปี ซึ่งพบว่า ร้อยละ ๔๖.๘ หรือเกือบครึ่งหนึ่งเริ่มลองดื่มสุราแล้ว^{๔๐}

จากข้อมูลกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง เรื่อง ปริมาณการนำเข้าสุราต่างประเทศ จากปี พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๖ สรุปได้ภาพรวมว่า คนไทยหลังประสบวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ มีการดื่มสุราและนำเข้าสุราต่างประเทศลดลงในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๑ และกลับมาดื่มสุรามากขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพราะมีการนำเข้าสุราต่างประเทศจำนวนมากขึ้น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ดีขึ้นทำให้คนไทยบริโภคสุราและนำเข้าสุราจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยมีภาพรวมของการนำเข้าสุราต่างประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ปริมาณการนำเข้าสุราต่างประเทศ ๒๑.๘ ล้านลิตร ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ปริมาณการนำเข้าสุราต่างประเทศ ๑๐.๔ ล้านลิตร คิดเป็นอัตราการนำเข้าที่ลดลงถึง ๕๒.๓ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นผลจากวิกฤตเศรษฐกิจภายหลังการลดค่าเงินบาท และผลสะท้อนจากการปรับขึ้นภาษีสรรพสามิตสุรา ภายหลังการลดค่าเงินบาทในฐานะที่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย^{๔๑}

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางการเคลื่อนไหวปรับตัวในทางเศรษฐกิจ ปริมาณการนำเข้าสุราต่างประเทศก็แปรเปลี่ยนตามไปด้วย เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ปริมาณการนำเข้าสุราต่างประเทศอยู่ที่ระดับ ๒๘.๘ ล้านลิตร ขณะที่ช่วง ๑๑ เดือนแรกของปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ปริมาณการนำเข้าสุราต่างประเทศอยู่ที่ระดับ ๒๔.๖ ล้านลิตร เพิ่มขึ้น ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี พ.ศ. ๒๕๔๕

^{๔๐}คนไทยกับการบริโภคสุรา, <<http://www.stopdrink.com/?content=thaipeople>>

(15 August 2007)

^{๔๑}พระมหาสุเทพ สุวณฺโณ, “การงดเว้นอบายมุขของผู้เข้าอบรมกรรมฐาน วัดโสมนัสวิหาร พ.ศ. ๒๕๔๗”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๔๗, หน้า ๑๒.

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงเงื่อนไขทางเศรษฐกิจมีผลต่อการบริโภคสุรา กล่าวคือ เรื่องรายได้ของบุคคลจึงสอดคล้องและสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มสุรา

๒.๒.๕ ปัจจัยที่นำไปสู่การติดสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สาเหตุของการติดสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

๑. ปัจจัยทางพันธุกรรม (Genetic Factors) การติดสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์หรือไม่นั้น ยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ไม่สิ้นสุด จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าคนติดสุรา เริ่มจากครอบครัว แต่จะเกิดจากยีนส์หรือสิ่งแวดล้อมยังไม่อาจตัดสินชัดลงไปได้ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาเด็กที่ไปขอมมาจากผู้ติดสุราแล้วเอามาเลี้ยงในครอบครัวที่ไม่มีการดื่มสุรา ก็ยังพบว่า เขามีแนวโน้มที่จะติดสุราได้

๒. ปัจจัยทางบุคลิกภาพ (Personality Factors) ไม่เป็นความจริงเสมอไปที่ว่าคนติดสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีอุปนิสัยและบุคลิกภาพที่อ่อนแอ หรือมีบุคลิกภาพเป็นโรคประสาทหรือบุคลิกภาพผิดปกติแปรปรวน เรามักพบว่าคนติดสุราจำนวนมากเป็นที่รู้จักดี มีผลสำเร็จในหน้าที่การงาน เช่น นักเขียนชื่อดังหลายคนผลิตผลงานมากกว่าพวกที่ไม่ติดสุรา บุคคลทุกอาชีพสามารถติดสุราได้ ตั้งแต่กรรมกรหาเช้ากินค่ำไปถึงศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงในสังคม อย่างไรก็ตาม พบว่าคนที่มีความเครียดสูง มีความกังวลใจ มีปมด้อยและมีความลำบากในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น บุคคลเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะพึ่งพาสุรา และกลายเป็นผู้ติดสุราในเวลาต่อมา แอลกอฮอล์พร้อมที่จะทำให้ใจอีกเหิมกล้าหาญเข้าสู่สังคมได้ ทำให้เป็นที่ยอมรับมีชื่อเสียง ดังนั้นชายที่เบื่อบ้านอยู่คนเดียว จึงมักไปเข้าสังคมและดื่มสุราจนในที่สุดเป็นนักดื่มตัวกลาง

๓. ปัจจัยทางวัฒนธรรม (Cultural Factors) ในประเทศยุโรปพบว่า การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นที่ยอมรับ จึงพบว่าประเทศเหล่านี้มีการดื่มสุรากันมาก ส่วนในบางประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ อัตราการดื่มสุราจะมีน้อย เพราะมีข้อห้ามทางศาสนาที่เข้มงวด ในสังคมไทยอัตราการติดสุราสูง เพราะสุรามีทุกแห่ง แม้ในตรอกชอกชอยและซื่อหาได้ตลอดเวลาไม่มีข้อจำกัด แม้สังคมไทยส่วนใหญ่เป็นสังคมพุทธ ซึ่งมีข้อห้ามดื่มสุราในศีลห้า แต่ก็ยังพบว่า คนไทยส่วนใหญ่ดื่มสุรากันมากจนมีผลทำให้เกิดอุบัติเหตุ บนท้องถนนสูง สถิติผู้ป่วยที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลด้วยโรคพิษสุราเรื้อรังมีสูง สถิติการประกอบอาชญากรรมทางเพศก็มีสูงขึ้น อันเนื่องจากการดื่มสุรา โรคติดต่อกันไป เช่น โรคเอดส์ พบว่าเกิดหลังดื่มสุราเมามายขาดสติ ทำให้เที่ยวสถานเริงรมย์ เที่ยวหญิงบริการ ทำให้ติดโรคชนิดต่างๆ เหล่านี้มีผลมาจากการดื่มสุราทั้งสิ้น

๔. ปัจจัยทางด้านจิตใจ (Psychological Factors) คนอาจดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อทำให้ลืมความทุกข์ ในช่วงแรกๆ แอลกอฮอล์จะทำให้เกิดความรู้สึกเคลิบเคลิ้มและความรู้สึก

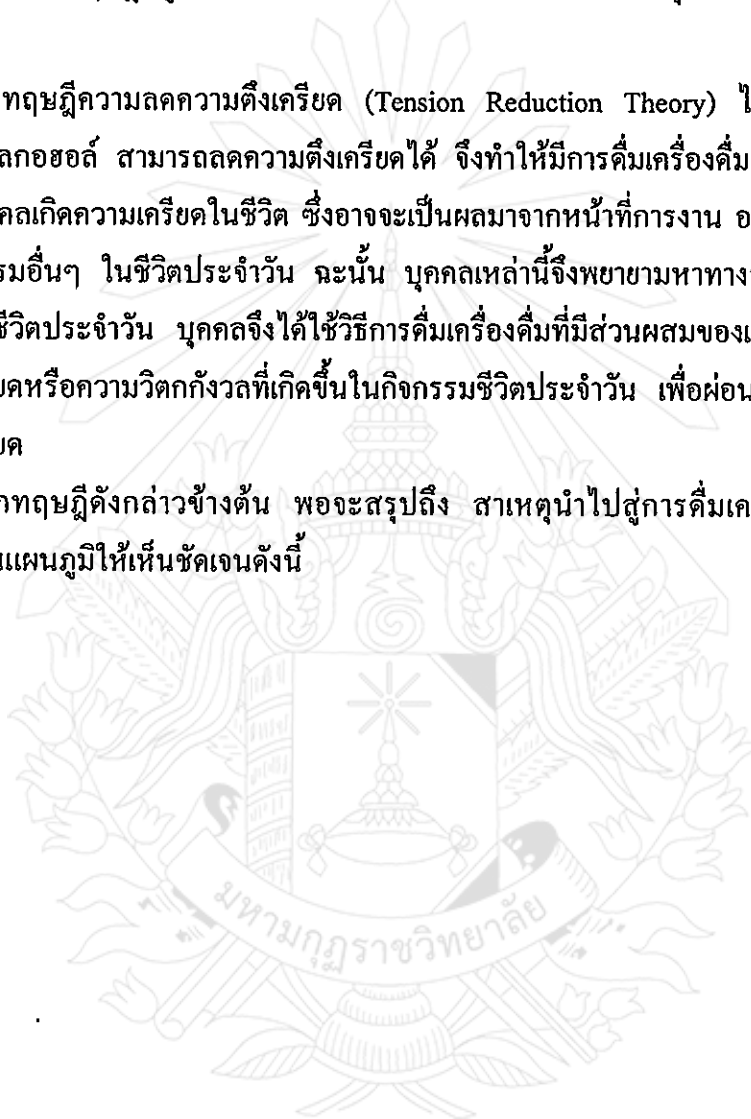
ที่ดี แต่ไม่นานนักความรู้สึกเช่นนี้ก็จะถูกทดแทนด้วยอาการซึมเศร้า คนใช้แอลกอฮอล์เพื่อให้เกิดความมั่นใจและลดความกังวลใจ^{๔๒}

๒.๒.๖ ทฤษฎีทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นักจิตวิทยา ได้พยายามศึกษาถึงสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีทฤษฎีทางจิตวิทยาหลายทฤษฎีที่ถูกนำมาอธิบาย ที่พยายามได้อธิบายถึงสาเหตุการดื่มสุราไว้ ๓ ทฤษฎี ดังนี้ คือ

๑. ทฤษฎีความลดความตึงเครียด (Tension Reduction Theory) ได้อธิบายว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถลดความตึงเครียดได้ จึงทำให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่เสมอ เนื่องจากบุคคลเกิดความเครียดในชีวิต ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากหน้าที่การงาน อาชีพ หรือ การเรียน หรือ กิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน ฉะนั้น บุคคลเหล่านี้จึงพยายามหาทางออกจากความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน บุคคลจึงได้ใช้วิธีการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เพื่อลดความตึงเครียดหรือความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในกิจกรรมชีวิตประจำวัน เพื่อผ่อนคลายความวิตกและความตึงเครียด

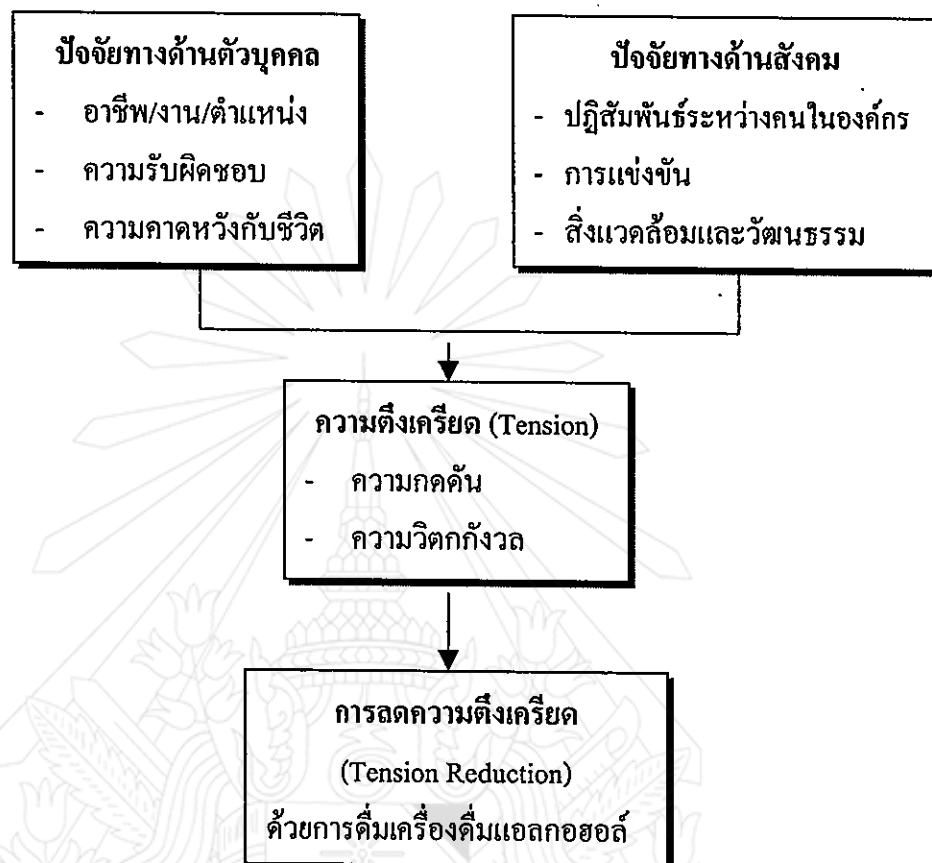
จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปถึง สาเหตุนำไปสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสรุปเป็นแผนภูมิให้เห็นชัดเจนดังนี้

---

^{๔๒}รศ.ดร. นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์, สังคมสงเคราะห์จิตเวช, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕), หน้า ๕๖-๕๗.

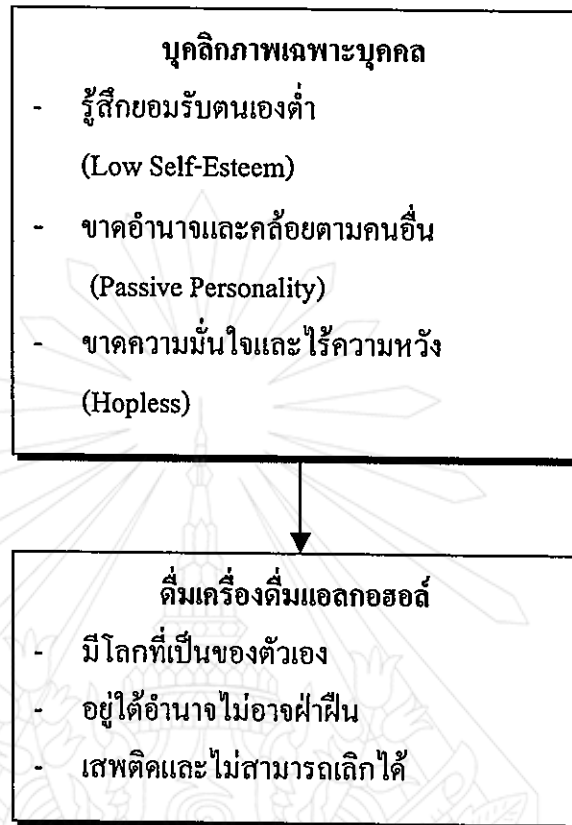
แผนภูมิที่ ๓ แสดงสาเหตุการตีความเครื่องตีความแอลกอฮอล์ตามทฤษฎีลดความตึงเครียด (Tension Reduction Theory)

๒. ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory) ได้พยายามที่จะอธิบายถึงสาเหตุการตีความเครื่องตีความแอลกอฮอล์ และพบว่า ผู้ที่ตีความเครื่องตีความแอลกอฮอล์ มักมีบุคลิกภาพที่เฉพาะที่ได้บ่อย คือ เป็นผู้มีความรู้สึกลดคุณค่าในตัวเองต่ำ (Low Self-Esteem) ไม่สามารถต้านทานอำนาจของผู้อื่น กล่าวคือ ผู้ที่ชอบดื่มสุราในอัตราที่เรียกว่า ดิดสุรา นั้น มักมีบุคลิกลักษณะที่มักจะเป็นผู้ที่รู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองในระดับต่ำ มีทัศนคติที่เป็นลบกับตนเอง เช่น เห็นว่าตัวเองต่ำต้อย ขาดความมั่นใจในตัวเอง ย้ำคิดย้ำทำและมักจะบ่นหรือแสดงถึงความท้อแท้กับชีวิตของตนเองให้ผู้อื่นฟัง บุคลิกภาพของคนกลุ่มที่ตีความเครื่องตีความแอลกอฮอล์จึงมีลักษณะเฉพาะที่ มักถูกชักชวนได้โดยง่าย เนื่องจากมีความภูมิใจและรู้สึกลดคุณค่าในตัวเองในระดับต่ำ และมักยอมตามอำนาจผู้อื่นและไม่อาจขัดขืนได้

จากทฤษฎีบุคลิกภาพ สามารถสรุปถึงการอธิบายการตีความเครื่องตีความแอลกอฮอล์ เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน ในรูปตามแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ ๔ แสดงสาเหตุการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory)

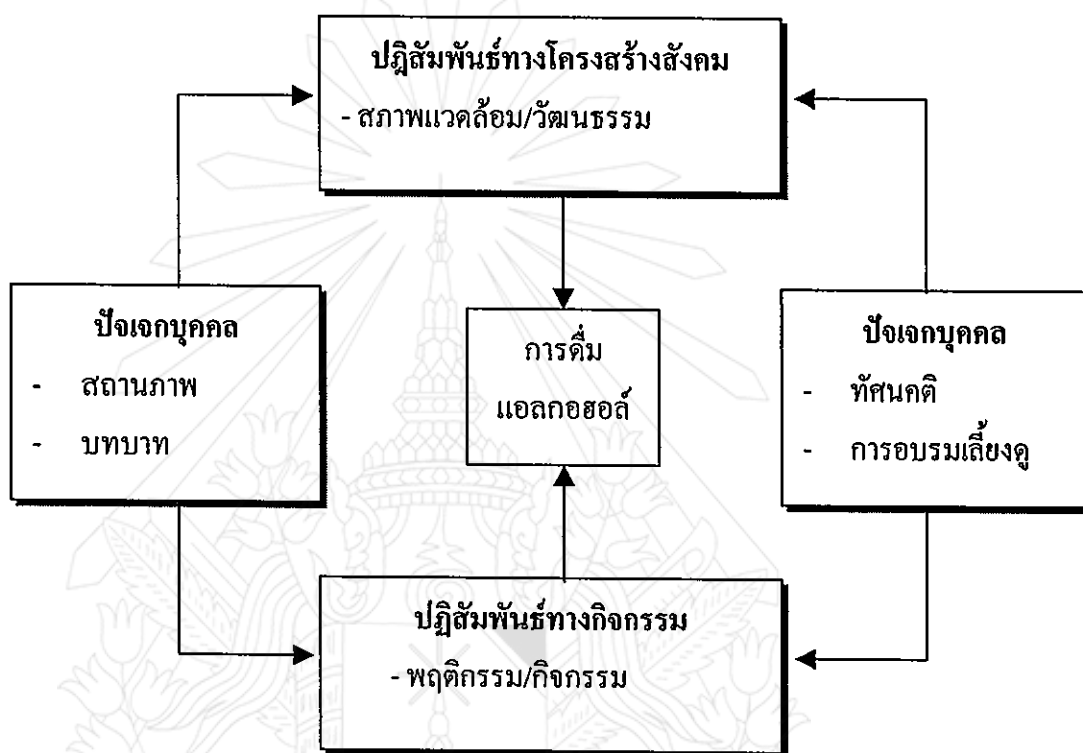

๓. ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactional Theory) ได้อธิบายถึง สาเหตุการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ว่า เป็นเพราะลักษณะที่เกิดขึ้น เนื่องจากเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สิ่งแวดล้อมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่และปัจจัยทางพฤติกรรม กล่าวคือ เหตุผลของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เป็นเพราะบุคคลต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่ม ชุมชน และกรอบของวัฒนธรรมประเพณีที่ปฏิบัติกันระหว่างบุคคลขณะที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันในทางสังคม ฉะนั้น ทฤษฎีนี้จึงมองว่า ตัวปฏิสัมพันธ์ในทางสังคมของบุคคล เป็นเหตุทำให้คนตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ โดยมีปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวสนับสนุน และมีปัจจัยทางด้านพฤติกรรมของการปฏิสัมพันธ์ในสังคมเป็นตัวเสริมเข้ามา^๓

^๓กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวชายในเขตกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), ๒๕๔๒, หน้า ๓๑.

จากทฤษฎีดังกล่าว สรุปประเด็น เพื่อให้เห็นภาพในลักษณะแผนภูมิ ของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ ๕ แสดงสาเหตุการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory)

๒.๒.๗ ทฤษฎีเกี่ยวกับการเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน

เนื่องจากไม่มีทฤษฎีใดที่อธิบายถึง พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนไว้อย่างจริงจัง ฉะนั้นผู้วิจัยจึงขอเอาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือการแสดงออกที่พอจะมีความเกี่ยวเนื่องซึ่งพอจะนำมาประยุกต์และนำมาเป็นส่วนหนึ่งของกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

๒.๒.๗.๑ ทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์

อับราฮัม เอช. มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) ได้เสนอทฤษฎีว่าด้วยความต้องการของมนุษย์ โดยการที่พยายามอธิบายว่า พฤติกรรมใดๆ ของมนุษย์ที่แสดงออกมานั้น ล้วนเกิดจากความต้องการขั้นต่างๆ ของมนุษย์เอง และการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมานั้นก็เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์คนๆ นั้นเอง ซึ่งบุคคลแต่ละคนจะมีลำดับขั้นความต้องการที่แตกต่างกันไปตามลำดับ ดังต่อไปนี้

๑. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ความต้องการอากาศ ต้องการพักผ่อน นอนหลับ เป็นต้น ความต้องการขั้นนี้ทำให้เกิดการตอบสนองด้วยการรับประทานอาหาร การดื่ม การหายใจ การนอน รวมทั้งการตอบสนองความต้องการทางเพศ เป็นต้น

๒. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะแสวงหาหลักประกันและความอุ่นใจให้กับตนเอง เนื่องจากการที่บุคคลรู้สึกถึงความไม่แน่นอน ไม่มั่นคง และไม่ปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นได้กับตนเอง ทรัพย์สิน ครอบครัว ฐานะ การงาน ตำแหน่ง ด้วยเหตุดังกล่าวบุคคลที่เกิดความต้องการขั้นนี้จึงแสดงพฤติกรรมด้วยการตั้งใจทำงาน เก็บเงิน ประกันภัย ประกันชีวิต พยายามหาอาชีพที่คิดว่ามั่นคงที่สุดให้กับตนเอง เป็นต้น

๓. ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก (Belongingness and Love Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะเป็นที่รักของบุคคลอื่น รวมทั้งมีความต้องการที่จะให้สังคมในระดับต่างๆ เช่น ครอบครัว สถานศึกษา กลุ่มเพื่อน สถานที่ทำงาน ฯลฯ ที่คนเป็นสมาชิกอยู่ยอมรับใน ฐานะที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเหล่านั้นด้วย ความต้องการขั้นนี้เกิดจากธรรมชาติของ ความเป็นสัตว์สังคมของมนุษย์ที่ไม่ต้องการจะอยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง จึงเกิดการแสวงหาเพื่อให้ ได้รับการตอบสนองทางจิตใจ โดยพยายามจะสร้างปฏิสัมพันธ์ (interaction) กับบุคคลทั้งหลาย เช่น การเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือ ตอบแทน การแสดงความห่วงใย เป็นต้น

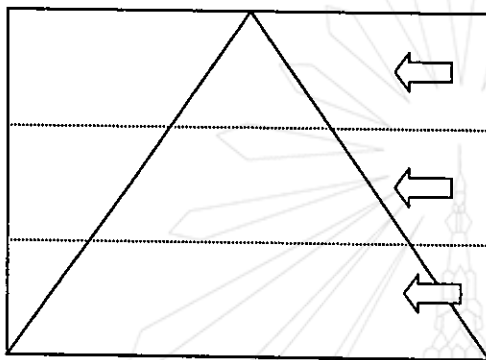
๔. ความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self - Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับการเคารพยกย่องจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคมว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีประโยชน์ มีความสำคัญ และเป็นที่พึ่งของบุคคลทั่วไป บุคคลที่มีความต้องการในขั้นนี้จะพยายามแสวงหาตำแหน่ง ยศถาบรรดาศักดิ์ เกียรติยศ ชื่อเสียง ฐานะการเงิน และอำนาจให้กับตนเอง เพราะเรียนรู้ว่าสิ่งเหล่านี้จะสามารถตอบสนองความต้องการในขั้นนี้แก่ตนได้

๕. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Self - Actualization Needs) ความต้องการในขั้นนี้ มาสโลว์ถือว่าเป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่ทุกคนปรารถนาและมีความต้องการจะไปถึงเป็นขั้นอุดมคติของบุคคลที่ทุกคนใฝ่ฝัน แต่มีบุคคลจำนวนไม่มากนักที่จะพัฒนาตนเองไปสู่ขั้นสูงสุดนี้ได้ ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในขั้นนี้ จะต้องเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับตนเองได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถอย่างไรและมีแค่ไหน นอกจากนี้ยังต้องมีความมุ่งมั่นที่จะนำความสามารถที่ตนเองมีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลอื่นและสังคมที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ ดังนั้นความต้องการในขั้นนี้จึงไม่ใช่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของตนเอง แต่จะคำนึงถึง

ประโยชน์ที่สังคมจะได้รับตามอุดมคติที่ตนตั้งไว้ เพราะฉะนั้นบุคคลที่จะสามารถพัฒนาตนเองมาถึงขั้นนี้ได้จึงได้ชื่อว่าเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แล้ว^๔

จากทฤษฎีดังกล่าว สามารถแสดงความต้องการทั้ง ๕ ลำดับให้เห็นภาพในลักษณะแผนภูมิ ของลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ ๖ แสดงลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need Theory)

- ๕ ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
- ๔ ความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น
- ๓ ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก
- ๒ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย
- ๑ ความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกาย

ในชั้นความต้องการขั้นที่ ๓ และ ๔ (Belongingness and Love Needs และ Self – esteem Needs) นี้เอง ที่ผู้วิจัยเห็นว่า มีความเกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการออกไปเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน เนื่องจาก คนที่ไปเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน ก็คือ เป็นบุคคลที่ต้องการออกไปหาสังคม มีกิจกรรมในสังคมและต้องการเป็นส่วนหนึ่งในสังคมนักเที่ยว หรือ กลุ่มคนที่ชอบออกไปยังสถานบันเทิง นอกจากนี้แล้วปัจจุบันสถานบันเทิงก็เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้คนนิยมไปเที่ยวเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน การงาน จากที่บ้าน ซึ่งใช้สถานบันเทิงเป็นแหล่งพบปะสังสรรค์ ทำให้พบเพื่อนต่างเพศได้ง่าย ซึ่งถือว่าการเที่ยวกลางคืนเป็นอบายมุขอย่างหนึ่งในทางพระพุทธศาสนา ที่ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการวิจัยเอาไว้ เพื่อต้องการทราบถึงความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมของพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปูในการวิจัยครั้งนี้

๒.๒.๘ ทฤษฎีเกี่ยวกับการพนัน

ทฤษฎีที่ใช้อธิบายถึงเหตุผลผลักดันให้บุคคลเสี่ยงที่จะเล่นการพนัน มี ๔ ทฤษฎี ดังนี้

๑. ทฤษฎีว่าด้วยความสุขและการมีส่วนร่วม

^๔“เดิมศักดิ์ กทวณิช, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, ๒๕๔๖), หน้า ๑๕๖ - ๑๕๗.

๒. ทฤษฎีทางรายได้ของ Friedman & Savage

๓. ทฤษฎีของ Markowitz

๔. ทฤษฎีของ Kwang^{๔๕}

๑. ทฤษฎีว่าด้วยความสนุกและการมีส่วนร่วม

แนวคิดนี้ พยายามที่จะอธิบายถึงสาเหตุที่คนเล่นการพนันว่า เนื่องจากบุคลิกลักษณะของผู้เล่นการพนันมักจะมีนิสัยที่ชอบความท้าทาย ชอบเสี่ยง ชอบความตื่นเต้น และเกิดความสนุกจากการเสี่ยงที่จะตัดสินใจเล่นการพนันบ่อยครั้ง ยิ่งเล่นมากก็จะยิ่งทำให้เกิดความตื่นเต้นและเกิดความเสียวสูง ยิ่งเสียวก็จะยิ่งกดดัน ขณะที่เกิดความกดดันนั้น ก็จะเกิดความสนุกสนานกับการเสี่ยงเล่นพนัน การอธิบายถึงพฤติกรรมการเล่นพนันในแนวคิดนี้ จึงพยายามที่จะเอาปัจจัยภายในของตัวผู้เล่นการพนันเองมาอธิบายถึงพฤติกรรมการเล่นพนันและการคิดพนันว่า เพราะผู้เล่นการพนันมีพฤติกรรมชอบเสี่ยง เมื่อเสี่ยงก็เกิดความตื่นเต้นและสนุกสนาน รวมทั้งการต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนักพนัน ขณะเดียวกันคนกลุ่มนี้ที่เล่นการพนัน มักจะเอาความสนุกเป็นหลัก นอกจากนี้การอธิบายพฤติกรรมการเล่นพนันของทฤษฎีนี้ยังให้น้ำหนักเรื่องรายได้ของการพนันว่าไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดที่นักพนันจะตัดสินใจเล่นและปริมาณการเล่น เนื่องจากนักพนันบางกลุ่มเล่นการพนันเพื่อความสนุกสนานเป็นสำคัญไม่ได้มุ่งหมายถึงรายได้มากนัก รายได้จึงเป็นตัวแปรรองจากความสนุกสนาน หากจะกล่าวให้เห็นชัดเจน คนกลุ่มที่เล่นพนันกลุ่มนี้ก็คือพวกนักพนันขจร ที่เล่นเพื่อสนุกสนานที่ไม่ได้คำนึงจะมีรายได้เป็นกอบเป็นกำจากการพนัน เช่น เล่นไพ่คลายเครียด เป็นต้น

๒. ทฤษฎีทางรายได้ของ Friedman & Savage

Friedman และ Savage พยายามอธิบายถึงพฤติกรรมการเล่นพนันว่า การที่บุคคลจะตัดสินใจเล่นการพนันนั้นจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ กล่าวคือ

๑. คนที่มีรายได้น้อยจะเล่นการพนัน (สลากกินแบ่ง) มากกว่า

๒. คนที่มีรายได้สูงจะไม่ค่อยซื้อสลากกินแบ่ง

๓. คนที่มีรายได้น้อยจะนิยมเล่นการพนันที่มีความเสี่ยงสูง (โอกาสถูกรางวัลมีน้อย)

แต่ใช้เงินลงทุนในการเสี่ยงจำนวนน้อยแต่ได้รับเงินรางวัลจำนวนมาก

^{๔๕}พระมหาสุเทพ สุวรรณ, “การงดเว้นอบายมุขของผู้เข้าอบรมกรรมฐาน วัดโสมนัสวิหาร พ.ศ. ๒๕๔๗”, รายงานการวิจัย, อ้างแล้ว, หน้า ๑๘.

ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่า Friedman และ Savage ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของรายได้ (Income) ในการอธิบายถึงพฤติกรรมการเล่นการพนัน โดยเน้นที่เรื่องการซื้อสลากกินแบ่ง ว่าคนที่มียาได้สูงมักไม่ค่อยนิยมซื้อสลากกินแบ่ง ส่วนคนที่นิยมซื้อสลากกินแบ่งคือ คนที่มีรายได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับตำนานที่ว่า “คนจนเล่นหวย คนรวยเล่นหุ้น” นั่นเอง

๓. ทฤษฎีของ Markowitz

Markowitz ได้อธิบายเพิ่มเติมจากทฤษฎีของ Friedman และ Savage ว่า คนส่วนใหญ่จะชอบการพนันที่มีความเสี่ยงต่ำ (โอกาสได้รับรางวัลมีมากกว่า) แม้ว่าจะต้องจ่ายเงินจำนวนมาก หมายถึง ปริมาณในการซื้อสลากเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้โอกาสถูกรางวัลมีมากขึ้น (เป็นการลดความเสี่ยงลง) Markowitz จึงสรุปว่า คนทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่จะซื้อสลาก ปริมาณการซื้อจะแปรผันไปตามรายได้

ฉะนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า Markowitz เห็นว่าพฤติกรรมการเล่นพนัน (ซื้อสลาก) นั้น มีตัวแปรที่ต้องกล่าวถึงอยู่ ๒ ประการคือ

๑. ผู้ซื้อสลาก คือ กลุ่มคนทุกระดับรายได้มีการซื้อสลากด้วยกันทั้งนั้น
๒. ปริมาณการซื้อสลาก จะผันแปรไปตามรายได้

๔. ทฤษฎีของ Kwang

Kwang ได้อธิบายพฤติกรรมคนซื้อสลาก โดยเอาแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการซื้อสินค้าที่มีราคาแพง ความต้องการซื้อสินค้าประเภทนี้ทำให้การซื้อสลากเป็นหนทางหนึ่งในการให้ความหวังสำหรับผู้มีรายได้น้อย ให้สามารถใช้จ่ายของที่มีราคาแพงได้ตามที่ต้องการ ทฤษฎีนี้สรุปว่า การตัดสินใจซื้อสลากมีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับรายได้

นอกจากนี้แล้ว Roland Wer (๑๙๗๔) ยังได้ศึกษากรณีสลากกินแบ่งของรัฐแมริแลนด์ ผลการศึกษาของ Wer ปรากฏว่ารายได้เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดปริมาณการซื้อสลาก แต่ไม่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ระดับการศึกษาไม่ผลผูกพันต่อการตัดสินใจซื้อและปริมาณการซื้อ คนที่มีนิสัยชอบการพนันมาก นอกจากจะเสี่ยงโชคในการซื้อสลากแล้วยังเล่นการพนันประเภทอื่นๆ ด้วย นอกจากนี้อาชีพ ศาสนา อายุ และการเป็นเจ้าของบ้าน ไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อและปริมาณการซื้อ

๒.๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับการพนัน

การพนันมีแนวโน้มที่เป็นสากล ข้อเท็จจริงปรากฏในทุกประเทศทั่วโลกล้วนมีการพนันแทบทั้งสิ้น ประเทศไทยก็เช่นกันเคยมีหลักฐานปรากฏว่าเคยมีการอนุญาตให้มีการเล่นการพนันอย่างถูกต้องตามกฎหมายตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ชาร์ลส แลมบี (Charles Lamb) กล่าวไว้ว่า

มนุษย์เป็นสัตว์การพนัน หมายความว่า การพนันกับมนุษย์เป็นของคู่กัน มนุษย์รู้จักสร้างการพนัน ให้เป็นกิจกรรมหรือสื่อสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจและมีการเล่นกันในเทศกาลสำคัญ งานประเพณี เช่น งานศพ งานประจำปีของท้องถิ่น^{๔๖}

คนไทยก็ชอบเล่นการพนันมาแต่โบราณ จนแทบจะกล่าวได้ว่า การพนันเป็นวัฒนธรรม ไทย นับตั้งแต่การพนันที่มีรูปแบบง่ายๆ ธรรมดาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต อาทิ การชนไก่ กัดปลา กระทั่งหวยใต้ดิน และการพนันมวย การพนันในสังคมไทยก็ได้เริ่มวิวัฒนาการขึ้นเรื่อยๆ ตามยุคสมัยและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปจากการพนันในกลุ่มเล็กๆ กลายเป็นการพนันข้ามประเทศ ทั่วโลก กระจายไปทุกแห่งหน ผ่านสื่อโทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เช่น การพนัน ฟุตบอลในลีก ของประเทศต่างๆ ซึ่งนับวันจะแพร่หลายและง่ายต่อการเล่นพนัน

๒.๒.๑๐ แรงจูงใจในการเล่นการพนัน

แรงจูงใจ (Motive) โดยเฉพะความต้องการทางกาย ความต้องการทางใจ และสัญชาตญาณ (Instinct) ก็คือสิ่งที่กระตุ้นในภายในของบุคคลที่ทำให้ต้องมีพฤติกรรมไปในทางที่ตนต้องการ จนบางครั้งกลายเป็นการเสพติด เช่น การเสพติดการพนัน ฉะนั้นเราจะต้องรู้จักแรงจูงใจเพื่อเป็น อุปกรณ์เรียนรู้เหตุให้เกิดการเล่นพนัน

๑. แรงกระตุ้นภายใน

ในทางจิตวิทยาถือว่าแรงจูงใจเป็นสาเหตุของการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์และเป็นลักษณะที่แสดงออกอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมาย เช่น จูงใจให้ทำงาน จูงใจให้เกิดความสำเร็จ และแม้แต่กรณีของการเล่นการพนันนั้นถือว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาได้ทั้งจากแรงจูงใจ อันเป็นสิ่งกระตุ้นภายในและสิ่งเร้าภายนอก อันเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการเล่นพนัน คำว่า “แรงจูงใจ” นั้นตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Motive” และตรงกับคำว่า “Movere” แปลว่า เคลื่อนที่ นักจิตวิทยา เชื่อกันว่าแรงจูงใจนั้นเกิดมาจากความต้องการซึ่งแบ่งเป็น ๒ คือ ความต้องการทางกาย (Physiological Need) และความต้องการทางจิต (Mental Need)

๑.๑ ความต้องการทางกาย (Physiological Need)

ความต้องการทางกายนั้นเป็นเป้าหมายพื้นฐานเดียวกันของสิ่งที่มีชีวิตได้แก่ความต้องการ อาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิที่พอเหมาะแก่ร่างกาย การขับถ่าย การเคลื่อนที่ การพักผ่อน การสืบพันธุ์ และการปราศจากความเจ็บป่วย เมื่อร่างกายได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างพอเพียง ร่างกาย ก็จะอยู่ในสภาพสมดุลไม่คืนรน แต่ถ้าเมื่อใดร่างกายพร่องในสิ่งที่ต้องการ ก็จะเกิดแรงขับทางกาย

^{๔๖}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๐.

(Physiological Drive) เช่น แรงขับความกระหาย (Thirst Drive) แรงขับความหิว (Hunger Drive) แรงขับทางเพศ (Sex Drive) เป็นต้น

๑.๒ ความต้องการทางจิต (Mental Need)

ความต้องการทางจิตนั้นเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นถึงความต้องการที่เกินไปกว่าความอยู่รอดทางกาย เช่น ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity Motives) ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance Need) ความต้องการที่เป็นที่ชอบพอ (Affiliation Need) ความต้องการประสบความสำเร็จ (Achievement Need) และความต้องการเข้าใจ (Understanding Need) เป็นต้น^{๔๗}

นักจิตวิทยาได้ให้คำอธิบายถึงเหตุที่การพนันเป็นสิ่งที่ปรากฏขึ้นในสังคมโดยทั่วไปสืบเนื่องมาจากลักษณะจิตใจของมนุษย์ ๒ ประการ คือ

๑. ความต้องการความรู้สึกรื่นเริงใจ (Excitement) โดยให้เหตุผลว่าประการแรก ชีวิตคนเรานั้นเป็นอยู่อย่างจำเจและน่าเบื่อหน่ายจึงแสวงหาเกมส์การเล่นที่ตอบสนองความต้องการทางใจได้เป็นอย่างดี

๒. มนุษย์เกลียดความไม่แน่นอน แต่มนุษย์ชอบเล่นการพนันเพื่อแสดงว่าไม่ได้เกลียดความไม่แน่นอน ซึ่งถือว่าการแสดงออกในลักษณะที่ตรงข้าม เป็นลักษณะของกลไกของการป้องกันหรือปกป้องตนเอง

ในทัศนะของนักการศาสนาบางท่านมองว่าการพนันมีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญชาตญาณแห่งการประเล้าประโลมใจหรือการบำเรอ ซึ่งเป็นสิ่งที่สัตว์โลกขาดไม่ได้ และถือเป็นปัจจัยที่ ๕ ถ้าขาดการประเล้าประโลมใจเสียมันก็ไม่มีความสุข มันจะกระวนกระวาย แต่การพนันนั้นถือว่าเป็นกรรมในฝ่ายอกุศลและสัมพันธ์กับกิเลส คือความ โลภและโมหะอยู่มาก

สัญชาตญาณแห่งการต้องการบำเรอนี้มีอยู่ส่วนหนึ่งไม่ใช่ต้องการอาหาร มีประเภทที่ต้องใช้การกิน การสูบ การทา อะไรก็ได้เพื่อบำเรอ แม้ที่สุดการนั่งเล่นไพ่ของคนชอบเล่นไพ่ได้ทั้งวันทั้งคืน นั้นมันเป็นสัญชาตญาณของการต้องบำเรอจิตใจ จิตมันก็พอใจ คนก็เลยนั่งเล่นไพ่นี้ตลอดคืน อบายมุขทั้งหลายมาจากสัญชาตญาณที่ต้องการบำเรอ ก็คือหาเงินมาซื้อหาการบำเรอ

๒. ปัจจัยภายนอก

ในเชิงสังคมวิทยา ถือว่าเป็นเพราะค่านิยม ที่เชื่อถือในเรื่องโชคกลาง และเชื่อในเรื่องการคลบบันดาลของสิ่งศักดิ์สิทธิ์อาจจะบันดาลถึงต่างๆ ให้โดยที่มนุษย์ไม่คาดคิดมาก่อน ซึ่งลักษณะค่า

^{๔๗}รศ. สิริอร วิชาวุธ, จิตวิทยาทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐), หน้า ๒๒๕-๒๔๘.

นิยมดังกล่าวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนิสัยการเล่นการพนันของคนไทย เช่นในกรณีของการขอเลขเด็ดจากนักบวช ต้นไม้ จอมปลวก และแม้แต่ต้นไม้ประหลาดและสัตว์ที่มีลักษณะประหลาด เป็นต้น

นักสังคมวิทยาได้กล่าวว่า “การพนันมีลักษณะจูงใจอยู่ในตัวมันเอง” คือ สามารถที่จะดึงดูดจิตใจของผู้อยากจะมาเล่นการพนันเข้าไปเล่นการพนันได้ง่ายยิ่งขึ้น เอ บลอค ได้ชี้ว่าพฤติกรรมของผู้เล่นการพนันส่วนใหญ่เกิดจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ ซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวอาจจะเป็นผลกำไรที่ได้รับจากการเล่นโดยตรง ความเพลิดเพลินสนุกสนาน ความตื่นเต้นในการเสี่ยงโชค ตลอดจนความสัมพันธ์ของผู้เข้าร่วมเล่นการพนันในรูปแบบต่างๆ^{๔๘}

ในประเทศอังกฤษ มีสมาชิกที่ชอบไปสโมสรราคาสิโนบางพวกให้เหตุผลว่า เป็นการเข้าสังคม ชอบบรรยากาศ ไปเพื่อเล่นเกม มีความสะดวกสบายในสโมสร ได้กำไร ไปดูคนอื่นเล่น และช่วยให้ตนเองได้หนีจากปัญหาต่างๆ^{๔๙} ผู้หญิงจำนวนมากมองว่าสถานคาสิโน เป็นสถานที่ที่ปลอดภัยทั้งต่อตนเองและเพื่อนๆ ในขณะที่ผู้ชายส่วนใหญ่พอใจที่จะไปคาสิโน เพราะอยากไปเล่นเกมหรือต้องการกำไร ผู้ที่ไปสถานคาสิโนส่วนใหญ่บอกว่า การไปสถานคาสิโนเป็นกิจกรรมทางสังคม คือไปสนุกสนานกับเพื่อนๆ และครอบครัว ส่วนชาวแทสเมเนียในออสเตรเลียเห็นว่า “การพนันเป็นกิจกรรมการพักผ่อนที่สำคัญของออสเตรเลีย”^{๕๐}

๒.๒.๑๑ การพนันตาม พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘

ประเทศไทยมีการบัญญัติห้ามมิให้เล่นการพนัน ตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ ดังนี้ คือ การเล่นตามบัญชี ก. เป็นการเล่นที่ห้ามขาด ห้ามออกใบอนุญาตเล่น ได้แก่

๑. หวย ก. ข.
๒. โบบิ้น
๓. โปกำ
๔. ถั่ว
๕. แปกเก้
๖. จับยี่กี

^{๔๘}ชาญคณิต ก.สุริยะมณี, “การจัดตั้งสถานคาสิโนในประเทศไทย : แนวโน้มและผลกระทบ”, วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), ๒๕๒๕, หน้า ๓๖.

^{๔๙}รศ.ดร. ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, อุตสาหกรรมกรการพนัน ไทย อังกฤษ สหรัฐ ออสเตรเลีย และมาเลเซีย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ตรีศวิน, ๒๕๔๓), หน้า ๓๑.

^{๕๐}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๓.

๗. ต่อแต้ม
๘. เบี้ยโบก หรือตุ๋ตี หรือ อีโจ้ง
๙. ไฟสามใบ
๑๐. ไม้สามอัน
๑๑. ช้างงาหรือป้อก
๑๒. ไม้ดำไม้แดง หรือปลาคำปลาแดง หรืออีดำอีแดง
๑๓. อีโปงกรอบ
๑๔. กำตัด
- ๑๕ ไม้หมุน หรือลื้อหมุนทุกอย่าง
๑๖. หัวโต หรือ ทายภาพ
๑๗. การเล่นซึ่งทรมานสัตว์ เช่นเอามีคหรือหนามผูกหรือวางยาเบื่อให้เมา ให้สัตว์ชนหรือต่อสู้กัน หรือสูมไปบนหลังเต่าให้วิ่งแข่งกันหรือการเล่นอื่นๆซึ่งเป็นการทรมานสัตว์ อันมีลักษณะคล้ายกับที่ว่ามานี้
๑๘. บิลเลียดรู ตีผี
๑๙. โยนจิ้ม
๒๐. สี่เหลงลัก
๒๑. ขลุ่ยขลิบ
๒๒. น้ำเต้าทุกอย่าง
- ๒๓ ไฮโลว์
- ๒๔ อีก้อย
๒๕. ปั้นเปะ
๒๖. อีโปงซัด
๒๗. บาคารา
๒๘. สลัดตแมะขึ้น^{๕๐}

ส่วนการพนันตามบัญชี ข. คือการพนันที่อนุญาตให้เล่นได้ จะมีลักษณะเป็นการเล่นเพื่อความรื่นเริงบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ เช่น อาจจะเล่นในสโมสรหรืองานเทศกาลต่างๆ แต่ก็ยังคงเกี่ยวข้องกับพนันขั้นต่อและมีการได้เสีย ได้แก่

^{๕๐}สมพร พรหมพิตราร, คู่มือกฎหมายการพนัน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, ๒๕๓๘), หน้า ๑๒๕.

๑. การเล่นต่างๆ ซึ่งให้สัตว์ต่อสู้หรือแข่งขัน เช่น ชนโค ชนไก่ กัดปลา แข่งม้า ฯลฯ
นอกจากที่กล่าวไว้ในหมายเลข ๑๗ ในบัญชี ก.

๒. ริงวัวคน

๓. ชกมวยปล้ำ

๔. แข่งเรือฟุง หรือ แข่งเรือลื้อ

๕. ชีรูป

๖. โยนห่วง

๗. โยนสตาจค์หรือวัตถุใดๆ ลงในภาชนะต่างๆ

๘. ตกเบ็ด

๙. จับสลากโดยวิธีใดๆ

๑๐. ยิงเป้า

๑๑. ป่าหน้าคน ปาสัตว์หรือสิ่งใดๆ

๑๒. เต้าข้ามค่าน

๑๓. หมากแกว

๑๔. หมากหัวแดง

๑๕. บิงโก

๑๖. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบหรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชค ให้เงินหรือประโยชน์อย่าง
อื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง

๑๗. โตเตไลเซเตอร์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

๑๘. สวิป์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

๑๙. บู้คเมกิง สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า คำว่า การพนันตาม พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.๒๔๗๘ ได้แบ่ง
การพนันออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑. การเล่นที่ห้ามขาด และห้ามมิให้อนุญาตจัดให้มีหรือเข้าเล่น นั่นคือ การพนันตามบัญชี ก.
ในพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.๒๔๗๘

๒. การพนันที่อนุญาตให้เล่นหรือให้จัดมีเล่นได้ นั่นคือ การพนันตามบัญชี ข. ใน พระราช
บัญญัติการพนัน พ.ศ.๒๔๗๘

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกำหนดขอบเขตที่จะสอบถามความเข้าใจเกี่ยวกับอบายมุข
ในส่วนของการพนัน เพียง ๕ ชนิด คือ

๑. การซื้อหวยใต้ดิน และ หวยหุ้น

๒. การซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล หรือ หวยรัฐบาล

๓. การเล่นพนันไพ่

๔. การเล่นพนันมวย

๕. การเล่นพนันฟุตบอล

๒.๒.๑๒ แนวคิดเกี่ยวกับการคบคนชั่วเป็นมิตร

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคบคนชั่วเป็นมิตร มี ๓ ประการ คือ พันธุกรรม การอบรมและสภาพแวดล้อม

พันธุกรรมและการอบรมเป็นของคู่กัน ไม่มีอะไรสำคัญกว่ากัน เปรียบเหมือนรถยนต์กับน้ำมัน ถ้าขาดอะไรในสองอย่างหนึ่งก็จะใช้รถไปเที่ยวไม่ได้ พันธุกรรมเปรียบเหมือนวัตถุดิบ การอบรมเปรียบเหมือนนายช่างฝีมือเอก ถ้าจะตัดเสื้อสักชุดหนึ่ง ควรเลือกผ้าที่ดีที่สุด และตัดจากร้านที่มีชื่อเสียงที่สุด ก็จะได้ชุดที่สวยงามถูกใจ แต่ถ้าผ้าที่จะใช้ตัดเสื้อไม่มีคุณภาพ และช่างตัดเสื้อไม่มีฝีมือหรือร้านไม่มีชื่อเสียง ก็จะได้ชุดที่ไม่สวยงาม เปรียบเหมือนกับมนุษย์ ถ้าชาติกำเนิดไม่ดี และไม่ได้รับการอบรมที่ดี ก็จะมีโอกาสประพฤติชั่วได้ง่าย นอกจากนี้ การที่มนุษย์ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ก็จะได้รับแต่สิ่งที่ดี เช่นคบมิตรที่ดี ในทางตรงกันข้าม ทำให้เกิดโอกาสที่จะคบมิตรที่ไม่ดีหรือคบคนชั่วเป็นมิตรได้ง่าย อาจกล่าวได้ว่าสภาพแวดล้อมมีคุณสมบัติที่มีความสัมพันธ์กับกับอวัยวะและระบบประสาทสัมผัสต่างๆของมนุษย์ มนุษย์รับรู้คุณสมบัติต่างๆของสภาพแวดล้อมผ่านทางจักษุประสาท ทางโสตประสาท ทางฉานประสาท ทางผัสสประสาท โดยผ่านทางตา หู จมูก และผิวหนังตามลำดับ

๒.๒.๑๓ ทฤษฎีเกี่ยวกับการเกียจคร้านการทำงาน

เนื่องจากไม่มีทฤษฎีใดที่อธิบายถึง พฤติกรรมการเกียจคร้านการทำงานไว้อย่างจริงจัง ฉะนั้นผู้วิจัยจึงขอนำเอาทฤษฎีและแนวคิดของ แมคเกรเกอร์ (Mc. Gregor) ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งพอจะนำมาประยุกต์และนำมาเป็นส่วนหนึ่งของกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

แมคเกรเกอร์ (Mc. Gregor) ได้ศึกษาธรรมชาติของมนุษย์ โดยมีความคิดเห็น แบ่งเป็น ๓ ทฤษฎี คือ

๑. ทฤษฎีเอ็กซ์ (X Theory) ความเชื่อในทฤษฎีเอ็กซ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งมองมนุษย์ในด้านลบ คือ

๑.๑ มนุษย์ทุกคนไม่มีความรู้สึกรักอยากทำงาน เกียจคร้าน ชอบหลบเลี่ยงงาน หลบเลี่ยงความรับผิดชอบ แสวงหาความสะดวกสบาย และต้องการการควบคุม ความมั่นคงปลอดภัย

๑.๒ การจูงใจให้มนุษย์ทำงานต้องใช้วิธีบังคับ ควบคุม สื่อสาร ลงโทษตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ

๑.๓ มนุษย์ต้องการให้ความสำคัญแก่ตนเองมากกว่าสนใจความต้องการของคนอื่น

๑.๔ มนุษย์ชอบต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและเกี่ยวข้องกับตนเอง

๒. ทฤษฎีวาย (Y Theory) ความเชื่อในทฤษฎีวายที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งมองมนุษย์ในด้านบวก คือ

๒.๑ การทำงานของมนุษย์ไม่ได้เกิดจากการบังคับ แต่เป็นความรู้สึกอยากทำงานด้วยความเต็มใจ ด้วยความรับผิดชอบ ด้วยความรู้สึกสร้างสรรค์ อยากมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ความสุขของคนอยู่ที่การทำงาน

๒.๒ เป็นภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาจะใช้กลยุทธ์ส่งเสริมกำลังใจ ยกย่อง จูงใจ สร้างความอบอุ่น ความมั่นใจ ความเป็นเพื่อน การที่มนุษย์หลีกเลี่ยงงาน ไม่เต็มใจทำงาน ขึ้นอยู่กับการบริหารของผู้บังคับบัญชาต่างหาก

๒.๓ มนุษย์ให้ความสำคัญในการทำงานเป็นกลุ่ม เรียนรู้จากสภาวะการณ์ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ ใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานและแก้ปัญหาอย่างฉลาด

๒.๔ มนุษย์ทุกคนชอบการสมาคม (Man is Social Man) มีความสัมพันธ์ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มนุษย์จะอยู่อย่างโดดเดี่ยวไม่ได้

การนำเอาทฤษฎี X, Y มาใช้ จะต้องศึกษาธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละคน แต่ละกลุ่ม แล้วมาปฏิบัติให้เกิดความสมดุล จะได้รับประโยชน์จากมนุษย์อย่างมีคุณค่า

๓. ทฤษฎีแซด (Z Theory) ความเชื่อในทฤษฎีแซด ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งจะมองมนุษย์อย่างเป็นกลาง จากความเชื่อที่ว่า มนุษย์มีความซับซ้อน (Man is a Complex Man) ในหลักข้อเท็จจริง มนุษย์จะมีลักษณะ ดังนี้

๓.๑ มนุษย์เป็นผู้ที่ตั้งใจทำงานที่ตนรับผิดชอบ เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย

๓.๒ มนุษย์มีสติปัญญา มีวุฒิภาวะ มีเหตุผล ที่เป็นเหตุจูงใจในการทำงาน

๓.๓ มนุษย์ยอมรับพฤติกรรมความดีและความไม่ดีที่เกิดจากการกระทำ ได้จากสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เข้ามาเกี่ยวข้องข้องกับชีวิต

๓.๔ มนุษย์ทุกคนจะต้องติดต่อเกี่ยวข้องซึ่งกัน พึ่งพาอาศัยกันและจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม^{๔๒}

^{๔๒} คำรงค์คีรี ชัยสนิท และสุนี เลิศแสวงกิจ, มนุษยสัมพันธ์, อ่างแล้ว, หน้า ๔๗ - ๔๘.

๒.๓ สภาพนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๒.๓.๑ ประวัติโดยย่อ

นิคมอุตสาหกรรมบางปู เป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่งแรกที่เกิดขึ้นจากการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน โดย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) และบริษัท พัฒนาที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมประเทศไทย จำกัด เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เพื่อให้เป็นแหล่งที่ตั้งสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ การร่วมทุนดังกล่าว บริษัทฯ เป็นผู้จัดหาที่ดินและลงทุนพัฒนาก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ถนน ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบประปา ระบบไฟฟ้า ระบบโทรศัพท์ ฯลฯ ตามมาตรฐานที่ กนอ. กำหนด โดยได้รับความเห็นชอบการออกแบบ การก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งการให้คำแนะนำและกำกับการพัฒนา จาก กนอ. นอกจากนี้ กนอ. จะเป็นผู้บริหารระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จ

๒.๓.๒ สถานที่ตั้ง

นิคมอุตสาหกรรมบางปู ตั้งอยู่ กม.๓๔-๓๗ ถนนสุขุมวิท ตำบลบางปูใหม่ และตำบลแพรกษา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๓๔ กม. ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีเส้นทางห่างจากจุดสำคัญต่างๆ ดังนี้

- จังหวัดสมุทรปราการ	ประมาณ	๘ กม.
- ท่าเรือกรุงเทพ	ประมาณ	๒๔ กม.
- สนามบินสุวรรณภูมิ	ประมาณ	๒๕ กม.
- ท่าเรือแหลมฉบัง	ประมาณ	๑๐๐ กม.

๒.๓.๓ ขนาดพื้นที่และการใช้พื้นที่

นิคมอุตสาหกรรมบางปู มีพื้นที่ทั้งหมด ๕,๔๖๘-๑-๒๐ ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ ดังนี้

- เขตอุตสาหกรรมทั่วไป	๓,๖๖๐-๓-๔๘ ไร่
- เขตประกอบการเสรี	๓๗๗-๓-๕๖ ไร่
- เขตพาณิชย์กรรมและที่อยู่อาศัย	๑๔๙-๑-๖๐ ไร่
- พื้นที่ระบบสาธารณูปโภคและพื้นที่สีเขียว	๑,๒๘๐-๐-๕๖ ไร่

๒.๓.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๓.๔.๑ จำนวนโรงงาน แรงงาน และมูลค่าการลงทุน

นิคมอุตสาหกรรมบางปู มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น ๓๗๒ โรงงาน แบ่งเป็น ๒ เขต ดังนี้

เขตอุตสาหกรรมทั่วไป

- จำนวนโรงงาน	๓๒๖	โรงงาน
- จำนวนแรงงาน	๔๘,๖๕๖	คน
- มูลค่าการลงทุน	๑๖๒,๕๘๑.๐๐	ล้านบาท
- มูลค่าการส่งออก	๒๔,๑๔๔.๐๖	ล้านบาท

เขตประกอบการเสรี

- จำนวนโรงงาน	๔๖	โรงงาน
- จำนวนคนงาน	๑๗,๕๐๕	คน
- มูลค่าการลงทุน	๑๑,๗๐๗.๐๐	ล้านบาท
- มูลค่าการส่งออก	๒๑,๖๘๘.๕๕	ล้านบาท ^{๔๓}

๒.๓.๔.๒ สัญชาติผู้ถือหุ้น

สัญชาติผู้ถือหุ้น ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู แสดงดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงสัญชาติผู้ถือหุ้น ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

กลุ่มที่	สัญชาติ	ร้อยละ
๑	ไทย	๓๕.๐
๒	ญี่ปุ่น	๒๔.๐
๓	ไต้หวัน	๒๐.๐
๔	อเมริกา	๕.๐
๕	อื่นๆ (สิงคโปร์, มาเลเซีย, ยุโรป ฯลฯ)	๑๒.๐
	รวม	๑๐๐.๐

๒.๓.๔.๓ จำนวนและประเภทอุตสาหกรรม

จำนวนและประเภทของอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู แสดงดังตารางที่ ๒

^{๔๓} สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมบางปู, ข้อมูลสถานภาพนิคมอุตสาหกรรมบางปู, (สมุทรปราการ : นิคมอุตสาหกรรมบางปู, ๒๕๕๑), หน้า ๑ - ๔.

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนและประเภทอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

กลุ่มที่	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน โรงงาน	ร้อยละ (%)
๑	อุตสาหกรรมปิ๋ย/สี/เคมีภัณฑ์	๕๒	๒๕
๒	อุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์โลหะ	๖๑	๑๖
๓	อุตสาหกรรมสิ่งทอ/เส้นใย/เครื่องหนัง/เครื่องแต่งกาย	๓๕	๙
๔	อุตสาหกรรมยาง/พลาสติก/หนังเทียม	๒๗	๗
๕	อุตสาหกรรมอุปกรณ์ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์/เครื่องมือ วิทยาศาสตร์	๔๔	๑๒
๖	อุตสาหกรรมยานยนต์ และขนส่ง	๑๔	๔
๗	อุตสาหกรรมอื่นๆ (กระดาษ/สิ่งพิมพ์/อาหาร)	๗๑	๑๙
๘	อุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรม (คลังสินค้า ให้เช่าอาคารโรงงาน)	๒๘	๗
	รวม	๓๗๒	๑๐๐

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจด้านอบายมุข สรุปได้ดังนี้
พระมหาสุเทพ สุวณฺโณ ได้ทำการวิจัย“เรื่องการงดเว้นอบายมุขของผู้เข้าอบรมกรรมฐาน
วัดโสมนัสวิหาร พ.ศ.๒๕๔๗” ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสัมพันธ์ในครอบครัวโดย
อยู่ร่วมกันและปรึกษากันเมื่อมีปัญหา และมีความสนใจในพระพุทธศาสนาด้วยการอ่านหนังสือ
ธรรมมะ รวมทั้งเคยเข้าอบรมธรรม ส่วนลักษณะการเข้าอบรมกรรมฐาน ก็เพื่ออยากเรียนรู้และ
ปฏิบัติธรรม และเกือบทั้งหมดเข้าอบรมเป็นครั้งแรก ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นพบว่า
หลังการอบรมกรรมฐาน ผู้เข้าอบรมกรรมฐานมีการงดเว้นอบายมุขจำนวนสูงขึ้น เพียงจำนวน ๕ ข้อ
คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวกลางคืน การเที่ยวคูหาทะเล่น การเล่นการพนัน และ
การคบเพื่อน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานจำนวน ๑ ข้อ คือ
ประสิทธิภาพการทำงาน มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร คือ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
พลเรือน ควรจัดโครงการปฏิบัติกรรมฐานในทุกจังหวัด และมีกฎหมายรับรองให้ข้าราชการ

ลาปฏิบัติกรรมฐานได้โดยไม่เสียวันลาทำงาน ส่วนผู้จัดให้การอบรม ควรเพิ่มหัวข้อการปฏิบัติธรรม ที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้กับผู้เข้าอบรม^{๔๔}

นวนน้อย ศรีรัตน์ ได้ทำวิจัยเชิงสำรวจ “เรื่องการสำรวจประสบการณ์การเล่นพนันและทัศนคติ ต่อนโยบายการพนัน” จากกลุ่มตัวอย่าง ๕,๐๐๐ ตัวอย่าง ที่มีอายุ ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ผลการศึกษา ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีมากถึง ร้อยละ ๗๔ ที่เคยเล่นการพนัน มีเพียง ร้อยละ ๒๖ เท่านั้นที่ไม่เคย เล่นการพนัน อายุของกลุ่มตัวอย่างผู้เล่นการพนันสูงสุดอยู่ที่อายุ ๗๖-๕๐ ปี กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ ในเขตเทศบาลจะเล่นการพนันมากกว่าผู้อยู่นอกเขตเทศบาล ผู้มีการศึกษาค่ำ (ระดับประถมและ มัธยม) จะมีสัดส่วนการเล่นพนันที่สูงกว่าผู้มีการศึกษาสูง (ระดับอุดมศึกษา) ผู้มีรายได้น้อยจะ เล่นการพนันในสัดส่วนที่สูงกว่ามากกว่าผู้มีรายได้มาก เพศชาย (ร้อยละ ๕๑) เล่นการพนันมากกว่า เพศหญิง (ร้อยละ ๔๕) ในระดับรายได้ที่เท่ากัน เหตุผลในการเล่นการพนัน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๘๑ ให้เหตุผลว่า เสี่ยงโชค ร้อยละ ๗๑ เห็นว่าเป็นการตื่นเต้นและเพลิดเพลิน ร้อยละ ๖ ให้เหตุผลว่า หารายได้เสริม การพนันที่นิยมเล่นกันมากที่สุดร้อยละ ๕๑ คือ หวยใต้ดิน รองลงมาเป็น สลากกินแบ่งรัฐบาล อาชีพของผู้เล่นการพนันส่วนใหญ่อาชีพเกษตรกร จะเล่นหวยใต้ดินและ สลากกินแบ่ง นักเรียนนักศึกษา จะเล่นพนันบอล^{๔๕}

สังคิต พิริยะรังสรรค์ ได้ศึกษา “เรื่องผลการสำรวจทัศนคติเรื่องการพนันถูกกฎหมาย” การสำรวจครั้งนี้มีข้อจำกัด มีขอบเขตเพียงในกรุงเทพมหานคร และบนพื้นฐานของกลุ่มคนที่มี การศึกษาสูง ซึ่งเป็นการศึกษา การพนัน ๔ ประเภท คือ หวยใต้ดิน หวยหุ้น การพนันฟุตบอล และ บ่อนการพนัน ผลการศึกษาพบว่า มีเพียงบ่อนการพนัน ที่มีเสียงสนับสนุนค่อนข้างมากในการทำให้ ถูกกฎหมาย ในเรื่องของการเล่นฟุตบอลมีเสียงต่อต้านค่อนข้างน้อย แต่ในกรณีของหวยใต้ดินและ หวยหุ้นมีเสียงต่อต้านอย่างชัดเจน

เสียงสนับสนุนการทำบ่อนการพนันให้ถูกกฎหมายที่ค่อนข้างมาก อาจเป็นผลสะท้อนจาก การที่มีการอภิปรายเรื่องบ่อนการพนันอย่างกว้างขวางมากมาย คนจำนวนมากจึงมีความคิดเห็น เกี่ยวกับประเด็นนี้ หลายคนทราบว่าบ่อนการพนันเป็นสิ่งถูกกฎหมายในหลายประเทศ ในกรณีของ หวยหุ้นและหวยใต้ดินนั้น มีการอภิปรายในวงกว้างน้อยกว่า

^{๔๔}พระมหาสุเทพ สุวณฺโณ, “การงดเว้นอบายมุขของผู้เข้าอบรมกรรมฐาน วัดโสมนัสวิหาร พ.ศ.๒๕๔๗”, รายงานการวิจัย, อ้างแล้ว, ๗๘ หน้า.

^{๔๕}นวนน้อย ศรีรัตน์, การสำรวจประสบการณ์การเล่นพนันและทัศนคติต่อบริษัท การพนัน, อ้างใน รศ.ดร.สังคิต พิริยะรังสรรค์ และคณะ, เศรษฐกิจการพนัน ทางเลือกเชิงนโยบาย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล, ๒๕๔๖), ๔๑๑ หน้า.

อย่างไรก็ตาม ผลรวมของผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในการพนันแต่ละรูปแบบ เป็นประเค้นรอง ผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของผลการสำรวจครั้งนี้ ได้แก่ความเห็นที่แตกต่างอย่างชัดเจน ต่อคำถามของการทำให้สิ่งเหล่านี้ถูกกฎหมาย

ผู้ที่เห็นด้วยและผู้ที่ยกข้อคัดค้าน มีมิติมากมายจากจุดยืนที่แตกต่างกัน กลุ่มผู้สนับสนุนการทำการพนันให้เป็นสิ่งถูกกฎหมาย มีจุดยืนจากความถูกต้องในสภาพอันแท้จริง เพราะการเล่นพนันแพร่กระจายไปอย่างกว้างขวาง การปราบปรามไม่สำเร็จผล รายได้จากการพนันนำมาสนับสนุนผู้มีอิทธิพล และผู้ทุจริต กลุ่มผู้สนับสนุนเห็นว่าการทำให้การพนันถูกกฎหมาย จะสามารถนำเงินบางส่วนมาใช้สำหรับสังคม นำไปสู่การควบคุมที่ดีกว่า และต่อต้านบทบาทของผู้มีอิทธิพลได้

ผู้ที่ยกข้อคัดค้านการทำการพนันให้ถูกกฎหมาย มีจุดยืนจากหลักศีลธรรม พวกเขาเชื่อว่ารัฐมีหน้าที่ปราบปรามสิ่งเลวร้าย และรัฐไม่ควรดูถูกมองว่าให้อภัย กระตุ้น หรือได้ผลประโยชน์จากกิจกรรมที่ขัดกับหลักของพระพุทธศาสนา การทำการพนันให้ถูกกฎหมายจะรวมการให้ความชอบธรรม การรับรองการกระตุ้นการเล่นพนัน ซึ่งสื่อให้สังคมเห็นว่า การพนันเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ และเพิ่มหนทางไปสู่เกมสการพนัน และการขยายตัวของการเล่นพนัน ส่งผลให้เกิดผลกระทบทางลบในด้านความยากจน หนี้สิน ความไม่รับผิดชอบครอบครัวที่แตกแยก และปัญหาอาชญากรรม^{๕๖}

ผาสุก พงษ์ไพจิตร ได้ทำการวิจัย “เรื่องเศรษฐศาสตร์การเมือง ว่าด้วยหวยใต้ดิน” ผลการวิจัยพบว่า สภาพสังคมไทยเห็นการพนันเป็นสิ่งเลวร้าย ในแง่ของกฎหมายจึงมีทั้งห้ามมิให้มีการอนุญาตและอนุญาตให้เล่นได้แต่ในทางปฏิบัติมีคนเล่นการพนันที่ผิดกฎหมายอย่างกว้างขวาง คนส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๐ เล่นการพนันหวยใต้ดินประจำ หวยใต้ดินเป็นธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาล เป็นแหล่งรายได้ของผู้ที่ได้ชื่อว่าคิดอันดับเศรษฐีหรือเป็นนักการเมืองชั้นนำของสังคมไทย หลายคนมีอำนาจและอิทธิพลสูง ธุรกิจนี้จึงมีผู้เกี่ยวข้องอยู่หลายระดับ ทั้งฐานะคนขายหวย คนเดินโพน และเสมียนพนักงานอยู่ทั่วประเทศหลายล้านคน ประมาณการว่าหวยใต้ดินที่ซื้อขายกันทั้งหมด ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ คิดเป็นเงิน ๓๒๕,๑๘๔ ล้านบาทหรือประมาณ ร้อยละ ๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมเล่นการพนันหวยใต้ดินอย่างกว้างขวาง^{๕๗}

^{๕๖}รศ.ดร.สังคีต พิริยะรังสรรค์, การพนันกับนโยบายสาธารณะ, อ้างใน รศ.ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, หวย ช้อง บ่อน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ตรีวิณ, ๒๕๔๓), ๓๒๑ หน้า.

^{๕๗}รศ.ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, หวย ช้อง บ่อน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย, อ้างแล้ว, ๓๒๑ หน้า.

สุดสงวน สุธีสร ได้ทำการวิจัย “เรื่องการเล่นฟุตบอลและผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรม” โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้คือ

๑. ศึกษาสถานการณ์ทั่วไปของการเล่นการพนันฟุตบอล การแพร่หลาย ปัญหาอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายและปัญหาอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการเล่นการพนันประเภทนี้

๒. ศึกษาอิทธิพลหรือผลกระทบของการพนันฟุตบอลโดยผิดกฎหมายที่มีต่ออาชญากรรมในสังคมทั้งในด้านปริมาณ คดีอาญา และรูปแบบ ตลอดจนความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

๓. ศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือปัญหาสังคมที่มีสาเหตุมาจากการพนัน ผู้ตอบแบบสอบถาม คือเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้บริหารของสถานีที่ดูแลรับผิดชอบด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้แก่ สารวัตร และรองผู้กำกับฝ่ายป้องกันและปราบปราม มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑๑๘ ชุด

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เล่นส่วนใหญ่ มักเลือกที่จะเล่นพนันระหว่างคนรู้จักกันมากกว่าการเล่นพนันกับโต๊ะฟุตบอลหรือเล่นผ่านอินเทอร์เน็ต โดยนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีปัญหาอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายและการป้องกันปราบปรามการเล่นการพนัน คือ งานด้านกระบวนการยุติธรรมควรต้องมีประสิทธิภาพ อาทิ ความรวดเร็วในการดำเนินคดี ความชัดเจนในการดำเนินคดีกับผู้เล่น ความรุนแรงในการลงโทษผู้เล่น สำหรับด้านอิทธิพลหรือผลกระทบของการเล่นการพนันฟุตบอลโดยผิดกฎหมาย คือ ทำให้เพิ่มภาระหน้าที่ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ เพราะไม่สามารถดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปริมาณคดีอาญาเพิ่มขึ้น และด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือปัญหาสังคมที่มีสาเหตุมาจากการเล่นการพนันฟุตบอล ได้แก่ การเข้าร่วมเล่นการพนันทายผลฟุตบอลหรือเป็นเจ้าของโต๊ะบอลเสียเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปัญหาการเรียกหรือรับผลประโยชน์จากการพนันผลฟุตบอล^{๕๔}

กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล ได้ทำการวิจัย “เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชายในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายในกรุงเทพมหานครร้อยละ ๖๖.๘ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีระดับการดื่มค่อนข้างสูงคือ ดื่มระดับมาก ร้อยละ ๒.๐ ดื่มระดับปานกลางถึงมาก ร้อยละ ๓๔.๔ ดื่มระดับปานกลาง ร้อยละ ๓๐.๕ ดื่มระดับน้อย ร้อยละ ๒๑.๕ และดื่มเป็นครั้งคราว ร้อยละ ๑๑.๖ นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ ๖๕.๑ มีแนวโน้มที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นหรือดื่มไปในทางที่ผิด ช่วงอายุ

^{๕๔} ศศ. สุดสงวน สุธีสร, การพนันฟุตบอลและผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรม, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘), ๕๐ หน้า.

๑๔-๑๗ ปี มีการเริ่มต้นคั้มมากที่สุดคือ ร้อยละ ๗๑.๕ และจะคั้มมากขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น ลักษณะการคั้มเครื่องคั้มแอลกอฮอล์เป็นการคั้มเพื่อการสังสรรค์ทางสังคม เช่น มีการคั้มเป็นกลุ่ม คั้มตามคำชักชวนของเพื่อน และนิยมคั้มมากในโอกาสต่างๆ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนสามารถทำนายการคั้มเครื่องคั้มแอลกอฮอล์ได้ ร้อยละ ๓๔ และความพึงพอใจราคาเครื่องคั้มแอลกอฮอล์สามารถทำนายการคั้มเครื่องคั้มแอลกอฮอล์ไปในทางที่ผิดได้ ร้อยละ ๒๐.๓ นอกจากนี้พบว่า ทักษะคิดและการรับรู้การโฆษณาเครื่องคั้มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ต่อพฤติกรรมการคั้มเครื่องคั้มแอลกอฮอล์^{๔๕}

รจนา เพ็ชรดี ได้ทำการวิจัย “เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการนิยมนึ่งยวกลางคืน ณสถานบันเทิงอาร์ซีเอ” พบว่า ปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ ผู้มาเที่ยวอาร์ซีเอ มีความภูมิใจในตนเองและรู้สึกมีคุณค่าทัดเทียมผู้อื่น ปัจจัยด้านความต้องการ พบว่า ต้องการความสนุกสนานในการมาเที่ยวต้องการพบประสังสรรค์กับเพื่อนฝูงและต้องการผ่อนคลายความเครียด^{๖๐}

สังคม ประเสริฐสังข์ ได้ทำการวิจัย “เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเรื่องกรรมกับระดับโทษทัณฑ์ของผู้ต้องขัง : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเชียงใหม่” พบว่า

๑. ผู้ต้องขังมีความเชื่อมากกว่า กรรมดี-กรรมชั่วมีจริง จำนวน ๑๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๖ รองลงมาเชื่อแต่มีข้อสงสัย จำนวน ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒

๒. ผู้ต้องขังมีความเชื่อมากกว่า การกระทำจะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่วอยู่กับความตั้งใจ ถ้าไม่ตั้งใจก็ไม่เป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว จำนวน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓ รองลงมาเชื่อแต่มีข้อสงสัย จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗

๓. ผู้ต้องขังมีความเชื่อมากกว่า การคั้มสุราหรือเสพของมีนเมาแต่ก่อให้เกิดโทษ ไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด จำนวน ๒๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔ รองลงมาเชื่อแต่มีข้อสงสัย จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖^{๖๑}

^{๔๕}กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล, “ปัจจัยที่มีผลต่อการคั้มเครื่องคั้มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชายในเขตกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณจัต, อ่างแล้ว, ๒๒๖ หน้า.

^{๖๐}รจนา เพ็ชรดี, “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมนึ่งยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์ซีเอ”, วิทยานิพนธ์พัฒนารวมมหาบัณจัต, (บัณจัตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), ๒๕๔๕, ๑๓๕ หน้า.

^{๖๑}สังคม ประเสริฐสังข์, “ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเรื่องกรรมกับระดับโทษทัณฑ์ของผู้ต้องขัง : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเชียงใหม่”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณจัต, (บัณจัตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย), ๒๕๔๕, ๑๐๐ หน้า.

พระมหาวชิต นาชัยสินธุ์ ได้ทำการวิจัย “เรื่องความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในจังหวัดกาฬสินธุ์” พบว่า

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยส่วนรวม และจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และเขตที่อยู่อาศัย มีความรู้ความเข้าใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นนักเรียนหญิง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

๒. นักเรียนเพศหญิง มีความรู้ความเข้าใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามากกว่านักเรียนเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แต่นักเรียนเพศชายและหญิงมีการปฏิบัติตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไม่แตกต่างกัน

๓. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ๒.๐๐ ถึง ๒.๕๕ และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า ๒.๐๐^{๖๒}

พระมหาวิระชัย ชยวิโร(มิตะสิทธิ์) ได้ทำการวิจัย “เรื่องการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาจริยศาสตร์ : กรณีการเปิดบ่อนการพนันถูกกฎหมายในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า รัฐไม่ควรส่งเสริมการใช้อายมุขมาแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากคนส่วนใหญ่ในชาติ ซึ่งพื้นฐานจิตสำนึกยังขาดจริยธรรม ในทางตรงข้าม รัฐควรมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนา เพื่อยกระดับจิตสำนึกทางจริยธรรม เน้นการปลูกฝังระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์ รวมถึงรณรงค์ให้เห็นโทษของอบายมุขและการเสพติดการพนัน เพราะพื้นฐานประชากรที่มีคุณภาพทางจริยธรรมและจิตสำนึกที่ถูกต้องจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ต้นตอ และเกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในที่สุดได้เอง^{๖๓}

^{๖๒}พระมหาวชิต นาชัยสินธุ์, “ความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในจังหวัดกาฬสินธุ์”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, ๑๓๑ หน้า.

^{๖๓}พระมหาวิระชัย ชยวิโร (มิตะสิทธิ์), “การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาจริยศาสตร์ : กรณีการเปิดบ่อนการพนันถูกกฎหมายในประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๔๖, ๑๖๐ หน้า.

ปัทมา เพ็ชรสิงห์ ได้ทำการวิจัย “เรื่องอบายมุขที่มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า

๑. ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การใช้เวลาว่าง และปัญหาสุขภาพของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ในขณะที่สถานศึกษาที่สังกัดและค่าใช้จ่ายต่อวันของนักเรียน ก็มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและใช้เวลาว่างของนักเรียน จะมีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนในอัตราที่สูงกว่าข้อมูลส่วนตัวด้านอื่นๆ

๒. การเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนใน ส่วนที่เกี่ยวกับ ประเภทของสถานเริงรมย์ที่นักเรียนไปเที่ยว จำนวนครั้งที่ไปเที่ยวต่อสัปดาห์ กิจกรรมที่ทำเมื่อไปเที่ยว บุคคลที่นักเรียนเลือกไปเที่ยวด้วยและการลงโทษที่นักเรียนเคยได้รับเมื่อไปเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยที่การลงโทษที่นักเรียนเคยได้รับเมื่อไปเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ ประเภทของสถานเริงรมย์ที่นักเรียนไปเที่ยวและกิจกรรมที่นักเรียนทำเมื่อไปเที่ยวสถานเริงรมย์ จะมีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนในอัตราที่สูงกว่าตัวแปร เกี่ยวกับการเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ตัวแปรอื่น

๓. การสูบบุหรี่และการดื่มสุราของนักเรียน ที่เกี่ยวกับประสบการณ์ในการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา ปริมาณการสูบบุหรี่และการดื่มสุราต่อวัน สาเหตุของการสูบบุหรี่และการดื่มสุราและการลงโทษที่นักเรียนเคยได้รับเมื่อสูบบุหรี่และดื่มสุรา ต่างก็มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยที่ตัวแปร เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ จะมีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนในอัตราที่สูงกว่าตัวแปรเกี่ยวกับการดื่มสุราของนักเรียน

๔. การเล่นเกมพนันของนักเรียน ที่เกี่ยวกับประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทของการพนัน จำนวนครั้งของประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันต่อวัน สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการพนัน บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพนัน สาเหตุที่นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันและการลงโทษที่นักเรียนเคยได้รับเกี่ยวกับการพนัน ต่างก็มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยที่ตัวแปรเกี่ยวกับประเภทของการพนัน บุคคลที่นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันด้วยและจำนวนครั้งของประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของ

นักเรียนต่อวัน จะมีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนในอัตราที่สูงกว่าตัวแปรเกี่ยวกับการพนันอย่างอื่น^{๖๔}

เกรียงศักดิ์ เลียงวัฒนา ได้ทำการวิจัย “เรื่องความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของเจ้าของรถที่มีต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตจังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า

๑. ระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าของรถที่มีต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ อยู่ในระดับปานกลาง

๒. ปัจจัยทางด้านอายุ อาชีพ ของเจ้าของรถที่ต่างกัน มีผลให้เจ้าของรถมีความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๓. ระดับทัศนคติของเจ้าของรถที่มีต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ อยู่ในระดับปานกลาง

๔. ปัจจัยทางด้านอายุ อาชีพ ของเจ้าของรถที่ต่างกัน มีผลให้เจ้าของรถมีทัศนคติที่มีต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕^{๖๕}

^{๖๔} ปันทดา เพ็ชรสิงห์, “อบายมุขที่มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), ๒๕๓๐, ๑๔๗ หน้า.

^{๖๕} เกรียงศักดิ์ เลียงวัฒนา, “ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของเจ้าของรถที่มีต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตจังหวัดนครปฐม”, วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏนครปฐม), ๒๕๔๖, ๑๑๕ หน้า.

อรินทร์ นิติเศรษฐ์ ได้ทำการวิจัย “เรื่องความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยของชาวชนบท : กรณีศึกษาประชาชนในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน” ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในพื้นที่ตำบลป่ากบองและตำบลป่าซาง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐๐ ตัวอย่าง แต่ที่ข้อมูลสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้มี ๒๓๐ ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ และค่าไคร์สแควร์ โดยตั้งนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง ๔๖-๕๕ ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา พบว่า ไม่ว่าเพศ อายุ การศึกษาจะแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแต่อย่างใด^{๖๖}

เสน่ห์ สุพุทธิ ได้ทำการวิจัย “เรื่องความรู้ และพฤติกรรมของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ : ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยมหิดล” ผลการวิจัยพบว่า

๑. เพศ และระดับการศึกษาของผู้ประกันตน มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการได้รับความคุ้มครอง ส่วนอายุ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ประกันตนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการได้รับความคุ้มครองฯ

๒. อายุและสถานภาพสมรสของผู้ประกันตนมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการรักษาพยาบาล ส่วนเพศ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ประกันตนไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการรักษาพยาบาล^{๖๗}

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าปัญหาเรื่องอบายมุข เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ขณะนี้ยังไม่มีการศึกษาเรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุขของ

^{๖๖}อรินทร์ นิติเศรษฐ์, “ความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยของชาวชนบท : กรณีศึกษาประชาชนในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๔๘, ๑๐๓ หน้า.

^{๖๗}เสน่ห์ สุพุทธิ, “ความรู้และพฤติกรรมของผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ : ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยมหิดล”, วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), ๒๕๔๑, ๑๗๗ หน้า.

พนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปูมาก่อน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเรื่องดังกล่าว มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์แก่พนักงานและสถานประกอบการ ให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องอบายมุขมากยิ่งขึ้น

๒.๕ กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด โดยมีตัวแปรอิสระและ ตัวแปรตามคือความเข้าใจเรื่องอบายมุข ของพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู ดังแผนภูมิที่ ๘ คือ

แผนภูมิที่ ๘ แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย “เรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณี พนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ”

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความเข้าใจเรื่อง
อบายมุขของพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ โดยการใช้
แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๓ การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัย

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ การกำหนดประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือพนักงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเทคนิค
อุตสาหกรรมบางปู ตำแหน่งผู้บริหาร ผู้จัดการ วิศวกร หัวหน้าส่วน หัวหน้างาน และผู้ปฏิบัติงาน
ทั้งเพศชายและเพศหญิงจำนวน ๑๐ บริษัท รายละเอียดดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แสดงรายชื่อสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ที่เป็นประชากรตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อสถานประกอบการ	จำนวนพนักงาน (คน)
๑	บริษัท บี.เอส. อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด	๔๓
๒	บริษัท สยาม พีวีเอส เคมิคอลส์ จำกัด	๑๑๗
๓	บริษัท เจียวเป่า เมททัล จำกัด	๑๕๕
๔	บริษัท เอส ไอ เค (ประเทศไทย) จำกัด	๒๕๐
๕	บริษัท ตะวันออก ซินเทค จำกัด	๓๐๐
๖	บริษัท ศรีไทย มียากาว จำกัด	๓๐๐
๗	บริษัท ไทย-โกเบเวลดิ่ง จำกัด	๓๕๐
๘	บริษัท ไอ.พี. แมนูแฟคเจอร์ จำกัด	๔๐๐
๙	บริษัท มูราคามิ แอมพาส (ประเทศไทย) จำกัด	๔๕๐
๑๐	บริษัท โอเซียนกลาส จำกัด(มหาชน)	๕๓๐
รวม		๒,๘๕๕

๓.๑.๒ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตร ของ Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง^๑

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ ๐.๐๕ จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนประชากรทั้งสิ้น ๓๕๑ คน จากการคำนวณ ดังนี้คือ

^๑Yamane,T., *Statistics : An Introduction Analysis*, อังโน ดร. จิตรภา กุลทลบุตร, การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๕๐), หน้า ๑๒๐.

$$n = \frac{2,855}{1 + 2,855(0.05)^2} = 351$$

๓.๑.๓ การสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน ๑๐ บริษัท รวมทั้งสิ้น ๒,๘๕๕ คน ส่วนการสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน ดังนี้คือ

๑. การสุ่มตัวอย่างโรงงานอุตสาหกรรม โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งทุกหน่วยประชากรในแต่ละโรงงานอุตสาหกรรม มีโอกาสที่จะถูกเลือกเป็นตัวอย่างเท่ากัน

๒. การสุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู ทั้ง ๑๐ บริษัท โดยใช้ Stratified Proportional to Size^๒ ในการกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง แต่ละบริษัท ดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ แสดงกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

ชื่อสถานประกอบการ	จำนวนพนักงาน (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	คิดเป็นร้อยละ (%)
บริษัท บี.เอส. อินเตอร์เนชันแนล จำกัด	๔๓	๕	๑.๔
บริษัท สยาม พีวีเอส เคมิคอลส์ จำกัด	๑๑๗	๑๘	๕.๑
บริษัท เขียวเป่า เมททัล จำกัด	๑๕๕	๑๘	๕.๑
บริษัท เอส ไอ เค (ประเทศไทย) จำกัด	๒๕๐	๓๐	๘.๕
บริษัท ตะวันออก ซินเทค จำกัด	๓๐๐	๓๖	๑๐.๓
บริษัท ศรีไทย มียากาว จำกัด	๓๐๐	๓๖	๑๐.๓
บริษัท ไทย-โกเบเวลดิ่ง จำกัด	๓๕๐	๔๒	๑๒.๐
บริษัท ไอ.พี. แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด	๔๐๐	๔๘	๑๓.๖
บริษัท มุราคามิ แอมพาส(ประเทศไทย)จำกัด	๔๕๐	๕๔	๑๕.๔
บริษัท โอเชียนกลาส จำกัด(มหาชน)	๕๓๐	๖๔	๑๘.๒
รวม	๒,๘๕๕	๓๕๑	๑๐๐.๐

^๒รศ.ดร. กัลยา วานิชย์บัญชา, สถิติสำหรับนักวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐), หน้า ๑๕.

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๑ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยข้อคำถาม ๖๔ ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สอบถามพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่กล่าวข้างต้นมีเนื้อหาหรือประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้ คือ ศึกษา ค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับความรู้ ความเข้าใจด้านอบายมุขของพนักงาน ในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู นอกจากนี้ ยังได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม โดยแบบสอบถาม แบ่งเป็น ๔ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงาน มีทั้งหมด ๕ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอบายมุขของพนักงานใน โรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู มีจำนวน ๒๕ ข้อ แบ่งเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ คัมสุราหรือเครื่องคัมแอลกอฮอล์ ๕ ข้อ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน ๕ ข้อ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเที่ยวดูการทะเล่น ๔ ข้อ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเล่นการพนัน ๕ ข้อ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคบคนชั่วเป็นมิตร ๕ ข้อ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ เกียจคร้านการทำงาน ๕ ข้อ โดยลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด ๓ ตัวเลือก ซึ่งแต่ละข้อมีตัวเลือก ที่ถูกต้องหนึ่งตัวเลือก ตอบถูกให้ ๑ คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ทราบให้ ๐ คะแนน

ตอนที่ ๓ เป็นแบบทดสอบวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของพนักงานใน โรงงาน เขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู มีจำนวน ๓๐ ข้อ แบ่งเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคัมสุราหรือ เครื่องคัมแอลกอฮอล์ ๕ ข้อ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืน ๕ ข้อ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการเที่ยวดูการทะเล่น ๕ ข้อ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน ๕ ข้อ พฤติกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการคบคนชั่วเป็นมิตร ๕ ข้อ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกียจคร้านการทำงาน ๕ ข้อ โดยให้เลือกลงตอบจาก ๓ ตัวเลือก คือ

พฤติกรรมเชิงบวก (Positive) มีจำนวน ๓ ข้อ ได้แก่ ข้อ ๒, ๗ และ ๒๕

ปฏิบัติทุกครั้ง	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	๓	คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	๒	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	๑	คะแนน

พฤติกรรมเชิงลบ (Negative) มีจำนวน ๒๗ ข้อ

ปฏิบัติทุกครั้ง	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	๑	คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	๒	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	๓	คะแนน

ตอนที่ ๔ เป็นข้อเสนอแนะในการตอบแบบสอบถามเรื่อง ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

๓.๓ การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๑ การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เมื่อผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม จากนั้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขความถูกต้อง แล้วนำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยเกณฑ์ในการเลือกผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้คือ วุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือปริญญาโท และมีความรู้ทางพระพุทธศาสนาเป็นอย่างดี ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวจึงได้แก่

๑. พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (สุเทพ ปสฺสีวิโก) ผู้ทรงคุณวุฒิและคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒. ดร.ธีรศรม์ แสงแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๓. ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัตมี อาจารย์พิเศษที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วมและนักวิจัยแห่งชาติ รหัส ๔๒-๑๑-๐๐๑๘ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๕. ดร. สุวิญญู รักสัตย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๖. อาจารย์สุจินต์ ธรรมชาติ อาจารย์พิเศษบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขความถูกต้อง จากผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวมาแล้วมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือนิยาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรม โดยใช้สูตร ดังนี้คือ

$$IOC = \frac{\Sigma R}{n}$$

เมื่อ ΣR = ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด^๓

ค่าความสอดคล้องแบบ IOC ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ อยู่ระหว่าง ๐.๕๐ - ๑.๐๐ จากคำถามจำนวน ๓๐ ข้อ ซึ่งค่าความสอดคล้องแบบ IOC ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ ๐.๕๐^๔ บ่งชี้ให้เห็นว่าคำถามแต่ละข้อมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำแบบทดสอบนี้ ไปหาความเชื่อมั่นในโอกาสต่อไป

ค่าความสอดคล้องแบบ IOC ของแบบทดสอบวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ อยู่ระหว่าง ๐.๖๖ - ๑.๐๐ จากคำถามจำนวน ๓๐ ข้อ ซึ่งค่าความสอดคล้องแบบ IOC ของแบบทดสอบวัดพฤติกรรม บ่งชี้ให้เห็นว่าคำถามแต่ละข้อมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำแบบทดสอบนี้ไปหาความเชื่อมั่นในโอกาสต่อไป

๓.๓.๒ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำ แบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) ในวันที่ ๑๗ - ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ กับ พนักงานพนักงานบริษัทสยาม พีวีเอส เคมิคอลส์ จำกัด จำนวน ๓๐ คน ซึ่งเป็น โรงงานหนึ่งในเขตเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู แต่ไม่ได้เป็นประชากรของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีการทางสถิติ

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ จำนวน ๓๐ ข้อ โดยใช้วิธีการตามแบบของ คูเดอร์- ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมมาก โดยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้วัดครั้งเดียวกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว โดยแบบทดสอบเป็นแบบตอบถูกให้ ๑ คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ทราบให้ ๐ คะแนน แล้วนำมาเข้าสู่สูตร KR. ๒๐ ดังนี้คือ

^๓Lawshe, C.H., A Quantitative Approach to Content Validity, อ้างใน ผศ.ดร. พิสนุ พงศ์ศรี, วิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพรอพเพอร์ตี้พริ้นท์, ๒๕๕๐), หน้า ๑๓๕.

^๔เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๐.

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

- เมื่อ r_{tt} = ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 k = จำนวนข้อสอบทั้งหมด
 p = สัดส่วนของผู้ตอบถูกจากผู้ตอบทั้งหมด
 q = สัดส่วนของผู้ตอบผิด หรือ คือ $1 - p$
 s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม^๔

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ เท่ากับ ๐.๗๖๕๔ จากคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ จำนวน ๒๕ ข้อ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ อยู่ระหว่าง ๐.๗๐-๑.๐๐^๖ บ่งชี้ให้เห็นว่าเป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสม มีคุณภาพและมีความเชื่อถือได้สูง สามารถนำไปใช้วัดความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขได้

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดพฤติกรรมในกรณีที่เป็นแบบทดสอบให้คะแนนเป็นแบบจัดอันดับ จำนวน ๓๐ ข้อ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ดังนี้คือ

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

- เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 n = จำนวนข้อคำถาม
 s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ

^๔ศ. เกียรติคุณ บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์, ๒๕๔๕), หน้า ๒๖๖.

^๖สุจินต์ ธรรมชาติ, การวิจัยภาคปฏิบัติ, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘), หน้า ๑๗๒.

S_r^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด^๑

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ เท่ากับ ๐.๘๐๗๓ จากคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ จำนวน ๓๐ ข้อ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบดังกล่าว มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ ๐.๗๐^๒ บ่งชี้ให้เห็นว่า เป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสม มีคุณภาพและมีความเชื่อถือได้สูง สามารถนำไปใช้วัดพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการอบายมุขได้

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย จากคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ไปแสดงต่อ บริษัท บี.เอส. อินเตอร์เนชันแนล จำกัด บริษัท สยาม พีวีเอส เคมิคอลส์ จำกัด บริษัท เลียวเป่า เมททัล จำกัด บริษัท เอส ไอ เค (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ตะวันออก ชินเทค จำกัด บริษัท ศรีไทย มียากาวา จำกัด บริษัท ไทย-โกเบเวลดิง จำกัด บริษัท ไอ.พี. แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด บริษัท มูราคามิ แอมพาส (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท โอเชียนกลาส จำกัด(มหาชน) เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๑๐ บริษัท ในวันที่ ๗ - ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ผ่านทางผู้บริหารหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลของแต่ละบริษัท จำนวน ๓๕๑ ชุด เนื่องจากบริษัท ไทย-โกเบเวลดิง จำกัด และบริษัท โอเชียนกลาส จำกัด(มหาชน) มีข้อจำกัดในการตอบแบบสอบถามได้เพียง ๒๐ ชุด และ ๕๐ ชุด ตามลำดับซึ่งไม่ตรงตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ ทั้ง ๒ บริษัท ที่คำนวณได้ใน ตารางที่ ๒ ดังนั้นแบบสอบถามที่เหลือของทั้ง ๒ บริษัท จำนวน ๓๖ ชุด จึงนำมาเพิ่มเป็นแบบสอบถามของบริษัท สยาม พีวีเอส เคมิคอลส์ จำกัด รวมเป็น ๕๔ ชุด และทั้งหมดใช้เวลาในการขอรับแบบสอบถามคืน ๓ สัปดาห์ สามารถรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนได้ ๓๒๖ ชุด ซึ่งในจำนวนนี้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ๓๒๐ ชุด คิดเป็น ๙๑.๑๓% ซึ่งไม่เป็นไปตามสูตรของ Taro Yamane ดังนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมและสรุปข้อเสนอแนะ ของผู้ตอบ

^๑Cronbach, C.H., *Essential of Psychology Testing*, อ้างใน รศ.ดร.สุวิมล ติรกานันท์, การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐), หน้า ๑๗๕.

^๒พ.ศ.ศุภกิจ วงศ์วิวัฒน์นุกิจ, *พจนานุกรมศัพท์การวิจัยและสถิติ*, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท ด้านสุทธาการพิมพ์, ๒๕๕๐), หน้า ๑๐.

แบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยจำแนกแบบสอบถามแบ่งตามบริษัท ดังตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนแบบสอบถามที่นำส่งแล้วรับกลับคืนจำแนกตามบริษัทที่ดำเนินการวิจัย

บริษัท	แบบสอบถาม ที่นำส่ง (ชุด)	แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน (ชุด)	แบบสอบถาม ที่สมบูรณ์ (ชุด)	คิดเป็น ร้อยละ (%)
บริษัท บี.เอส. อินเตอร์เนชันแนล จำกัด	๕	๕	๕	๑.๖
บริษัท สยาม พีวีเอส เคมีคอลส์ จำกัด	๕๔	๕๔	๕๔	๑๖.๕
บริษัท เลียวเป่า เมททัล จำกัด	๑๘	๑๘	๑๘	๕.๖
บริษัท เอส ไอ เค (ประเทศไทย) จำกัด	๓๐	๓๐	๓๐	๙.๔
บริษัท ตะวันออก ซินเทค จำกัด	๓๖	๓๖	๓๕	๑๐.๕
บริษัท ศรีไทย มียากาว จำกัด	๓๖	๓๔	๓๒	๑๐.๐
บริษัท ไทย-โกเบเวลคิง จำกัด	๒๐	๒๐	๑๘	๕.๖
บริษัท ไอ.พี. แมนูแฟกเจอร์ริง จำกัด	๔๘	๔๐	๔๐	๑๒.๕
บริษัท มูราคามิ แอมพาส (ประเทศไทย)	๕๔	๕๔	๕๒	๑๖.๒
บริษัท โอเชียนกลาส จำกัด (มหาชน)	๕๐	๓๖	๓๖	๑๑.๓
รวม	๓๕๑	๓๒๗	๓๒๐	๑๐๐.๐

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มประชากร มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติและประมวลผล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows) ตามลำดับดังนี้

๑. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงาน วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

๒. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจและแบบทดสอบวัดพฤติกรรมเกี่ยวกับอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย, $\bar{X}$ (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๓. การหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านอบายมุข กับตัวแปรอิสระซึ่งวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ ไคสแควร์ (Chi – Square Test)^๕

๔. การหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับอบายมุข วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi – Square Test)

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์คะแนนความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ในครั้งนี้ ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมให้ถือค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นกลุ่มในการแบ่ง ดังนี้

ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข แบ่งกลุ่มได้ดังนี้คือ

คะแนนเต็ม ๒๕ คะแนน	ความหมาย
๑๑ – ๒๒ คะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
๒๓ – ๒๔ คะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
๒๕ – ๒๕ คะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจมาก

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข แบ่งกลุ่มได้ดังนี้คือ

คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน	ความหมาย
๖๐ – ๗๐ คะแนน	พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับมาก
๗๑ – ๗๕ คะแนน	พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับปานกลาง
๘๐ – ๘๕ คะแนน	พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับน้อย

เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มคะแนนความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู แสดงได้ดังนี้คือ

$$\bar{X} \pm SD$$

คะแนน ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

$$\bar{X} = ๒๕.๑๗$$

$$SD = ๒.๕๓$$

$$\text{Minimum} = ๑๑$$

$$\text{Maximum} = ๒๕$$

^๕ศ.ดร. ศิริชัย กาญจนวาสิ, สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐), หน้า ๒๖๑.

คะแนน พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

$$\bar{X} = ๗๕.๖๐$$

$$SD = ๕.๔๐$$

$$\text{Minimum} = ๖๐$$

$$\text{Maximum} = ๘๕$$

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน ๓๒๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๑๗ มาวิเคราะห์ข้อมูลและวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ๔.๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
- ๔.๒ ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข
- ๔.๓ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข
- ๔.๔ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรที่ศึกษา
- ๔.๕ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข
- ๔.๖ ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา แสดงได้ดังตารางที่ ๖ ถึงตารางที่ ๑๐ ดังนี้
ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม เพศ

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. เพศ		
ชาย	๑๔๖	๔๕.๖
หญิง	๑๗๔	๕๔.๔
รวม	๓๒๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๖ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ เป็นเพศชาย ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๖

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม อายุ

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๒. อายุ		
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๔	๗.๕
๒๕ - ๓๕ ปี	๑๘๓	๕๗.๒
๓๕ ปี ขึ้นไป	๑๑๓	๓๕.๓
รวม	๓๒๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๗ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ ๒๕ - ๓๕ ปี จำนวน ๑๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒ รองลงมา มีอายุ ๓๕ ปี ขึ้นไป จำนวน ๑๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓ และมีอายุ ต่ำกว่า ๒๕ ปี จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๕

ตารางที่ ๘ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม สถานภาพสมรส

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. สถานภาพสมรส		
โสด	๑๒๖	๓๙.๔
สมรส	๑๖๓	๕๐.๕
อยู่ด้วยกันเฉยๆ	๑๕	๕.๕
หม้าย / หย่า / แยก	๑๒	๓.๘
รวม	๓๒๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๘ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำนวน ๑๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕ รองลงมา มีสถานภาพโสด จำนวน ๑๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๔ อยู่ด้วยกันเฉยๆและมีสถานภาพ หม้าย / หย่า / แยกจำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๗

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม วุฒิการศึกษา

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๔. วุฒิการศึกษา		
ประถมศึกษา	๑๑	๓.๔
มัธยมศึกษา	๓๔	๒๓.๑
ปวส. หรือ อนุปริญญา	๘๕	๒๖.๖
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๓๘	๔๓.๑
อื่นๆ	๑๒	๓.๘
รวม	๓๒๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๕ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑ รองลงมา มีวุฒิการศึกษาปวส. หรืออนุปริญญา จำนวน ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖ วุฒิการศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๑ และวุฒิการศึกษาประถมศึกษาและอื่นๆ จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๒

ตารางที่ ๑๐ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานจำแนกตาม ระดับการปฏิบัติงาน

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๕. ระดับการปฏิบัติงาน		
ระดับบังคับบัญชา	๕๒	๒๘.๓
ระดับปฏิบัติการ	๒๒๘	๗๑.๗
รวม	๓๒๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๐ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ จำนวน ๒๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๗ รองลงมา ปฏิบัติงานอยู่ในระดับบังคับบัญชา จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓

๔.๒ ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วยคำถาม จำนวน ๒๕ ข้อ แบ่งเป็นคำถามเรื่องความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๕ ข้อ การเที่ยวกลางคืน จำนวน ๕ ข้อ การเที่ยวดูการละเล่น

จำนวน ๔ ข้อ การเล่นเกมพนัน จำนวน ๕ ข้อ การคบคนชั่วเป็นมิตร จำนวน ๕ ข้อ และการเกียจคร้านการทำงาน จำนวน ๕ ข้อ ดังตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายชื่อของความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

ข้อคำถาม	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)
๑. คำว่า อบายมุข หมายถึง ทางแห่งความเสื่อมหรือความฉิบหาย	๒๕๐ (๕๐.๖)	๓๐ (๕.๔)
๒. การดื่มสุราหรือน้ำเมา จัดเป็นอบายมุขอย่างหนึ่ง	๓๐๒ (๕๔.๔)	๑๘ (๕.๖)
๓. การดื่มสุราเป็นประจำ จะทำให้มีกำลังทำงาน	๓๐๘ (๕๖.๓)	๑๒ (๓.๗)
๔. การดื่มสุราเป็นประจำ เป็นการบั่นทอนกำลังและสติปัญญา	๓๐๘ (๕๖.๓)	๑๒ (๓.๗)
๕. โรคพิษสุราเรื้อรัง มีสาเหตุจากการดื่มสุรา	๓๑๘ (๕๕.๔)	๒ (๐.๖)
๖. การเที่ยวในเวลากลางคืนตามสถานบันเทิง ทำให้เสียทรัพย์สิน	๓๑๐ (๕๖.๕)	๑๐ (๓.๑)
๗. ผู้ที่ไม่ชอบเที่ยวในสถานบันเทิงในยามค่ำคืน ไม่เป็นสุขภาพนุรุษ	๒๕๗ (๕๒.๘)	๒๓ (๗.๒)
๘. หัวหน้าครอบครัวที่ชอบเที่ยวกลางคืน ถือว่าเป็นผู้ที่ไม่ดูแลบุตรและภรรยา	๒๒๘ (๓๙.๓)	๓๒ (๒๘.๗)
๙. ผู้ที่ชอบเที่ยวกลางคืน ย่อมเป็นคนที่ไม่พูดโกหกต่อครอบครัว	๒๔๗ (๓๗.๒)	๓๓ (๒๒.๘)
๑๐. การเที่ยวกลางคืนทำให้สุขภาพเสื่อมโทรมและถือว่าไม่รักษาตัว	๒๗๗ (๘๖.๖)	๔๓ (๑๓.๔)
๑๑. การไปขับร้องเพลงตามร้านคาราโอเกะเป็นประจำทำให้เสียทรัพย์สิน	๒๕๕ (๕๒.๒)	๒๕ (๗.๘)

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ข้อความ	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)
๑๒. ผู้ที่ไม่ชอบดูการขับร้องเพลงและการแสดงดนตรีเป็นประจำ ถือว่าเป็นคนผิดปกติ	๒๗๕ (๘๗.๒)	๔๑ (๑๒.๘)
๑๓. การเที่ยวดูการละเล่นเป็นครั้งคราว ถือว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ	๒๕๕ (๕๓.๔)	๒๑ (๖.๖)
๑๔. ผู้ที่ชอบเที่ยวตามผับ คิส โก้เชค จนติดเป็นนิสัย มีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์ของบิดาและมารดา	๓๐๗ (๕๕.๕)	๑๓ (๔.๑)
๑๕. ผู้ขณะเล่นการพนันยอมก่อเวร ผู้ที่แพ้พนันยอมสิ้นเนื้อประดาตัว จึงคิดแก้แค้นเอาทรัพย์สิน	๒๐๕ (๖๔.๑)	๑๑๕ (๓๕.๕)
๑๖. ผู้แพ้การพนัน ย่อมสิ้นเนื้อประดาตัวและสูญเสียทรัพย์สินพร้อมทั้งมีหนี้สินมากมาย	๓๐๕ (๕๕.๓)	๑๕ (๔.๗)
๑๗. การซื้อหวยใต้ดิน ถือเป็นการพนันอย่างหนึ่ง	๓๑๑ (๕๗.๒)	๕ (๒.๘)
๑๘. นักเลงการพนัน ย่อมเป็นที่รัก ที่น่าคบของเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหลาย	๒๕๔ (๕๑.๕)	๒๖ (๘.๑)
๑๙. นักเลงการพนันส่วนใหญ่เป็นคนที่ไม่รับผิดชอบต่อกครอบครัว จึงไม่มีใครที่จะแต่งงานด้วย	๒๑๖ (๖๗.๕)	๑๐๔ (๓๒.๕)
๒๐. การคบเพื่อนดี เพื่อนจะคอยชักชวนไปในทางที่ดี	๓๐๕ (๕๖.๖)	๑๑ (๓.๔)
๒๑. การคบเพื่อน ไม่ดีหรือเพื่อนชั่ว ย่อมจะถูกชักนำไปให้กระทำความผิดได้ง่าย	๒๕๓ (๕๑.๖)	๒๗ (๘.๔)
๒๒. คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล เป็นคำโบราณที่กล่าวไว้ถูกต้อง	๓๑๓ (๕๗.๘)	๗ (๒.๒)
๒๓. มิตรหรือเพื่อนที่คิดเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว เสียให้น้อย คิดเอาให้มาก เรียกว่ามิตรหัวประจบ	๒๕ (๗.๘)	๒๕๕ (๕๒.๒)

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ข้อความ	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)
๒๔. ปัญหาอาชญากรรมและปัญหาวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการชักชวนของมิตรไม่ดี ให้กระทำความผิด	๒๘๑ (๘๗.๘)	๓๕ (๑๒.๒)
๒๕. ผู้ที่ไม่ขยันทำการทำงานตามเวลาและหน้าที่รับผิดชอบ ปลดปล่อยเวลาให้ล่องลอยไป ถือว่าเกียจคร้านการทำงาน	๓๐๐ (๕๓.๘)	๒๐ (๖.๒)
๒๖. ผู้ที่ชอบนอนในเวลากลางวันและไม่ขยันทำงานในเวลากลางคืน เป็นเหตุให้ทรัพย์สินเงินทอง ไม่ปรากฏขึ้น	๒๓๗ (๗๔.๑)	๘๓ (๒๕.๕)
๒๗. การอ้างว่ายังเช่าอยู่และหนานัก แล้วไม่ยอมทำงาน แสดงถึงผู้นั้นมีความขยันและอดทน	๓๐๓ (๕๔.๗)	๑๗ (๕.๓)
๒๘. ทรัพย์สินเงินทองย่อมปรากฏแก่ผู้ที่อ้างว่าอากาศร้อน แล้วอยู่เฉยๆ ไม่ยอมทำงาน	๒๕๔ (๕๑.๕)	๒๖ (๘.๑)
๒๙. คนขยันทำมาหากิน สามารถสร้างฐานะครอบครัวให้เป็นปึกแผ่นทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้	๓๐๒ (๕๔.๔)	๑๘ (๕.๖)

จากตารางที่ ๑๑ พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขมากที่สุด ในเรื่องดังต่อไปนี้คือ โรคพิษสุราเรื้อรัง มีสาเหตุจากการดื่มสุรา จำนวน ๓๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๔ รองลงมาคือ คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล เป็นคำโบราณที่กล่าวไว้ถูกต้อง จำนวน ๓๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘ และการซื้อหวยใต้ดิน ถือเป็นการพนันอย่างหนึ่ง จำนวน ๓๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒ นอกจากนี้พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขน้อยที่สุดในเรื่องดังต่อไปนี้คือ มิตรหรือเพื่อนที่คิดเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว เสียให้น้อย คิดเอาให้มาก เรียกว่ามิตรหัวประจบ จำนวน ๒๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒ รองลงมาคือ ผู้ชนะเล่นการพนันยอมก่อเวร ผู้ที่แพ้พนันยอมสิ้นเนื้อประดาตัว จึงคิดแก้แค้นเอาทรัพย์สิน จำนวน ๑๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕ นักเลงการพนันส่วนใหญ่เป็นคนที่ไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว จึงไม่มีใครคิดจะแต่งงานด้วย จำนวน ๑๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕ หัวหน้าครอบครัวที่ชอบเที่ยวกลางคืน ถือว่าเป็นผู้ที่ไม่ดูแลบุตรและภรรยา จำนวน ๕๒ คน คิดเป็น

ร้อยละ ๒๘.๘ และผู้ที่ชอบนอนในเวลากลางวันและไม่ขยันทำงานในเวลากลางคืน เป็นเหตุให้ทรัพย์สินเงินทองไม่ปรากฏขึ้น จำนวน ๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕

๔.๒.๑ จำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย (๑๑ - ๒๒ คะแนน)	๔๗	๑๔.๗
ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง (๒๓ - ๒๗ คะแนน)	๒๐๑	๖๒.๘
ระดับความรู้ความเข้าใจมาก (๒๘ - ๒๙ คะแนน)	๗๒	๒๒.๕
รวม	๓๒๐	๑๐๐.๐
Mean = ๒๕.๑๗ S.D. = ๒.๕๓ Minimum = ๑๑ Maximum = ๒๙		

จากตารางที่ ๑๒ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข เท่ากับ ๒๕.๑ คะแนน และเมื่อพิจารณาระดับความรู้ความเข้าใจตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ จำนวน ๒๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓ มีระดับความรู้ปานกลางถึงมากและพนักงานจำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ มีระดับความรู้ต่ำ

๔.๓ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของพนักงานกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน ๓๐ ข้อ แบ่งเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน ๕ ข้อ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืนจำนวน ๕ ข้อ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวดูการละเล่นจำนวน ๕ ข้อ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนันจำนวน ๕ ข้อ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคบคนชั่วเป็นมิตร จำนวน ๕ ข้อ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกียจคร้านการทำงาน จำนวน ๕ ข้อ ดังปรากฏในตารางที่ ๑๓ ถึงตารางที่ ๑๘ ตามลำดับ ดังนี้

๔.๓.๑ จำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตารางที่ ๑๓ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ระดับการปฏิบัติ		
	ปฏิบัติทุกครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
๑. ทานเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานพบปะ สังสรรค์	๔๔ (๑๓.๗)	๒๐๕ (๖๔.๑)	๗๑ (๒๒.๒)
*๒. ทานไม่ดื่มแอลกอฮอล์หรือสิ่งมีนเมา ใดๆ ในเวลาทำงาน	๒๕๓ (๕๑.๖)	๒๔ (๗.๕)	๓ (๐.๕)
๓. ทานเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานฉลอง คล้ายวันเกิดตนเอง	๓๔ (๑๐.๖)	๑๔๐ (๔๓.๘)	๑๔๖ (๔๕.๖)
๔. เวลาท่านเครียด เสร้า หรือวิตกกังวล ท่านจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๑๑ (๓.๔)	๑๐๖ (๓๓.๒)	๒๐๓ (๖๓.๔)
๕. ท่านเคยดื่มสุราขณะขับขียานพาหนะ	๓ (๐.๕)	๖๒ (๑๕.๔)	๒๕๕ (๗๕.๗)
* หมายถึงพฤติกรรมเชิงบวก			

จากตารางที่ ๑๓ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านพฤติกรรมเชิงบวก พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖ ไม่ดื่มแอลกอฮอล์หรือสิ่งมีนเมาใดๆ ในเวลาทำงาน ในด้านพฤติกรรมเชิงลบพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๗ ไม่เคยดื่มสุราขณะขับขียานพาหนะ รองลงมาคือ พนักงาน จำนวน ๒๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๑ ดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้งในงานพบปะสังสรรค์ ส่วนพนักงาน จำนวน ๒๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๔ เวลาเครียด เสร้า หรือวิตกกังวล จะไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพนักงาน จำนวน ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๖ ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานฉลองคล้ายวันเกิดตนเอง

๔.๓.๒ จำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืน

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืน	ระดับการปฏิบัติ		
	ปฏิบัติทุกครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
๖. ท่านเคยนัดเพื่อน ไปสถานบันเทิง กลางคืน เวลาเกิดความเครียด เรื่องงานและเรื่องส่วนตัว	๒ (๐.๖)	๑๑๒ (๓๕.๐)	๒๐๖ (๖๔.๔)
*๗. ท่านไม่เคยไปสถานบันเทิงกับเพื่อน ในเวลากลางคืน	๕๖ (๓๐.๐)	๒๒๐ (๖๘.๓)	๔ (๑.๓)
๘. ท่านนัดคุยธุรกิจกับลูกค้าในสถาน บันเทิง	๒ (๐.๖)	๒๕ (๗.๘)	๒๕๓ (๘๑.๖)
๙. มีสถานบันเทิงเปิดใหม่ท่านจะไปเที่ยว ตามโฆษณาเสมอ	๑ (๐.๓)	๕๔ (๑๖.๕)	๒๖๕ (๘๒.๘)
๑๐. ท่านเคยไปขับร้องเพลงในร้านอาหาร หรือร้านคาราโอเกะ	๑ (๐.๓)	๑๘๕ (๕๗.๘)	๑๓๔ (๔๑.๕)
* หมายถึงพฤติกรรมเชิงบวก			

จากตารางที่ ๑๔ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านพฤติกรรมเชิงบวก พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๓ เคยไปสถานบันเทิงกับเพื่อนในเวลากลางคืนเป็นบางครั้ง ในด้านพฤติกรรมเชิงลบพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๖ ไม่เคยนัดคุยธุรกิจกับลูกค้าในสถานบันเทิง รองลงมาคือ พนักงานจำนวน ๒๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘ ไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงเปิดใหม่ตามโฆษณาส่งพนักงาน จำนวน ๒๐๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๔ ไม่เคยนัดเพื่อนไปสถานบันเทิงกลางคืน เวลาเกิดความเครียดเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว และพนักงาน จำนวน ๑๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘ เคยไปขับร้องเพลงในร้านอาหารหรือร้านคาราโอเกะเป็นบางครั้ง

๔.๓.๓ จำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่
เกี่ยวข้องกับการเที่ยวดูการละเล่น

ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวดูการละเล่น

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การเที่ยวดูการละเล่น	ระดับการปฏิบัติ		
	ปฏิบัติทุกครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
๑๑. ท่านเคยชมภาพยนตร์ใน โรงภาพยนตร์	๑๐ (๓.๑)	๒๘๑ (๘๖.๘)	๒๙ (๙.๑)
๑๒. ท่านเคยไปดูคอนเสิร์ตเพื่อผ่อนคลาย ความเครียด	๓ (๐.๙)	๑๖๔ (๕๑.๓)	๑๕๓ (๔๗.๘)
๑๓. ท่านไปดูละครเวที ละครที่มีเรื่อง แสดงใหม่	๒ (๐.๖)	๓๓ (๑๐.๓)	๒๘๕ (๘๙.๑)
๑๔. ท่านเคยไปดูการแสดงการฟ้อนรำ ตามงานเทศกาลต่างๆ	๑ (๐.๓)	๑๙๒ (๖๐.๐)	๑๒๗ (๓๙.๗)
๑๕. ท่านเคยดูการประกวดร้องเพลง ทางสถานีโทรทัศน์	๓๐ (๙.๔)	๒๔๒ (๗๕.๖)	๔๘ (๑๕.๐)

จากตารางที่ ๑๕ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๑ ไม่เคยไปดูละครเวทีที่มีเรื่องแสดงใหม่ รองลงมาคือ พนักงานจำนวน ๒๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๘ เคยชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์เป็นบางครั้ง พนักงาน จำนวน ๒๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๖ เคยดูการประกวดร้องเพลงทางสถานีโทรทัศน์เป็นบางครั้ง ส่วนพนักงาน จำนวน ๑๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐ เคยไปดูการแสดงการฟ้อนรำ ตามงานเทศกาลต่างๆ และพนักงาน จำนวน ๑๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓ เคยไปดูคอนเสิร์ตเพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นบางครั้ง

๔.๓.๔ จำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน

ตารางที่ ๑๖ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน	ระดับการปฏิบัติ		
	ปฏิบัติทุกครั้ง	ปฏิบัติบาง	ไม่เคยปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
๑๖. ท่านเคยซื้อหวยได้คืนตามเวลากำหนดออกเลขแต่ละงวด	๓๓ (๑๐.๓)	๒๓๒ (๗๒.๕)	๕๕ (๑๗.๒)
๑๗. ท่านเคยซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลตามเวลากำหนดออกเลขรางวัล	๒๕ (๗.๘)	๒๕๒ (๗๘.๘)	๕๓ (๑๓.๔)
๑๘. ท่านเคยเล่นพนันไพ่	๘ (๒.๕)	๑๗๔ (๕๔.๔)	๑๓๘ (๔๓.๑)
๑๙. ท่านเคยเล่นพนันมวยในทีวี	๐ (๐.๐)	๑๕ (๔.๗)	๓๐๕ (๙๕.๓)
๒๐. ท่านเคยเล่นการพนันฟุตบอลโลกที่จัดขึ้นทุก 4 ปี	๕ (๑.๖)	๗๑ (๒๒.๒)	๒๔๔ (๗๖.๓)

จากตารางที่ ๑๖ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๓๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๓ ไม่เคยเล่นพนันมวยในทีวี รองลงมาคือ พนักงาน จำนวน ๒๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘ เคยซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลตามเวลากำหนดออกเลขรางวัลเป็นบางครั้ง พนักงานจำนวน ๒๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๓ ไม่เคยเล่นการพนันฟุตบอลโลกที่จัดขึ้นทุก 4 ปี ส่วนพนักงาน จำนวน ๒๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕ เคยซื้อหวยได้คืนตามเวลากำหนดออกเลขแต่ละงวดเป็นบางครั้ง และพนักงาน จำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ เคยเล่นพนันไพ่เป็นบางครั้ง

๔.๓.๕ จำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคบคนชั่วเป็นมิตร

ตารางที่ ๑๗ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคบคนชั่วเป็นมิตร

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคบคนชั่วเป็นมิตร	ระดับการปฏิบัติ		
	ปฏิบัติทุกครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
๒๑. ท่านเคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน	๓ (๐.๕)	๘๓ (๒๕.๕)	๒๓๔ (๗๓.๑)
๒๒. ท่านเคยไปเที่ยวหรือคบเพื่อนที่เป็นนักเลงเจ้าชู้	๓ (๐.๕)	๗๔ (๒๓.๒)	๒๔๓ (๗๕.๕)
๒๓. ท่านเคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบดื่มแอลกอฮอล์	๑๖ (๕.๐)	๑๗๔ (๕๔.๔)	๑๓๐ (๔๐.๖)
๒๔. ท่านเคยไปเที่ยวหรือคบกับเพื่อนที่ชอบพูดโกหก	๐ (๐.๐)	๕๖ (๓๐.๐)	๒๒๔ (๗๐.๐)
๒๕. ท่านเคยไปเที่ยวหรือคบกับเพื่อนที่เป็นคนชอบทำร้ายผู้อื่น	๐ (๐.๐)	๒๘ (๘.๗)	๒๕๒ (๗๖.๓)

จากตารางที่ ๑๗ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๓ ไม่เคยไปเที่ยวหรือคบกับเพื่อนที่เป็นคนชอบทำร้ายผู้อื่น รองลงมาคือพนักงานจำนวน ๒๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๕ ไม่เคยไปเที่ยวหรือคบกับเพื่อนที่เป็นนักเลงเจ้าชู้ พนักงานจำนวน ๒๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๑ ไม่เคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน ส่วนพนักงานจำนวน ๒๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐ ไม่เคยไปเที่ยวหรือคบกับเพื่อนที่ชอบพูดโกหก และพนักงานจำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ เคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้ง

๔.๓.๖ จำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการเก็ยจรัันการทํางาน

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง
กับการเก็ยจรัันการทํางาน

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การเก็ยจรัันการทํางาน	ระดับการปฏิบัติ		
	ปฏิบัติทุกครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
๒๖. ท่านเคยมาทํางานสาย	๔ (๑.๓)	๑๘๕ (๕๓.๘)	๑๓๑ (๔๐.๙)
๒๗. ท่านกลับก่อนเวลาเลิกงาน	๑ (๐.๓)	๖๗ (๒๐.๙)	๒๕๒ (๗๘.๘)
๒๘. ท่านอยู่ทํางานล่วงเวลา แม้ไม่ได้รับค่าตอบแทน	๘๘ (๓๐.๖)	๒๐๐ (๖๒.๕)	๒๒ (๖.๙)
*๒๙. ท่านได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับ บัญชาในการปฏิบัติงาน	๖ (๑.๙)	๒๕๕ (๗๙.๗)	๕๙ (๑๘.๔)
๓๐. ท่านเคยอ้างเหตุผล ไม่ทํางาน ทํางานตามที่ได้รับมอบหมาย	๐ (๐)	๙๙ (๓๐.๙)	๒๒๑ (๖๙.๑)
* หมายถึงพฤติกรรมเชิงบวก			

จากตารางที่ ๑๘ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านพฤติกรรมเชิงบวก พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน ๒๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๗ ได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานเป็น
บางครั้ง ในด้านพฤติกรรมเชิงลบ พบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๕๒ คน คิดเป็นร้อย
ละ ๗๘.๘ กลับก่อนเวลาเลิกงาน รองลงมาคือพนักงานจำนวน ๒๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๑
ไม่เคยอ้างเหตุผล ไม่ทํางานตามที่ได้รับมอบหมาย ส่วนพนักงานจำนวน ๒๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ
๖๒.๕ อยู่ทํางานล่วงเวลาแม้ไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นบางครั้ง และพนักงานจำนวน ๑๘๕ คน คิด
เป็นร้อยละ ๕๗.๘ เคยมาทํางานสายเป็นบางครั้ง

๔.๓.๗ จำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับพฤติกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข
ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับพฤติกรรมที่
เกี่ยวข้องกับอบายมุข

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับมาก (๖๐ – ๗๐ คะแนน)	๕๑	๑๕.๕
พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขระดับปานกลาง (๗๑ – ๗๕ คะแนน)	๒๑๔	๖๖.๕
พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับน้อย (๘๐ – ๘๕ คะแนน)	๕๕	๑๗.๒
รวม	๓๒๐	๑๐๐.๐
Mean = ๗๕.๖๐ S.D. = ๕.๔๐ Minimum = ๖๐ Maximum = ๘๕		

จากตารางที่ ๑๕ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเท่ากับ ๗๕.๖๐ และเมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมแบ่งตามกลุ่มที่กำหนดไว้พบว่า พนักงานจำนวน ๒๑๔ คน คิดเป็น ร้อยละ ๖๖.๕ มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับปานกลาง รองลงมาคือพนักงานจำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับน้อย ส่วนพนักงานจำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕ มีพฤติกรรมในระดับมาก

๔.๔ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรที่ศึกษา

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงาน ดังปรากฏในตารางที่ ๒๐ ถึงตารางที่ ๒๔ ตามลำดับ ดังนี้

๔.๔.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรเพศ

ตารางที่ ๒๐ แสดงผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรเพศ

เพศ	ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข			รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ชาย	๒๕ (๑๗.๑)	๕๑ (๖๒.๓)	๓๐ (๒๐.๖)	๑๐๖ (๑๐๐.๐)
หญิง	๒๒ (๑๒.๖)	๑๑๐ (๖๓.๒)	๔๒ (๒๔.๒)	๑๗๔ (๑๐๐.๐)
รวม	๔๗ (๑๔.๗)	๒๐๑ (๖๒.๘)	๗๒ (๒๒.๕)	๓๒๐ (๑๐๐.๐)
Chi - Square = ๑.๕๔๕ df = ๒ Significance = ๐.๔๖๑*				

* $p < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๒๐ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่พนักงานกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๗๔ คน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๒ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับเพศปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขไม่ขึ้นอยู่กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เพศจะมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๔.๔.๒ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรอายุ

ตารางที่ ๒๑ แสดงผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรอายุ

อายุ	ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข			รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๓ (๑๒.๕)	๑๖ (๖๖.๗)	๕ (๒๐.๘)	๒๔ (๑๐๐.๐)
๒๕ - ๓๕ ปี	๓๕ (๑๕.๑)	๑๐๕ (๕๕.๖)	๓๕ (๒๑.๓)	๑๗๕ (๑๐๐.๐)
๓๖ ปี ขึ้นไป	๕ (๘.๐)	๗๖ (๖๗.๒)	๒๘ (๓๘.๕)	๑๐๙ (๑๐๐.๐)
รวม	๔๓ (๑๔.๗)	๒๐๑ (๖๒.๘)	๖๘ (๒๒.๕)	๓๑๒ (๑๐๐.๐)
Chi - Square = ๗.๑๓๕ df = ๔ Significance = ๐.๑๒๕*				

* $p < 0.05$

จากตารางที่ ๒๑ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่พนักงานกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี จำนวน ๑๗๕ คน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับอายุ ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า อายุจะมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๔.๔.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรสถานภาพสมรส

ตารางที่ ๒๒ แสดงผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข			รวมจำนวน (ร้อยละ)
	ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
โสด	๑๖ (๑๒.๓)	๘๖ (๖๘.๓)	๒๔ (๑๙.๐)	๑๒๖ (๑๐๐.๐)
สมรส	๒๖ (๑๖.๐)	๕๖ (๕๘.๙)	๔๑ (๒๕.๑)	๑๖๓ (๑๐๐.๐)
อยู่ด้วยกันเฉยๆ	๓ (๑๕.๘)	๑๒ (๖๓.๒)	๔ (๒๑.๑)	๑๙ (๑๐๐.๐)
หม้าย/หย่า/แยก	๒ (๑๖.๓)	๗ (๕๘.๓)	๓ (๒๕.๐)	๑๒ (๑๐๐.๐)
รวม	๔๗ (๑๔.๓)	๒๐๑ (๖๒.๘)	๗๒ (๒๒.๕)	๓๒๐ (๑๐๐.๐)
Chi - Square = ๒.๘๒๔ df = ๖ Significance = ๐.๘๓๑*				

* $p < 0.05$

จากตารางที่ ๒๒ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่พนักงานกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสจำนวน ๑๖๓ คน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๙ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับสถานภาพสมรส ปรากฏว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า สถานภาพสมรสจะมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๔.๔.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรวุฒิการศึกษา
 ตารางที่ ๒๓ แสดงผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปร
 วุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข			รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ประถมศึกษา	๒ (๑๘.๒)	๖ (๕๔.๕)	๓ (๒๗.๓)	๑๑ (๑๐๐.๐)
มัธยมศึกษา	๑๓ (๑๗.๖)	๕๒ (๗๐.๓)	๕ (๑๒.๑)	๖๕ (๑๐๐.๐)
ปวส. หรือ อนุปริญญา	๑๕ (๑๗.๖)	๕๐ (๕๘.๘)	๒๐ (๒๓.๕)	๘๕ (๑๐๐.๐)
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๖ (๑๑.๖)	๘๕ (๖๑.๖)	๓๑ (๒๖.๘)	๑๓๒ (๑๐๐.๐)
วุฒิการศึกษาอื่นๆ	๑ (๘.๓)	๘ (๖๖.๗)	๓ (๒๕.๐)	๑๒ (๑๐๐.๐)
รวม	๔๗ (๑๔.๗)	๒๐๑ (๖๒.๘)	๗๒ (๒๒.๕)	๓๒๐ (๑๐๐.๐)
Chi - Square = ๘.๑๓๖ df = ๘ Significance = ๐.๔๒๐*				

* $p < 0.05$

จากตารางที่ ๒๓ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่พนักงานกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน ๑๓๒ คน มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องอบายมุขอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับวุฒิการศึกษา ปรากฏว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับวุฒิการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า วุฒิการศึกษาจะมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๔.๔.๕ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรระดับการปฏิบัติงาน

ตารางที่ ๒๔ แสดงผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรระดับการปฏิบัติงาน

ระดับการปฏิบัติงาน	ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข			รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับบังคับบัญชา	๘ (๘.๓)	๖๒ (๖๗.๔)	๒๒ (๒๓.๕)	๙๒ (๑๐๐.๐)
ระดับปฏิบัติการ	๓๕ (๑๗.๑)	๑๓๕ (๖๑.๐)	๕๐ (๒๑.๕)	๒๒๐ (๑๐๐.๐)
รวม	๔๓ (๑๔.๓)	๒๐๑ (๖๒.๘)	๗๒ (๒๒.๕)	๓๒๐ (๑๐๐.๐)

Chi - Square = ๓.๗๐๒ df = ๒ Significance = ๐.๑๕๗*

* $p < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๒๔ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่พนักงานกลุ่มตัวอย่างที่มีการทำงานในระดับปฏิบัติการจำนวน ๒๒๐ คน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๐ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับระดับการปฏิบัติงาน ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ระดับการปฏิบัติงานจะมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู

๔.๕ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

ตารางที่ ๒๕ แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ อบายมุข	ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข			รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
มาก (๖๐ – ๗๐ คะแนน)	๑๑ (๒๑.๖)	๒๕ (๕๖.๕)	๑๑ (๒๑.๖)	๕๑ (๑๐๐.๐)
ปานกลาง (๗๑ – ๘๐ คะแนน)	๒๘ (๑๓.๑)	๑๓๘ (๖๔.๕)	๔๘ (๒๒.๔)	๒๑๔ (๑๐๐.๐)
น้อย (๘๑ – ๘๕ คะแนน)	๘ (๑๔.๕)	๓๔ (๖๑.๘)	๑๓ (๒๓.๗)	๕๕ (๑๐๐.๐)
รวม	๔๗ (๑๔.๗)	๒๐๑ (๖๒.๘)	๗๒ (๒๒.๕)	๓๒๐ (๑๐๐.๐)

Chi – Square = ๒.๔๖๓   df = ๔   Significance = ๐.๖๕๑*

* $p < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๒๕ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่พนักงานกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๒๑๔ คน มีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข ปรากฏว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข จะมีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

๔.๖ ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการส่งแบบสอบถามให้พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๕๑ ชุด มีแบบสอบถามที่ได้รับคืนและสมบูรณ์ จำนวน ๑๒๐ ชุด ในจำนวนนี้มีพนักงานได้เขียนข้อเสนอแนะในการตอบแบบสอบถามเรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปข้อเสนอแนะ ได้ดังรายละเอียดในตารางที่ ๒๖ ดังนี้

ตารางที่ ๒๖ แสดงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข

ข้อที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
๑	อบายมุขเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นทางแห่งความเสื่อมถ้าผู้ปฏิบัติยังคงกระทำต่อไป จะทำให้เสียทรัพย์ ทำลายสุขภาพทั้งทางกาย วาจาและใจ ดังนั้น จึงเสนอให้สื่อต่างๆโฆษณาเชิญชวนให้ลด ละ เลิกหรือเพื่อบรรเทาให้น้อยลง อีกทั้งเน้นให้รัฐมีการจัดการศึกษาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอบายมุข ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้นจนถึงชั้นอุดมศึกษา เพื่อให้เยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ได้ตระหนักถึงโทษและพิษภัยของอบายมุข นอกจากนี้ ควรปลูกฝังเยาวชน ให้มีโอกาสเข้าวัดหรือมีกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อถอยห่างจากอบายมุข	๒๐	๖.๒๕
๒	ครอบครัวที่สมบูรณ์ อบอุ่น ดูแลซึ่งกันด้วยความรัก ย่อมเป็นเกราะป้องกันยาเสพติดและอบายมุขได้เป็นอย่างดี การเข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข จะทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อตนเอง ครอบครัวและบุคคลรอบข้าง ทำให้ชีวิตไม่มีความสุข		
๓	บุคคลหรือเยาวชนที่มีการเกี่ยวข้องกับอบายมุข ส่วนใหญ่มักมีตัวอย่างหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ไม่มีใครดูแล ขาดความอบอุ่น ขาดการอบรมทางด้านความคิด ไม่มีการตักเตือน เมื่อมีการกระทำความผิด หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ขาดมาตรการแก้ไขอย่างจริงจัง ในบางครั้งอาจมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ในการเปิดแหล่งที่เป็นอบายมุขอีกด้วย		

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
๔	เสนอให้ผู้บริหารระดับประเทศ หันมาเอาใจใส่เรื่องอบายมุขให้มากขึ้น เพราะทุกวันนี้อบายมุขมีมากใน เมืองไทย ไม่ว่าจะเป็นการดื่มสุรา การพนันต่างๆ ซึ่งล้วนแต่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมมากมาย ดังนั้น หนทางแก้ปัญหาก็จะยากขึ้น หากมีการละเลย เสนอให้นำจุดเด่นของประเทศที่มีปัญหาเรื่องอบายมุขน้อย มาใช้ในการบริหารประเทศ		
๕	อบายมุขเป็นสิ่งที่ไม่ดี และไม่เลวร้ายเสมอไป บางครั้งบุคคลที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข อาจจะมีบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการผ่อนคลายความเครียดในบางครั้ง แต่ในที่สุดแล้วทุกคนควรรู้จักหน้าที่ของตัวเองอยู่เสมอว่าทำอะไรอยู่ การเที่ยวกลางคืนบ้างเป็นบางครั้ง เป็นเหตุผลส่วนตัวในแต่ละบุคคล แต่ไม่ได้หมายความว่าบุคคลนั้นไม่ดี ไม่ดูแลครอบครัว การเที่ยวกลางคืน ถือเป็นอบายมุขอย่างหนึ่งก็จริง แต่ก็ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน		
๖	ทุกคนมีทั้งส่วนดีและไม่ดีอยู่ในตัว และพร้อมที่จะแสดงออกในสภาวะอารมณ์ ต่อสิ่งเร้าได้ในทุกขณะเวลาการที่เราตัดสินว่าบุคคลนั้นเป็นคนไม่ดีในสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ย่าน่าความคิดส่วนใหญ่มาตัดสิน เนื่องจากไม่มีอะไรที่จะดี ๑๐๐% เทียบเท่ากับคำสอนของพระพุทธองค์ ควรคิดแต่ในแง่ดีของบุคคลนั้นมาเป็นเครื่องตัดสิน และบุคคลที่น่ายกย่อง นับถือ ควรค่าแก่การเคารพ ควรพิจารณาที่คุณงามความดีและการกระทำ ไม่ใช่พิจารณาที่ฐานะทางสังคม		
๗	ไม่เสนอแนะ	๓๐๐	๕๓.๗๕
	รวม	๓๒๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๒๖ พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้เขียนข้อเสนอแนะในการตอบแบบสอบถามเรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕ และไม่เสนอแนะจำนวน ๓๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๕ ตามลำดับ

บทที่ ๕

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานกับตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม โดยสอบถามจากพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ๑๐ บริษัท จำนวน ๓๕๑ ชุด เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤศจิกายนและต้นเดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งในจำนวนนี้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ๓๒๐ ชุด นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะในการตอบแบบสอบถามของพนักงานเรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๕.๑ บทสรุป

๕.๑.๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงจำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ มีอายุ ๒๕ - ๓๕ ปี จำนวน ๑๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒ มีสถานภาพสมรสจำนวน ๑๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕ วุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปจำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑ ทำงานในระดับปฏิบัติการจำนวน ๒๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๓

๕.๑.๒ ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขมากที่สุด ในเรื่องดังต่อไปนี้คือ โรคพิษสุราเรื้อรัง มีสาเหตุจากการดื่มสุรา จำนวน ๓๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๔ รองลงมาคือ คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล เป็นคำโบราณที่กล่าวไว้ถูกต้อง จำนวน ๓๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๘ และการซื้อหอบได้คืนถือเป็นการพนันอย่างหนึ่ง จำนวน ๓๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๒ นอกจากนี้พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขน้อยที่สุดในเรื่องดังต่อไปนี้คือ มิตรหรือเพื่อนที่คิดเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว เสียให้น้อย คิดเอาให้มาก เรียกว่ามิตรหัวประจบ จำนวน ๒๕๕ คน คิดเป็น

ร้อยละ ๕๒.๒ รองลงมาคือ ผู้ชนะเล่นการพนันข้อมก้อเวร ผู้ที่แพ้พนันข้อมลิ้นเนื้อประคั่วตัว จึงคิด
 แก่เค้นเอาทรัพย์สิน จำนวน ๑๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕ นักเลงการพนันส่วนใหญ่เป็นคนที่ไม่
 รับผิดชอบต่อครอบครัว จึงไม่มีใครคิดจะแต่งงานด้วย จำนวน ๑๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕
 หัวหน้าครอบครัวที่ชอบเที่ยวกลางคืน ถือว่าเป็นผู้ที่ไม่ดูแลบุตรและภรรยา จำนวน ๘๒ คน คิดเป็น
 ร้อยละ ๒๘.๘ และผู้ที่ชอบนอนในเวลากลางวันและไม่ขยันทำงานในเวลากลางคืน เป็นเหตุให้
 ทรัพย์สินเงินทองไม่ปรากฏขึ้น จำนวน ๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘

๕.๑.๓ ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเรื่อง
 อบายมุข เท่ากับ ๒๕.๑ คะแนน และเมื่อพิจารณาระดับความรู้ ความเข้าใจ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
 พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ จำนวน ๒๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓ มีระดับความรู้ปานกลางถึงมาก
 และพนักงานจำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ มีระดับรู้น้อย

๕.๑.๔ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่า ในด้านพฤติกรรมเชิงบวก พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน
 ๒๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๖ ไม่ดื่มแอลกอฮอล์หรือสิ่งมีนเมาใดๆในเวลาดำเนินงาน ในด้าน
 พฤติกรรมเชิงลบพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ
 ๗๘.๗ ไม่เคยดื่มสุราขณะขับขี่ยานพาหนะ รองลงมาคือ พนักงานจำนวน ๒๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ
 ๖๔.๑ ดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้งในงานพบปะสังสรรค์ ทั้งนี้เนื่องจาก พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
 ส่วนใหญ่ มีการพบปะสังสรรค์กันหลังจากเลิกงาน ซึ่งถือว่าเป็นการผ่อนคลายความเครียด ภายหลังจาก
 การเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน ซึ่งลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นวัฒนธรรมองค์กรอย่างหนึ่ง
 ส่วนพนักงานจำนวน ๒๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๔ เวลาเครียด เสาร์ หรือวันพักผ่อน จะไม่ดื่ม
 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพนักงานจำนวน ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๖ ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ในงาน
 จลตอลคล้ายวันเกิดตนเอง

๕.๑.๕ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืน

ผลการวิจัยพบว่า ในด้านพฤติกรรมเชิงบวก พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
 จำนวน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๗ เคยไปสถานบันเทิงกับเพื่อนในเวลากลางคืนเป็นบางครั้ง
 ในด้านพฤติกรรมเชิงลบพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๘๓ คน คิดเป็น
 ร้อยละ ๘๑.๖ ไม่เคยนัดคุยธุรกิจกับลูกค้าในสถานบันเทิง รองลงมาคือ พนักงานจำนวน ๒๖๕ คน
 คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘ ไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงเปิดใหม่ตามโฆษณา ส่วนพนักงาน จำนวน ๒๐๖
 คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๔ ไม่เคยนัดเพื่อนไปสถานบันเทิงกลางคืน เวลาเกิดความเครียดเรื่องงาน

และเรื่องส่วนตัว และพนักงาน จำนวน ๑๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘ เคยไปจับร้องเพลงในร้านอาหารหรือร้านค้าไอศกรีมเป็นบางครั้ง

๕.๑.๖ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวดูการละเล่น

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๘ ไม่เคยไปดูละครเวทีกรณีที่มีเรื่องแสดงใหม่ รองลงมาคือ พนักงานจำนวน ๒๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๘ เคยชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์เป็นบางครั้ง พนักงานจำนวน ๒๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๖ เคยดูการประกวดร้องเพลงทางสถานีโทรทัศน์เป็นบางครั้ง ส่วนพนักงานจำนวน ๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐ เคยไปดูการแสดงการฟ้อนรำตามงานเทศกาลต่างๆ และพนักงานจำนวน ๑๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓ เคยไปดูคอนเสิร์ตเพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นบางครั้ง

๕.๑.๗ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๓๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓ ไม่เคยเล่นพนันมวยในทีวี รองลงมาคือ พนักงานจำนวน ๒๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘ เคยซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลตามเวลากำหนดออกเลขรางวัลเป็นบางครั้ง พนักงานจำนวน ๒๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๓ ไม่เคยเล่นการพนันฟุตบอลโลกที่จัดขึ้นทุก ๔ ปี ส่วนพนักงานจำนวน ๒๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕ เคยซื้อหวยใต้ดินตามเวลากำหนดออกเลขแต่ละงวดเป็นบางครั้ง และพนักงานจำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ เคยเล่นพนันไพ่เป็นบางครั้ง

๕.๑.๘ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคบคนชั่วเป็นมิตร

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๓ ไม่เคยไปเที่ยวหรือคบเพื่อนที่เป็นคนชอบทำร้ายผู้อื่น รองลงมาคือพนักงานจำนวน ๒๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๘ ไม่เคยไปเที่ยวหรือคบเพื่อนที่เป็นนักเลงเจ้าชู้ พนักงานจำนวน ๒๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑ ไม่เคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน ส่วนพนักงานจำนวน ๒๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐ ไม่เคยไปเที่ยวหรือคบกับเพื่อนที่ชอบพูดโกหก และพนักงานจำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ เคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้ง

๕.๑.๙ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกียจคร้านการทำงาน

ผลการวิจัยพบว่า ในด้านพฤติกรรมเชิงบวก พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๗ ได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานเป็นบางครั้ง ในด้านพฤติกรรมเชิงลบ พบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘ กลับก่อนเวลาเลิกงาน รองลงมาคือพนักงานจำนวน ๒๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๑ ไม่เคยอ้าง

เหตุผลไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ส่วนพนักงานจำนวน ๒๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕ อยู่ทำงานล่วงเวลาแม้ไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นบางครั้ง และพนักงานจำนวน ๑๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘ เคยมาทำงานสายเป็นบางครั้ง

๕.๑.๑๐ ระดับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเท่ากับ ๗๕.๖๐ และเมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมแบ่งตามกลุ่มที่กำหนดไว้พบว่า พนักงานจำนวน ๒๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕ มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับปานกลาง รองลงมาคือพนักงานจำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับน้อย ส่วนพนักงานจำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕ มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับมาก

๕.๑.๑๑ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรที่ศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

๑. ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
๒. ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
๓. ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
๔. ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับวุฒิการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
๕. ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕.๑.๑๒ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕.๒ อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ในขั้นต้น สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

๕.๒.๑ ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๒๕.๑๗ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๘ คะแนน โดยมีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง จำนวน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๘ รองลงมา มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ และมีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย จำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ และพบอีกว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน จะไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข มีการเรียนการสอนกันในระดับการศึกษาภาคบังคับและสูงกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับ ถือได้ว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขอยู่ในจิตใจของพนักงานทุกคน ดังกรณีที่พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขมากที่สุดในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ โรคพิษสุราเรื้อรัง มีสาเหตุจากการดื่มสุรา จำนวน ๓๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๔ และพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขน้อยที่สุดในเรื่องดังต่อไปนี้คือ มิตรหรือเพื่อนที่คิดเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว เสียให้น้อย คิดเอาให้มาก เรียกว่า มิตรหัวประจบ จำนวน ๒๘๕ คน คิดเป็น ร้อยละ ๘๒.๒ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ปันทดา เพ็ชรสิงห์ เรื่องอบายมุขที่มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบัน สภาพแวดล้อม วัฒนธรรมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลง พนักงานมีการรับรู้ข่าวสารมากขึ้นโดยผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสารเผยแพร่ของบริษัท ฯลฯ เป็นต้น ดังนั้น เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน จะไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงาน เขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๕.๒.๒ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖ ไม่ดื่มแอลกอฮอล์หรือสิ่งมีนเมาใดๆ ในเวลาทำงาน สาเหตุเนื่องจากพนักงานปฏิบัติตามกฎระเบียบและขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยของโรงงานเพื่อความปลอดภัยของตนเอง ในขณะที่กำลังปฏิบัติงาน นอกจากนี้การดื่มแอลกอฮอล์หรือสิ่งมีนเมาใดๆ ในเวลาทำงาน ยังได้รับการลงโทษจากบริษัทถึงขั้นพักการทำงานหรือให้ออกจากงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สังคมประเสริฐสังข์ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเรื่องกรรมกับระดับโทษทัณฑ์ของผู้ต้องขัง : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเชียงใหม่ ที่พบว่า การดื่มสุราหรือเสพยาของมีนเมา มีแต่ก่อ

ให้เกิดโทษ ไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใดเลย โทษของการดื่มสุราหรือของมึนเมา เห็นเป็นรูปธรรม และบางคนก็ต้องได้รับโทษทัณฑ์ และเสพของมึนเมา เช่นกัน

๕.๒.๓ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืน

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๗ เคยไปสถานบันเทิงกับเพื่อนในเวลากลางคืนเป็นบางครั้ง โดยการไปเที่ยวในสถานบันเทิงในเวลากลางคืน ส่วนมากไปเพื่อการสังสรรค์ มีการพบปะกันระหว่างเพื่อนๆ เพื่อความสนุกสนาน และผ่อนคลายความเครียด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รจนา เพ็ชรดี เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์ชีเอ ที่พบว่า ผู้มาเที่ยวอาร์ชีเอ มีความภูมิใจในตนเองและรู้สึกมีคุณค่าทัดเทียมผู้อื่น ปัจจัยด้านความต้องการ พบว่า ต้องการความสนุกสนานในการมาเที่ยว ต้องการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูงและต้องการผ่อนคลายความเครียด

๕.๒.๔ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวดูการละเล่น

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน ๒๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๘ ไม่เคยไปดูละครเวทีกรณีที่มีเรื่องแสดงใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พระมหาสุเทพ สุวณฺโณ เรื่องการงดเว้นอบายมุขของผู้เข้าอบรมกรรมฐานวัด โสมนัสวิหาร พ.ศ.๒๕๔๗ พบว่า ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยอยู่ร่วมกันและปรึกษากันเมื่อมีปัญหา และมีความสนใจในพระพุทธศาสนาด้วยการอ่านหนังสือธรรม รวมทั้งเคยเข้าอบรมธรรม ส่วนลักษณะการเข้าอบรมกรรมฐาน ก็เพื่ออยากเรียนรู้และปฏิบัติธรรม และเกือบทั้งหมดเข้าอบรมเป็นครั้งแรก ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นพบว่า หลังการอบรมกรรมฐาน ผู้เข้าอบรมกรรมฐาน มีการงดเว้นอบายมุขจำนวนสูงขึ้น เพียงจำนวน ๕ ข้อ คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวกลางคืน การเที่ยวดูการละเล่น การเล่นเกมพนัน และการคบเพื่อน

๕.๒.๕ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕ เคยซื้อหวยใต้ดินตามเวลากำหนดออกเลขแต่ละงวดเป็นบางครั้ง เนื่องจากคนไทยชอบเล่นการพนัน มาแต่โบราณจนแทบจะกล่าวได้ว่า การพนันเป็นวัฒนธรรมไทย นับตั้งแต่การพนันที่มีรูปแบบง่ายๆ ธรรมดาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต อาทิ การชนไก่ กัดปลา กระทั่งหวยใต้ดิน และการพนันมวย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นवलน้อย ศรีรัตน์ เรื่องการสำรวจประสบการณ์การเล่นพนันและทัศนคติต่อนโยบายการพนัน ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีมากถึงร้อยละ ๗๔ ที่เคยเล่นการพนัน มีเพียงร้อยละ ๒๖ เท่านั้น ที่ไม่เคยเล่นการพนัน การพนันที่นิยมเล่นกันมากที่สุดร้อยละ ๕๑ คือ หวยใต้ดิน รองลงมาเป็นสลากกินแบ่งรัฐบาล

๕.๒.๖ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคบคนชั่วเป็นมิตร

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐ เคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบดื่มแอลกอฮอล์ทุกครั้ง จากแบบทดสอบสอบถามความรู้ ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ในส่วนที่ ๒ ที่ถามว่า โรคพิษสุราเรื้อรัง มีสาเหตุจากการดื่มสุรา มีพนักงานตอบถูก ทั้งหมด ๓๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๔ แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นอย่างดี แต่ก็ยังมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคบมิตรที่ชอบดื่มแอลกอฮอล์อยู่ ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการดื่มเพื่อการสังสรรค์ทางสังคมนะหว่างเพื่อนร่วมงาน และนิยมดื่มมากในโอกาสต่างๆ โดยเฉพาะหลังเลิกงาน ซึ่งกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กรของหน่วยงานอย่างหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชายในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๖๖.๘ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการดื่มเพื่อการสังสรรค์ ทางสังคม เช่น มีการดื่มเป็นกลุ่ม ดื่มตามคำชักชวนของเพื่อน และนิยมดื่มมากในโอกาสต่างๆ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ พบว่า ทักษะคิดและการรับรู้การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๕.๒.๗ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการการเกียจคร้านการทำงาน

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน ๒๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๗ ได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานเป็นบางครั้ง แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีความรับผิดชอบและตั้งใจในการปฏิบัติงาน สามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงโดยไม่มีข้อผิดพลาด จึงได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชาเป็นผลตอบแทน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของ อับราฮัม เอช. มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) ที่พบว่า มนุษย์มีความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self - Esteem Needs) ซึ่งเป็นความต้องการที่จะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับการเคารพยกย่องจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคม ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีประโยชน์ มีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป บุคคลที่มีความต้องการในขั้นนี้จะพยายามแสวงหาตำแหน่ง ยศถาบรรดาศักดิ์ เกียรติยศ ชื่อเสียง ฐานะการเงิน และอำนาจให้กับตนเอง เพราะเรียนรู้ว่าสิ่งเหล่านี้จะสามารถตอบสนองความต้องการในขั้นนี้แก่ตนได้

สรุปผลการวิจัยประเด็นระดับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขพบว่า พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับปานกลางที่ระดับ ๗๑ - ๗๕ คะแนน จำนวน ๒๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๘ แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมปฏิบัติอย่างต่อเนื่องของพนักงานจนเคยชินและคิดเป็นนิสัยส่วนตัว และไม่เชื่อมั่นนำความรู้ ความเข้าใจทางพระพุทธศาสนา ที่กล่าวว่า อบายมุขเป็นทางแห่งความเสื่อม มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา

ของ ณรงค์ สีนสวัสดิ์ ที่พบว่า ลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์แต่ละคน ได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยม เจตคติ และบุคลิกภาพ สามารถที่จะกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ได้

๕.๒.๘ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขกับตัวแปรที่ศึกษา

จากสมมติฐานข้อที่ ๑ ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน จะไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานใน โรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ผู้วิจัยได้นำ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา และ ระดับการปฏิบัติงานมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

เพศ

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน ๑๘๔ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๑๔๖ คน โดยพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขเท่าเทียมกัน โดยได้รับความรู้ความเข้าใจจากสถานศึกษาที่เคย ได้รับการศึกษา นอกจากนี้ยังได้รับความรู้ความเข้าใจจากภายในโรงงาน ได้แก่ บอร์ดประกาศ ของโรงงาน การจัดการอบรม ฯลฯ และได้รับความรู้ความเข้าใจจากภายนอกโรงงาน ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ จึงอาจกล่าวได้ว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข อยู่ใน ชีวิตประจำวันของคนไทยทุกคน ดังนั้น เพศที่แตกต่างกันจึงไม่มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจเรื่อง อบายมุข ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวิชิต นาชัยสินธุ์ เรื่องความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในจังหวัด กภาพสินธุ์ ที่พบว่า นักเรียนเพศหญิง มีความรู้ความเข้าใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามากกว่า นักเรียนเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

อายุ

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับอายุ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ถึงมากกว่า ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขเท่าเทียมกัน โดยได้รับจากการศึกษา การจัดการอบรม ประจำปีที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขภายในโรงงาน นอกจากนี้ ยังได้รับความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงงาน ดังนั้นอายุที่แตกต่างกัน จึงไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่อง อบายมุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรินทร์ นิตติเศรษฐ์ เรื่องความเข้าใจระบอบประชาธิปไตย ของชาชนบท : กรณีศึกษาประชาชนในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ที่พบว่า อายุ และการศึกษา

ที่แตกต่างกัน จะไม่มีผลต่อการมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแต่อย่างใด

สถานภาพสมรส

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งนี้ เนื่องจากพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส จะมีความรู้ความเข้าใจไม่ต่างกับ พนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด อยู่ด้วยกันเฉยๆ หรือหม้าย/หย่า/แยก สาเหตุจากพนักงานได้รับการอบรมเรื่องเกี่ยวกับอบายมุขภายในโรงงานเท่าเทียมกัน ไม่มีการอบรมโดยแยกตามสถานภาพสมรส ดังนั้น สถานภาพสมรสที่ต่างกัน จึงไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสน่ห์ สุพุทธิ เรื่อง ความรู้และพฤติกรรมของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ : ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยมหิดล ที่พบว่า สถานภาพสมรสของผู้ประกันตนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

วุฒิการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับวุฒิการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑ ได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขซึ่งอยู่ในรูปของการอบรมและบอร์ดประกาศของโรงงาน เท่าเทียมกันกับพนักงานที่มีวุฒิการศึกษาระดับน้อยกว่าปริญญาตรี นอกจากนี้ประสบการณ์การเรียนรู้จากภายนอกโรงงานเป็นสิ่งที่พนักงานทุกคนได้รับ ดังนั้นวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันจึงไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรินทร์ นิตีเศรษฐ์ เรื่องความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยของชาวชนบท : กรณีศึกษาประชาชนในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ที่พบว่า อายุและการศึกษาที่แตกต่างกัน จะไม่มีผลต่อการมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแต่อย่างใด

ระดับการปฏิบัติงาน

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการจำนวน ๒๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๓ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขในแนวเดียวกันกับพนักงานระดับบังคับบัญชา ซึ่งผลมาจากการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขเท่าเทียมกันทุกระดับ ดังนั้น ระดับการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน จึงไม่มีผลต่อความรู้

ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงศักดิ์ เลียงวัฒนา เรื่องความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติของเจ้าของรถที่มีต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตจังหวัดนครปฐม ที่พบว่า เจ้าของรถที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ ต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งนี้เนื่องจาก การศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อการประกันภัย ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของเจ้าของรถ เป็นการศึกษา นอกระบบ โดยศึกษาตนเอง จึงทำให้เจ้าของรถที่มีอาชีพต่างกัน ได้รับความรู้ความเข้าใจต่างกัน

๕.๒.๕ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ อบายมุข

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข ไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ เกี่ยวข้องกับอบายมุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งนี้เนื่องจากความรู้มีส่วนสำคัญที่จะ ก่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องอบายมุข แต่ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะงดเว้นการปฏิบัติพฤติกรรมที่ เกี่ยวข้องกับอบายมุข เนื่องจากพนักงานมีความรู้ที่ถูกต้อง แต่ไม่สามารถงดเว้นการปฏิบัติได้ เนื่องจากพฤติกรรมส่วนบุคคล ขาดความยับยั้งชั่งใจ อีกทั้งเกิดวัฒนธรรมองค์กรในการพบปะ สังสรรค์หลังจากเลิกงาน ดังนั้นรัฐควรปลูกฝังด้านคุณธรรมและจริยธรรม และงดเว้นการดำเนิน กิจการที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขที่จัดตั้งโดยรัฐบาลเอง ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวิระชัย ขยวีโร (มิตะสิทธิ์) เรื่องการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ : กรณีการเปิดบ่อน การพนันถูกกฎหมายในประเทศไทย ที่พบว่า รัฐไม่ควรส่งเสริมการใช้อบายมุขมาแสวงหา ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากคนส่วนใหญ่ในชาติ ซึ่งพื้นฐานจิตสำนึกยังขาดจริยธรรม ในทาง ตรงข้าม รัฐควรมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนา เพื่อยกระดับจิตสำนึกทาง จริยธรรม เน้นการปลูกฝังระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์ รวมถึงรณรงค์ให้เห็นโทษของอบายมุข และการเสพติดการพนัน เพราะพื้นฐานประชากรที่มีคุณภาพทางจริยธรรมและจิตสำนึกที่ถูกต้อง จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ต้นตอ และเกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในที่สุดได้เอง

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องความเข้าใจเรื่องอบายมุข ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยโดย แบ่งเป็น ๒ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๕.๓.๑.๑ จากผลการวิจัยพบว่า พนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข อยู่ในระดับปานกลางถึงมากและมี

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงเสนอให้มีการจัดกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแบบยั่งยืน โดยเน้นที่การปฏิบัติ มีจุดประสงค์ในการลด ละ เลิก อบายมุข โดยจัดอบรมภายในบริษัทหรือนิมนต์พระสงฆ์ ที่มีความรู้และประสบการณ์จากวัดหรือสถาบันสงฆ์ มาเป็นพระธรรมวิทยากร อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเสริมจิตสำนึกในด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

๕.๓.๑.๒ หน่วยงานภาครัฐบาล ส่งเสริมให้มีกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อนำไปสู่การลด ละ เลิก อบายมุข ผ่านทางสื่อทุกประเภท โดยเฉพาะทาง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุและอินเทอร์เน็ต ซึ่งสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุและอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อซึ่งพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีโอกาส เข้าถึงมาก

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

๕.๓.๒.๑ ศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงาน เขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู แบบเจาะลึกเฉพาะโรงงาน โดยใช้แบบสอบถาม(Questionnaire) ใช้สอบถามพนักงานแบบสัมภาษณ์แนวลึก (Indepth Interview) ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารและแบบสังเกต (Observation) ใช้สังเกตเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขในโรงงาน

๕.๓.๒.๒ ศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข เพื่อเปรียบเทียบระหว่างโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู กับโรงงานนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๕.๓.๒.๓ นำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และดำเนินกิจกรรมด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขให้แก่พนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมอื่นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

๑) พระไตรปิฎก

มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย พระสูตรและอรรถกถาแปล ที่มณิกาย ปาฎิกวรรค เล่มที่ ๓ ภาคที่ ๒. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

_____ . พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับสยามรัฐ สุตตันตปิฎก ที่มณิกาย ปาฎิกวรรค เล่ม ๑๑. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

๒) หนังสือทั่วไป

กิติพัฒน์ นนทปัทมะคุลย์, ดร.,รศ. การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม : แนวคิดและวิธีวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

กัลยา วานิชย์บัญชา, ดร.,รศ. สถิติสำหรับนักวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

จิตรภา กุลทนต์, ดร. การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บริษัทสหธรรมิก จำกัด, ๒๕๕๐.

ฉวีวรรณ ศักยธรรม. การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. พิมพ์ครั้งที่ ๘. นนทบุรี : โครงการสวัสดิการวิชาการ สถาบันพระบรมราชชนก, ๒๕๔๕.

ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๘.

ดำรงศักดิ์ ชัยสนิท และสุณี เลิศแสวงกิจ. มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ออบฟิเซท, ๒๕๔๕.

เดิมศักดิ์ คทวนิช, ผศ. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, ๒๕๔๖.

นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์, ดร.,รศ. สังคมสงเคราะห์จิตเวช. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕.

บริษัท อัลฟา รีเสิร์ช จำกัด. ตัวเลขต้องรู้ของเมืองไทย ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑. นนทบุรี : อัลฟา รีเสิร์ช, ๒๕๕๐.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, ศ. เกียรติคุณ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์, ๒๕๔๕.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, ศ. เกียรติคุณ. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์, ๒๕๔๕.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, ดร.,รศ. อุตสาหกรรมกรรมพันธ์ ไทย อังกฤษ สหรัฐ ออสเตรเลีย
และมาเลเซีย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ตรีศวิน, ๒๕๔๓.
- _____ . หวย ช่อง บ่อน ยาน้ำ เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ตรีศวิน, ๒๕๔๓.
- พระภิกษุวิวิธคุณ (เผด็จ ทัดตชีโว). คัมภีร์ปฏิรูปมนุษย์ ๒. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์,
๒๕๔๗.
- พระมหาสุเทพ สุวรรณ. รายงานการวิจัยเรื่องการงดเว้นอบายมุขของผู้เข้าอบรมกรรมฐาน
วัดโสมนัสวิหาร พ.ศ. ๒๕๔๗. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย,
๒๕๔๗.
- พิสนุ ฟองศรี, ดร.,ผศ. วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พรอพเพอร์ตี้
พรีนซ์, ๒๕๕๐.
- มหามกุฏราชวิทยาลัย. มังคลัตถที่ปนี แปลเล่ม ๓. พิมพ์ครั้งที่ ๒๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัท
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด, ๒๕๔๖.
- ลักขณา สรวิวัฒน์, ดร.,รศ. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน . พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์, ๒๕๕๐.
- วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร, ดร.,ศ. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.
- ศิริชัย กาญจนวาที, ดร.,ศ. สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.
- ศุภกิจ วงศ์วิวัฒน์นุกิจ, ดร.,ผศ. พจนานุกรมศัพท์การวิจัยและสถิติ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสุทธา
การพิมพ์, ๒๕๕๐.
- สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมบางปู. ข้อมูลสถานภาพนิคมอุตสาหกรรมบางปู. สมุทรปราการ :
นิคมอุตสาหกรรมบางปู, ๒๕๕๑.
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลง เอกสารการสอนชุดวิชาสุศึกษา เล่มที่ ๑.
พิมพ์ครั้งที่ ๕. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๓๔.
- สมพร พรหมพิตร. คู่มือกฎหมายการพนัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, ๒๕๓๘.

สุวิมล ตีรกานันท์, ดร.,รศ. การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

สุดสงวน สุธีสร, ผศ. การพนันฟุตบอลและผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘.

สังสิต พิริยะรังสรรค์ และคณะ, ดร.,รศ. เศรษฐกิจการพนัน ทางเลือกเชิงนโยบาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล, ๒๕๔๖.

สิริอร วิชชาวุธ, รศ. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

สิทธิโชค วรานุสันติกุล, ดร.,รศ. จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, ๒๕๔๕.

สุจินต์ ธรรมชาติ. การวิจัยภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

อุทุมพร ทองอุไทย, ดร.,รศ. สารบบจำแนกจุดมุ่งหมายทางการศึกษา การจัดจำพวกวัตถุประสงค์ทางการศึกษา คู่มือเล่ม ๑ : พุทธิปริเขต, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑.

๓) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล. “ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชายในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๒.

เกรียงศักดิ์ เลียงวัฒนาพร. “ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของเจ้าของรถที่มีต่อการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตจังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏนครปฐม, ๒๕๔๖.

ชาญคณิต ก.สุริยะมณี. “การจัดตั้งสถานคาสโนในประเทศไทย : แนวโน้มและผลกระทบ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๒๕.

ปัทมา เพ็ชรสิงห์. “อบายมุขที่มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๐.

- พระมหาวิจิต นาชัยสินธุ์. “ความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่๖ ในจังหวัดกาฬสินธุ์”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖.
- พระมหาวิระชัย ชยวิโร (มิตะสิทธิ์). “การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ : กรณีการเปิดบ่อนการพนันถูกกฎหมายในประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖.
- รจนา เพ็ชรดี. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมนึ่งกึ่งกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์ซีเอ”. วิทยานิพนธ์พัฒนารวมชนมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕.
- เสน่ห์ สุพุทธิ. “ความรู้และพฤติกรรมของผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ : ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยมหิดล”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๑.
- สังคม ประเสริฐสังข์. “ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเรื่องกรรมกับระดับโทษทัณฑ์ของผู้ต้องขัง : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเชียงใหม่”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.
- อรินทร์ นิดิเศรษฐ์. “ความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยของชาวชนบท : กรณีศึกษาประชาชนในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

๔) บทความจากเว็บไซต์ (Web Site)

- คนไทยกับการบริโภคสุรา, <<http://www.stopdrink.com/?content=thaipeople>> (15 August 2007)
- วัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์, “สถิติร้ายเกี่ยวกับเหล้า”, ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐, <<http://www.stopdrink.com/?content=ViewNews&id=671&type=5>> (15 August 2007)

๒. ภาษาอังกฤษ

๑) General Books

- Bem, Darly J. and others, *Hilgard's Introduction to Psychology*. 13th ed., Orlando Fl : Harcourt Brace College Publishers, 2000.
- Lannone, A. Pablo. *Dictionary of World Philosophy*. New York : Talor & Francis Book, 2001.

Schwartz, David G. **Encyclopedia of Knowledge Management**. Hershey PA : Idea Group Inc, 2006.

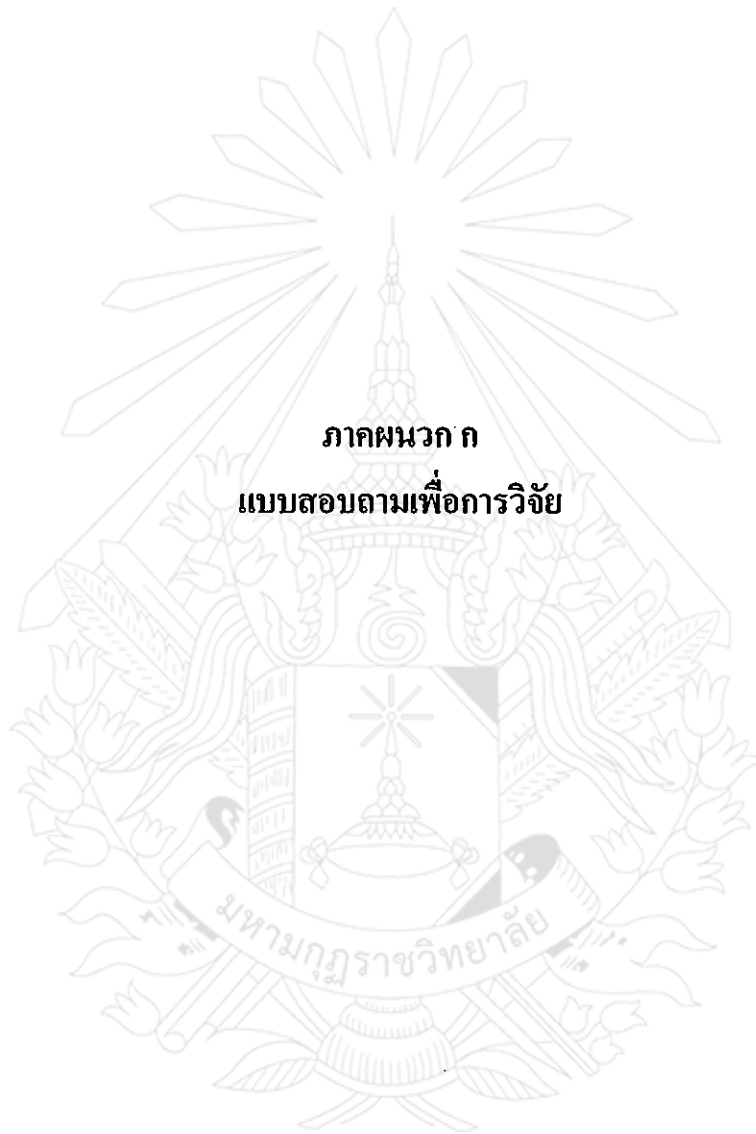
Wayne Weiten. **Psychology : Themes and Variations**. 7th ed., Belmont CA : Thomson Learning, Inc, 2007.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เนื่องด้วยผู้วิจัย เป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยหรือสารนิพนธ์เรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

แบบสอบถามมีทั้งหมด ๖๔ ข้อ ประกอบด้วยข้อมูล ๔ ตอนดังนี้ ตอนที่ ๑ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๕ ข้อ ตอนที่ ๒ แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจด้านอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู มีจำนวน ๒๘ ข้อ แบ่งเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ๕ ข้อ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน ๕ ข้อ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเที่ยวดูการละเล่น ๔ ข้อ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเล่นการพนัน ๕ ข้อ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคบคนชั่วเป็นมิตร ๕ ข้อ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกียจคร้านการทำงาน ๕ ข้อ ตอนที่ ๓ แบบทดสอบวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู มีจำนวน ๓๐ ข้อ ตอนที่ ๔ เป็นข้อเสนอแนะในการตอบแบบสอบถามเรื่อง ความเข้าใจเรื่องอบายมุข

กรุณาตอบคำถาม ทุกข้อและทุกหน้า ตามความรู้ความเข้าใจของท่าน และตามสภาพความเป็นจริงตามแนวทางที่ท่านปฏิบัติ เพราะข้อมูลที่ถูกต้อง จะส่งผลให้การวิจัยมีผลสรุปที่น่าเชื่อถือ คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ จะไม่ผูกพันและไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด เนื่องจากแบบสอบถามนี้ใช้ในการทำวิจัยหรือสารนิพนธ์เท่านั้น

ผู้วิจัยหวังในความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

โทร ๐๘-๑๘๘๕-๖๖๕๕

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ในช่อง ( )

๑. เพศ   ( ) ๑. ชาย
                   ( ) ๒. หญิง

๒. อายุ
       ( ) ๑. ต่ำกว่า ๒๕ ปี
       ( ) ๒. ๒๕ - ๓๕ ปี
       ( ) ๓. ๓๖ ปี ขึ้นไป

๓. สถานภาพสมรส
       ( ) ๑. โสด
       ( ) ๒. สมรส
       ( ) ๓. อยู่ด้วยกันเฉยๆ
       ( ) ๔. หม้าย / หย่า / แยก

๔. วุฒิการศึกษาสูงสุดของท่าน
       ( ) ๑. จบประถมศึกษา
       ( ) ๒. จบมัธยมศึกษา
       ( ) ๓. จบ ปวส. หรือ อนุปริญญา
       ( ) ๔. จบปริญญาตรีขึ้นไป
       ( ) ๕. อื่นๆ โปรดระบุ .....

๕. ปัจจุบันท่านปฏิบัติงานอยู่ในระดับ
       ( ) ๑. ระดับบังคับบัญชา
       ( ) ๒. ระดับปฏิบัติการ

**ตอนที่ ๒ แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงานในโรงงานเขตนิคม
อุตสาหกรรมบางปู**

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ในช่อง ( ) ที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. คำว่า อบายมุข หมายถึง ทางแห่งความเสื่อมหรือความฉิบหาย
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒. การดื่มสุราหรือน้ำเมา จัดเป็นอบายมุขอย่างหนึ่ง
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๓. การดื่มสุราเป็นประจำ จะทำให้มีกำลังทำงาน
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๔. การดื่มสุราเป็นประจำ เป็นการบั่นทอนกำลังและสติปัญญา
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๕. โรคพิษสุราเรื้อรัง มีสาเหตุจากการดื่มสุรา
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๖. การเที่ยวในเวลากลางคืนตามสถานบันเทิง ทำให้เสียทรัพย์สิน
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๗. ผู้ที่ไม่ชอบเที่ยวในสถานบันเทิงในยามค่ำคืนไม่เป็นสุภาพบุรุษ
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๘. หัวหน้าครอบครัวที่ชอบเที่ยวกลางคืน ถือว่าเป็นผู้ที่ไม่ดูแลบุตรและภรรยา
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๙. ผู้ที่ชอบเที่ยวกลางคืน ข่อมเป็นคนที่ไม่พูดโกหกต่อครอบครัว
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๐. การเที่ยวกลางคืนทำให้สุขภาพเสื่อมโทรมและถือว่าไม่รักษาตัว
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๑. การไปขับร้องเพลงตามร้านอาหาร โอเกะเป็นประจำทำให้เสียทรัพย์สิน
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๒. ผู้ที่ไม่ชอบดูการขับร้องเพลงและการแสดงดนตรีเป็นประจำ ถือว่าเป็นคนผิดปกติ
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๓. การเที่ยวดูการละเล่นเป็นครั้งคราว ถือว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๔. ผู้ที่ชอบเที่ยวตามผับ คิสโก้เชค จนคิดเป็นนิสัย มีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์ของบิดาและมารดา
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

๑๕. ผู้ชนะเล่นการพนันข่อมก่อนเวร ผู้ที่แพ้พนันข่อมสิ้นเนื้อประดาตัว จึงคิดแก้แค้นเอาทรัพย์คืน
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๖. ผู้แพ้การพนัน ข่อมสิ้นเนื้อประดาตัวและสูญเสียทรัพย์สิน พร้อมทั้งมีหนี้สินมากมาย
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๗. การซื้อหวยใต้ดิน ถือเป็นการพนันอย่างหนึ่ง
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๘. นักเลงการพนัน ข่อมเป็นที่รัก ที่น่าคบของเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหลาย
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๑๙. นักเลงการพนันส่วนใหญ่เป็นคนที่ไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว จึงไม่มีใครคิดจะแต่งงานด้วย
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๐. การคบเพื่อนดี เพื่อนจะคอยชักชวนไปในทางที่ดี
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๑. การคบเพื่อนไม่ดีหรือเพื่อนชั่ว ข่อมจะถูกชักนำให้กระทำความผิดได้ง่าย
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๒. คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล เป็นคำโบราณที่กล่าวไว้ถูกต้อง
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๓. มิตรหรือเพื่อนที่คิดเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว เสียให้น้อย คิดเอาให้มาก เรียกว่ามิตรหัวประจบ
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๔. ปัญหาอาชญากรรมและปัญหาวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการชักชวนของมิตรไม่ดี ให้กระทำความผิด
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๕. ผู้ที่ไม่ขยันทำการทำงานตามเวลาและหน้าที่รับผิดชอบ ปล่อยให้เวลาให้ล่วงเลยไปถึงว่าเกียจคร้านการทำงาน
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๖. ผู้ที่ชอบนอนในเวลากลางวันและไม่ขยันทำงานในเวลากลางคืน เป็นเหตุให้ทรัพย์สินเงินทองไม่ปรากฏขึ้น
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๗. การอ้างว่ายังเข้าอยู่และหนาวนัก แล้วไม่ยอมทำงาน แสดงถึงผู้นั้นมีความขยันและอดทน
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๘. ทรัพย์สินเงินทองข่อมปรากฏแก่ผู้ที่อ้างว่าอากาศร้อน แล้วอยู่เฉยๆ ไม่ยอมทำงาน
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ
๒๙. คนขยันทำมาหากิน สามารถสร้างฐานะครอบครัวให้เป็นปึกแผ่นทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้
 ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

ตอนที่ ๓ แบบทดสอบวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของพนักงานในโรงงานเซตนิกม
อุตสาหกรรมบางปู

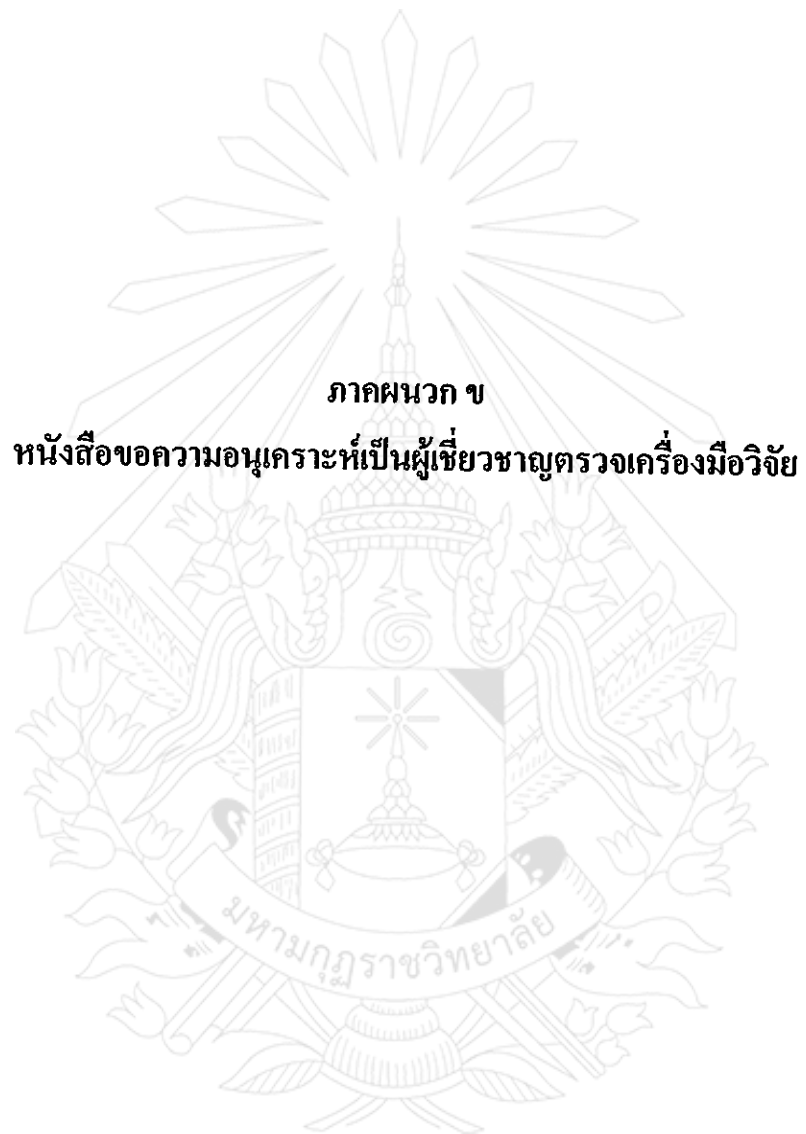
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านปฏิบัติจริง

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	การปฏิบัติของท่าน		
	ทุกครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
๑. ท่านดื่มแอลกอฮอล์ในงานพบปะสังสรรค์			
๒. ท่านไม่ดื่มแอลกอฮอล์หรือสิ่งมีเมาใดๆ ในเวลาทำงาน			
๓. ท่านดื่มแอลกอฮอล์ในงานฉลองคล้ายวันเกิดตนเอง			
๔. เวลาท่านเครียด เสร้า หรือวิตกกังวล ท่านจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
๕. ท่านเคยดื่มสุราขณะขับขี่ยานพาหนะ			
การเที่ยวกลางคืน			
๖. ท่านเคยนัดเพื่อนไปสถานบันเทิงกลางคืน เวลาเกิดความเครียดเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว			
๗. ท่านไม่เคยไปสถานบันเทิงกับเพื่อนในเวลากลางคืน			
๘. ท่านนัดคุยธุรกิจกับลูกค้าในสถานบันเทิง			
๙. มีสถานบันเทิงเปิดใหม่ท่านจะไปเที่ยวตามโฆษณาเสมอ			
๑๐. ท่านเคยไปขับร้องเพลงในร้านอาหารหรือร้านคาราโอเกะ			
การเที่ยวดูการละเล่น			
๑๑. ท่านเคยชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์			
๑๒. ท่านเคยไปดูคอนเสิร์ตเพื่อผ่อนคลายความเครียด			
๑๓. ท่านไปดูละครเวทีกรณีที่มีเรื่องแสดงใหม่			
๑๔. ท่านเคยไปดูการแสดงการพ็อนรำตามงานเทศกาลต่างๆ			
๑๕. ท่านเคยดูการประกวดร้องเพลงทางสถานีโทรทัศน์			

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	การปฏิบัติของท่าน		
	ทุกครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
การเล่นการพนัน			
๑๖. ท่านเคยซื้อหวยได้คืนตามเวลากำหนดออกเลขแต่ละงวด			
๑๗. ท่านเคยซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลตามเวลากำหนดออกเลขรางวัล			
๑๘. ท่านเคยเล่นพนันไพ่			
๑๙. ท่านเคยเล่นพนันมวยในทีวี			
๒๐. ท่านเคยเล่นการพนันฟุตบอลโลกที่จัดขึ้นทุก 4 ปี			
การคบคนชั่วเป็นมิตร			
๒๑. ท่านเคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน			
๒๒. ท่านเคยไปเที่ยวหรือคบเพื่อนที่เป็นนักเลงเจ้าชู้			
๒๓. ท่านเคยไปเที่ยวกับเพื่อนที่ชอบดื่มแอลกอฮอล์			
๒๔. ท่านเคยไปเที่ยวหรือคบกับเพื่อนที่ชอบพูดโกหก			
๒๕. ท่านเคยไปเที่ยวหรือคบเพื่อนที่เป็นคนชอบทำร้ายผู้อื่น			
การเกียจคร้านการทำงาน			
๒๖. ท่านเคยมาทำงานสาย			
๒๗. ท่านกลับก่อนเวลาเลิกงาน			
๒๘. ท่านอยู่ทำงานล่วงเวลาแม้ไม่ได้รับค่าตอบแทน			
๒๙. ท่านได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงาน			
๓๐. ท่านเคยอ้างเหตุผล ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย			

ตอนที่ ๔ ท่านมีข้อเสนอแนะในการออกแบบสอบถามเรื่อง ความเข้าใจเรื่องอบายมุขหรือไม่ อย่างไร

๑. ....
๒. ....
๓. ....

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๕๕

ที่ ศธ ๖๐๐๒(๑)/๓๐๘

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอลาออกเพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญวงเครื่องมือวิจัย

เรียน พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสาธารณชนในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรวัฒน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัชนี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ที่เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้ตามสำเนาแบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่ส่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเวียนมาเพื่อทราบ และหวัง ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ก่อ ๒๕๕

ที่ ศบ ๖๐๐๒(๑)/๓๐๘ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัย เพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรรัตน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัศมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้ ความชำนาญแบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่ส่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อ กับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๕

ที่ ทธ บ๐๐๒(๑)/๓๐๖

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.สุวิญ รักศักดิ์

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาผลกระทบที่พนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรภัทร์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.ภก.ดร.อเนก รัตนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้ตามสำเนาแบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่ส่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

ที่ ศบ ๖๐๐๒ (๑) / ๐๔๗๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๕๘ วัชรบรรณิเวศวิหาร ถนนพระสุเมรุ ถนน ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๒๙, ๒๘๒-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๓๐๔
๒๘๒-๘๓๐๕, ๒๘๒-๘๓๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๕๙

๒๑ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร อาจารย์สุจินต์ ชรรนชาติ

ถึงที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรรัตน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัตมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้ ตามสำเนาแบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่ส่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลาดำเนินการจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิจิตรจารย์)

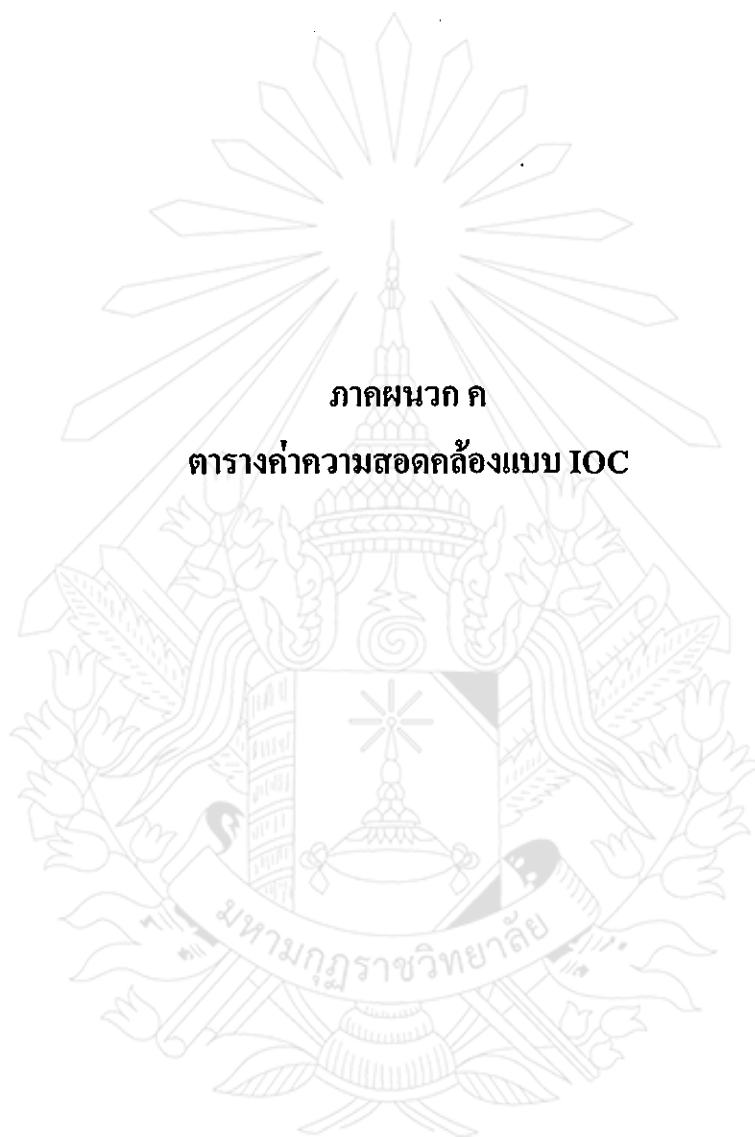
รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตำแหน่งงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก ศว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๑๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๕,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๔๗

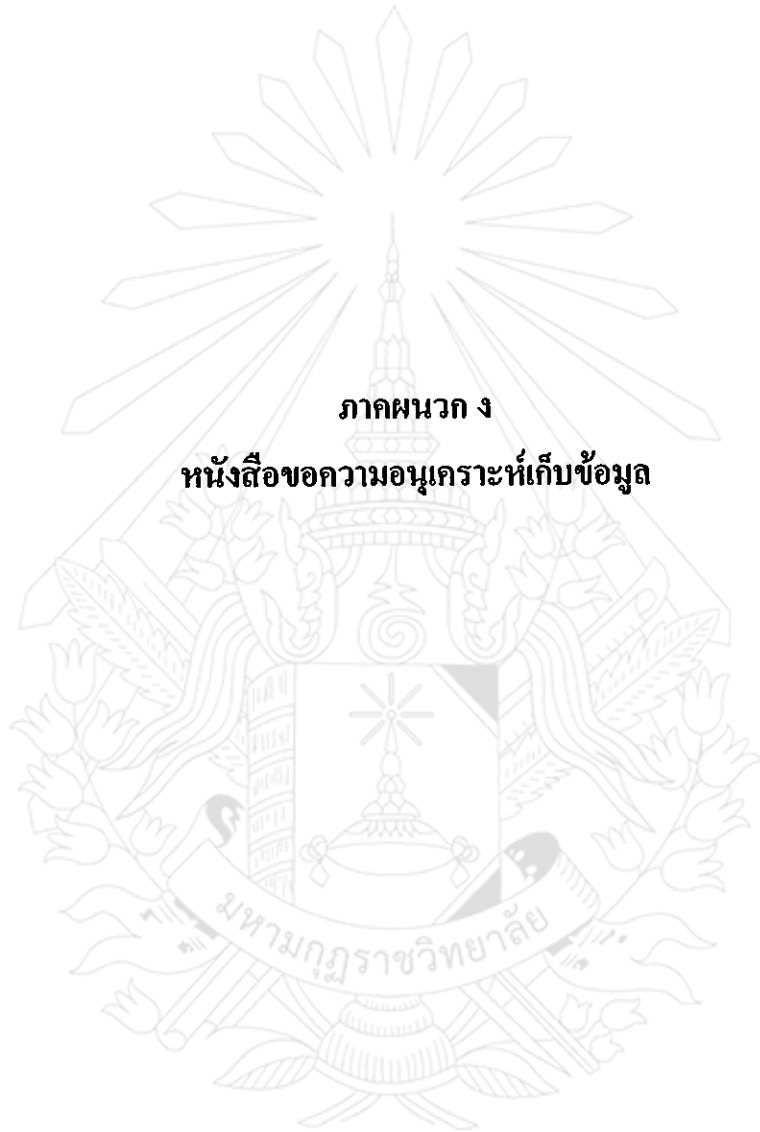
นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๘

ภาคผนวก ค
ตารางค่าความสอดคล้องแบบ IOC

ตารางการตรวจสอบแบบ IOC ด้านความรู้ความเข้าใจ					ตารางการตรวจสอบแบบ IOC ด้านพฤติกรรม			
คะแนน ข้อ	๑	๐	-๑	ค่า IOC	๑	๐	-๑	ค่า IOC
๑	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๓	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๔	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๕	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๖	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๗	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๘	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๙	๕	๑	-	๐.๘๓	๖	-	-	๑.๐๐
๑๐	๖	-	-	๑.๐๐	๕	-	๑	๐.๖๖
๑๑	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๑๒	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๑๓	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๑๔	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๑๕	๕	-	๑	๐.๖๖	๕	-	๑	๐.๖๖
๑๖	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๑๗	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๑๘	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๑๙	๕	-	๑	๐.๖๖	๖	-	-	๑.๐๐
๒๐	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒๑	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒๒	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒๓	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒๔	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒๕	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒๖	๖	-	-	๑.๐๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒๗	๕	-	๑	๐.๖๖	๖	-	-	๑.๐๐
๒๘	๕	๑	๑	๐.๕๐	๖	-	-	๑.๐๐
๒๙	๕	-	๑	๐.๖๖	๖	-	-	๑.๐๐
๓๐	๖	-	-	๑.๐๐	๕	-	๑	๐.๖๖

หมายเหตุ ๑ = เห็นด้วย
 ๐ = ไม่เห็นใจ
 -๑ = ไม่เห็นด้วย

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

ที่ศธ ๖๐๐๒ (๑) / ๖ ๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๕๔ วัดบวรนิเวศวิหาร ถนนพระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๖๓๓, ๒๘๒-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๓๐๕,
๒๘๒-๘๓๐๙, ๒๘๒-๘๓๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๕๕

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร รักษาการผู้จัดการ โรงงาน บริษัท บี.เอส. อินเตอร์เนชันแนล จำกัด

ถึงที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๕ ชุด

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรภัทร์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัตมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

ถรรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวันเวลาดังนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก ศ.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๑๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๕๕,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๕๖

นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

ที่ศร ๖๐๐๒ (๑) / ๖๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๕๘ วัดบวรนิเวศวิหาร ถนนพระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๕๒๗, ๒๘๒-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐๕,
๒๘๒-๘๑๐๘, ๒๘๒-๑๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๙๔

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงงาน บริษัท สยาม ทีวีเอช เคมิกอลส์ จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑๘ ชุด

ด้วย นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรวัฒน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัตมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวันเวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิจิตรจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก สว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๘,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๘-๐๕๔๗

นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๘-๖๖๘๘

ที่ ศฎ ๖๐๐๒ (๑) / ๖๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ วัชรบุรีมหาวิทยาลัย ถนนพระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐๐

โทร. (๐๒) ๒๘๘-๖๘๒๙, ๒๘๘-๘๓๐๒-๓, ๒๘๘-๘๔๐๕,

๒๘๘-๘๘๐๕, ๒๘๘-๑๙๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๘-๐๒๕๔

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร หัวหน้าแผนกบุคคล บริษัท เติชวเป่า เมทล จ จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑๘ ชุด

ด้วย นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.วีรวัฒน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัตมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวันเวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก ศว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๘,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๔๖

นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

ที่ ศธ ๖๐๐๒ (๑) / ๖๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๕๔ วัดบวรนิเวศวิหาร ถนนพระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๒๗, ๒๘๑-๘๓๐๒-๓, ๒๘๑-๘๓๐๔,
๒๘๑-๘๓๐๕, ๒๘๒-๑๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๕๔

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท เอส ไอ เทค จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์ชูศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข: ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรธรรม แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ค.ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัชมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล ถ้าหวั่นวันเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดทัมhitthamwong)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก ศว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๓๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๕๕,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๔๖

นายสิทธิเดช จันทร์ชูศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

ที่ กษ ๖๐๐๒ (๑) / ๖๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๕ วัดบวรนิเวศวิหาร ถ.พระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๕๑-๖๕๓๓๗, ๒๕๒-๘๓๐๒-๓, ๒๕๒-๘๑๐๕,
๒๕๒-๘๑๐๙, ๒๕๒-๕๗๕๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๕๑-๐๑๕๙

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ บริษัท ตะวันออก ชินแทค จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๖ ชุด

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรรัตน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัศมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวันเวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดสัมพิพัทธ์นวิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก ธว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๕๒-๘๑๐๕, ๐-๒ ๒๕๒-๘๓๐๒-๓ โทร ๒๕๕,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๕๗

นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

ที่ ศบ ๖๐๐๒(๑)/๖๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 ๒๕๘ วัดบวรนิเวศวิหาร ถนนพระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐๐
 โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๕๒๗, ๒๘๒-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐๕,
 ๒๘๒-๘๑๐๙, ๒๘๒-๘๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๕๔

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร ผู้จัดการฝ่ายบริหาร บริษัท ศรีไทย นียากาว่า จำกัด

ซึ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๖ ชุด

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์ฤชศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงาน เขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรศักดิ์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัตมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวันเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก อว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๕๘,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๔๖

นายสิทธิเดช จันทร์ฤชศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๘-๖๖๕๕

ที่ ศธ ๖๐๐๒ (๑) / ๖๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ รัตนวรมิเวศวิหาร ถนนพระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๓๗, ๒๘๑-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐๕,
๒๘๒-๘๑๐๙, ๒๘๒-๕๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๔๔

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท ไทย-โกเบ เวตคิง จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๕๒ ชุด

ด้วย นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรธรรม แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัตนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวันเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก ศว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๕,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๔๗

นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

ที่ ศร ๖๐๐๒ (๑) / ๖๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 ๒๕๘ วัชรบารมีเวศวิหาร ถนนพระสุเมรุ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐
 โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๕๐๗, ๒๘๒-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐๕,
 ๒๘๓-๘๑๐๘, ๒๘๓-๑๙๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๓๔

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร ผู้จัดการแผนกควบคุมคุณภาพ บริษัท โอ.พี.เอ็ม.ยู.แท่งเจอร์ริง จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๔๘ ชุด

ด้วย นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี คร.ธีรวัฒน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัชมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวันเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดกัมภีร์พัฒนวิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก สว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๗๗๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๕๕,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๔๗

นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

ที่ ศธ ๖๐๐๒ (๑) / ๖ ๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๕๘ วัดบวรนิเวศวิหาร ถนนพระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๕๐๗, ๒๘๑-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐๕,
๒๘๒-๘๑๐๘, ๒๘๒-๘๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๕๕

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร Executive Vice-President บริษัท มูราคามิ แอมพาส(ประเทศไทย) จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๕๔ ชุด

ด้วย นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงาน เขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรวัฒน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัตมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่อง อบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย คือ ศว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๘,

โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๔๗

นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๕-๖๖๕๕

ที่ ศธ ๖๐๐๒ (๑) / ๖๐๕๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ วัชรนิเวศวิหาร ถนนสุโขทัย กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๕๐๗, ๒๘๒-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐๕,
๒๘๒-๘๑๐๙, ๒๘๒-๘๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๙๔

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัย

เจริญพร ผู้จัดการแผนกทรัพยากรบุคคล บริษัท โอเชียนกลาส จำกัด (มหาชน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๖๔ ชุด

ด้วย นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความเข้าใจเรื่องอบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในโรงงานเทคนิคอุตสาหกรรมบางปู” โดยมี ดร.ธีรวัฒน์ แสงแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ศ.เกียรติคุณ ดร.อนันต์ รัชมี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การรวบรวมข้อมูลดังกล่าว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาความเข้าใจเรื่องอบายมุขของพนักงาน ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้ี้ได้แจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาข้อมูล สำหรับวันเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูปลัดดัมพ์พิพัฒน์วิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

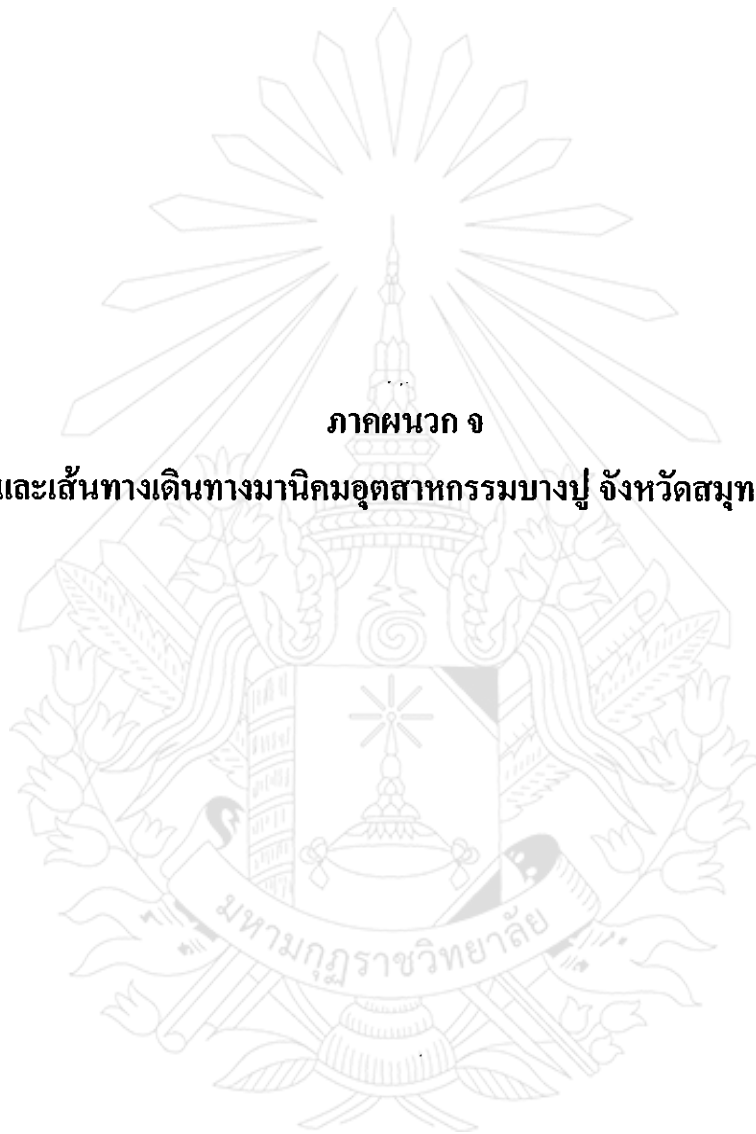
สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก ศว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๕, ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๕,

โทรสาร : ๐-๒ ๒๘๕-๐๕๔๖

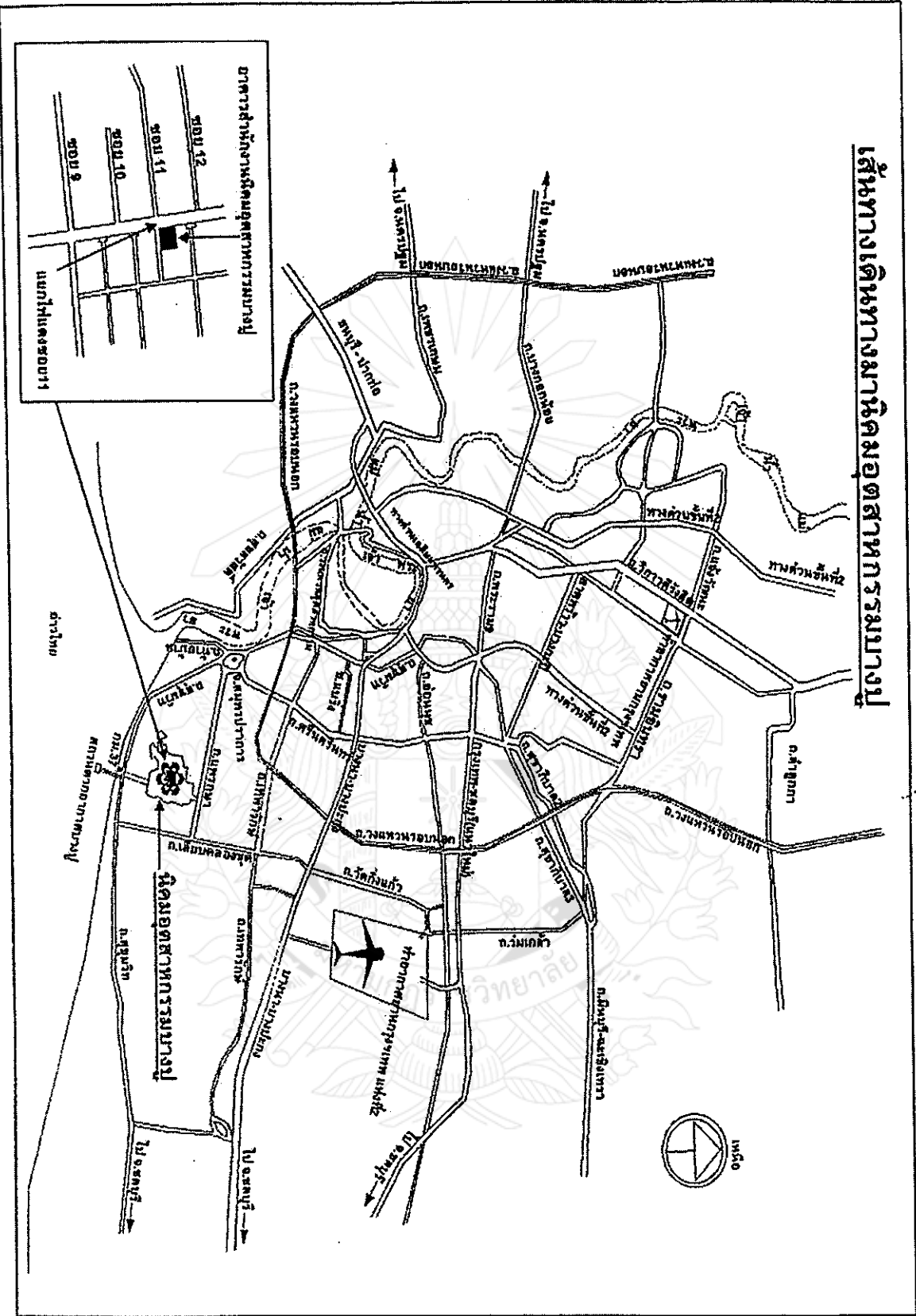
นายฉัตรเดช จันทร์สุขศรี โทร. ๐๘๑-๘๘๘-๖๖๕๕

ภาคผนวก จ
ที่ตั้งและเส้นทางเดินทางมานิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

เส้นทางเดินทางมานิคมอุตสาหกรรมบางปู

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายสิทธิเดช จันทร์สุขศรี
วัน เดือน ปีเกิด	วันศุกร์ ที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๘
สถานที่เกิด	๒๗/๑ หมู่ ๒ ตำบล กระดังงา อำเภอ บางคนที จังหวัด สมุทรสงคราม ๗๕๑๒๐ โทร : ๐-๓๔๗๖-๑๐๐๓
ที่อยู่ปัจจุบัน	๔๐๓ นิคมอุตสาหกรรมบางปู ตำบล แพรกษา อำเภอ เมือง จังหวัด สมุทรปราการ ๑๐๒๘๐ โทร : ๐-๒๓๒๓-๕๕๘๐
การศึกษา	
พ.ศ. ๒๕๒๖	โรงเรียนถาวรานุกูล จังหวัด สมุทรสงคราม
พ.ศ. ๒๕๒๙	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาขาวิชาเคมี) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา
พ.ศ. ๒๕๔๓	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา) มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัด นครปฐม
หน้าที่การงาน	
พ.ศ. ๒๕๔๔ - ปัจจุบัน	หัวหน้าส่วนควบคุมคุณภาพ บริษัท สยาม พีวีเอส เคมิคอลส์ จำกัด อีเมลล์ : sittidech@siampvs.com